

M Ó Z E S

I.

K Ö N Y V E

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

A TÓRA.
MÓZES I. KÖNYVE

ISKOLAI HASZNÁLATRA

FORDITOTTA:
DR. BERNSTEIN BÉLA

HETEDIK KIADÁS.

SCHLESINGER JÓZSEF
Budapest, VII., Király-utca 1. szám.

1935.

חמשה חומשי תורה.

ספר בראשית

עם העתקה הגרית

טאת

חסי דוב בן לאאמ'ו הח' ר' יהודה זצ"ל בערנסטיין

מסגרת זמנה של עזינגער
בודאפעסט

ספר
בראשית.

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

חמ

חקי דו

Mózes I. könyve.

בְּרֵאשִׁית.

1. fejezet.

1. Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.
2. És a föld puszta és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szelleme pedig lebegett a vizek színe fölött.
3. És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.
4. És látta Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől.
5. És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap.
6. És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepeben, hogy legyen elválasztó víz és víz között.
7. És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett.
8. És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap.
9. És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássék a száraz! És úgy lett.
10. És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek gyűleményét meg elnevezte tengereknek. És látta Isten, hogy jó.
11. Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékat, fűvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcs-termőt a maga neme szerint, a melynek magva benne van, a földön! És úgy lett.

בְּרֵאשִׁית א.

- 1 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
- 2 הָאָרֶץ: (ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וְכָהוּ וְחָשֶׁךְ
- 3 עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־
- 4 פְּנֵי הַמַּיִם: (ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
- 5 וַיְהִי־אוֹר: (ד) וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־
- 6 טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
- 7 (ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
- 8 לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ
- 9 (ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם
- 10 וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם: (ז) וַיַּעַשׂ
- 11 אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
- 12 אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
- 13 מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: (ח) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
- 14 לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
- 15 שֵׁנִי: פ (ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם
- 16 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא
- 17 הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: (י) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת
- 18 הַיַּבְשָׁה אָרֶץ וְלַמְקוֹהַּ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
- 19 וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: (יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
- 20 תִּרְשָׁע הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרִיעַ וְרֹעַ עֵץ
- 21 פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֹו אֲשֶׁר זֵרְעוּ־בּוֹ עַל־

12. És előhozott a föld sarjadékot, fűvet, mely magot hoz, a maga neme szerint és fát, gyümölcsstermőt, melynek magva benne van, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó.

13. És lett este és lett reggel: harmadik nap.

14. És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára;

15. és legyenek világítókul az ég boltozatán, hogy világítsanak a földre! És úgy lett.

16. És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat.

17. És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre,

18. és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És látta Isten, hogy jó.

19. És lett este és lett reggel: negyedik nap.

20. És mondta Isten: Nyüzsgjenek a vizek élő lények nyüzsgésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén!

21. És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az élő lényt, mely mozog, a melyektől nyüzsgtek a vizek, a maguk neme szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó.

22. És megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a vizet a tengerekben, és a madár sokasodjék a földön.

23. És lett este és lett reggel: ötödik nap.

12 הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: (ב) וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ רֶשֶׁת
עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פֵּרוֹ
אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-
13 טוֹב: (ג) וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:
14 פ שׁי (ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין
הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וְלַיּוֹמִים
15 וְשָׁנִים: (ה) וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
16 לְהָאֵיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן: (ו) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמְּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת-הַמְּאֹר הַקָּטָן
17 לְמַמְשַׁלֵּת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים: (ז) וַיִּתֵּן
אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל-
18 הָאָרֶץ: (ח) וְלַמֶּשֶׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְלְהַבְדִּיל
בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-
19 טוֹב: (ט) וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:
20 פ (י) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ
נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי
21 רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם: (יא) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת
כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-
22 טוֹב: (יב) וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ
וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבֶּה
23 בָּאָרֶץ: (יג) וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם

24. És mondta Isten: Hozzon elő a föld élőlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót, meg földi vadat a maga neme szerint! És úgy lett.

25. És alkotta Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme szerint. És látta Isten, hogy jó.

26. És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön.

27. És teremtette Isten az embert az ő képmására, Isten képmására teremtette őt; férfinak és nőnek teremtette őket.

28. Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hódítsátok meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élőn, mely mozog a földön.

29. És mondta Isten: Ime, adtam nektek minden fűvet, mely magot hoz, a mely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcse, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül.

30. A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, a mi mozog a földön, a miben élő lélek van, minden zöld fűvet (adtam) eledelül. És úgy lett.

31. És látta Isten mindazt, a mit alkotott, hogy ime igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

24 חַמִּישִׁי: פ שְׁלִישִׁי (כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא
הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ
25 וַחַיִּיתוֹ-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן: (כה) וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּי הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה
26 לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב: (כו) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ
וַיֵּרְדוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-רֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-
27 הָאָרֶץ: (כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר
28 וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: (כח) וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-
הָאָרֶץ וּכְבֹּשׂוּהָ וַרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיֵּי הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ:
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת-
כָּל-עֵשֶׂב וְזֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-
הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ
30 זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: (ל) וְלִכְלֵ-
חַיֵּי הָאָרֶץ וְלִכְלֵ-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִכְלֵ
רֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-
31 כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: (לא) וַיֵּרָא
אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב
מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשֵּׁשִׁי: פ

2. fejezet.

1. És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük.

2. Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott.

3. És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott.

4. Ez a keletkezése az égnek és a földnek, a midőn teremtettek, a mely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az eget.

5. De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földet.

6. De köd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét.

7. Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porából és lehelt az orrába éltető lelkét, és az ember lett élő lényenyé.

8. És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenben, kelet felől és odahelyezte az embert, a kit alkotott.

9. És növesztett az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosat a tekintetre és jót az eledelekre; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája.

10. És egy folyam jött ki Édenből, hogy megáztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá.

2. fejezet. ב

1 (א) וַיְכֹלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם:
 2 (ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 3 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-
 4 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: (ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 5 אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
 6 מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 7 פ רביעי (ד) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 8 בְּבְרֵאשִׁית בַּיּוֹם עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ
 9 וּשְׁמַיִם: (ה) וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׁדֶה טָרֶם יִהְיֶה
 10 בָּאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׁדֶה טָרֶם יִצְמַח כִּי
 11 לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם
 12 אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה: (ו) וְאֵיד יַעֲלֶה
 13 מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה:
 14 (ז) וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עָפָר
 15 מִן-הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
 16 וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: (ח) וַיִּטַּע יְהוָה
 17 אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-
 18 הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר: (ט) וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
 19 מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נְחֹמֵד לְמַרְאֵה וְטוֹב
 20 לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֶּן וְעֵץ הַדַּעַת
 21 טוֹב וְרָע: (י) וְנָהָר יִצֵּא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
 22 אֶת-הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
 23 רָאשִׁים: (יא) שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסָּבֵב

11. Az egyiknek neve Pisón, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, a hol az arany van.

12. És ezen országnak aranya jó; ott van a bedólách és a sóhámkő.

13. A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát.

14. És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Assúr keleti oldalán folyik; és a negyedik folyó a Perosz.

15. És vette az Örökkévaló Isten az embert és belényezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja és őrizze azt.

16. És megparancsolta az Örökkévaló Isten az embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetek;

17. de a jó és rossz tudásának fájáról — ne egyél arról, mert a mely napon eszel arról, meg kell halnod.

18. És mondta az Örökkévaló Isten: Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt, neki megfelelőt.

19. Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az emberhez, hogy lássa, minek nevezi azt el, és bárminek nevezi el az ember az élő lényt, az legyen a neve.

20. És adott az ember nevet minden baromnak, az ég madarának és a mező minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki megfelelőt.

21. Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot az emberre, hogy elaludt; ekkor kivett egyet annak bordáiból és húst zárt helyébe.

22. És alakította az Örökkévaló Isten a bordát, melyet kivett az emberből, asszonynyá és elvitte azt az emberhez.

23. Akkor mondta az ember: Ez immár csontom-

את כל-אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר-שָׁם הַזָּהָב :
 12 (ב) וְזֶהב הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלָח
 13 וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם : (ג) וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשְּׁנִי גִיחֹן
 14 הוּא הַסּוּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ : (ד) וְשֵׁם-
 הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת
 15 אֲשׁוּר וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת : (ה) וַיִּקַּח
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ בְּגֶן-עֵדֶן
 16 לְעִבְדָּהּ וּלְשֹׁמְרָהּ : (ו) וַיִּצַּו יְהוָה אֱלֹהִים
 עַל-הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ-הַגֶּן אָכַל
 17 תֹּאכְלֶה : (ז) וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
 18 תָּמוּת : (ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב
 הֵיזֶה הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ :
 19 (ט) וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיֵּית
 הַשָּׂדֶה וְאֶת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-
 הָאָדָם לִרְאוֹת מֵהַיְקָרָא-לָּו וְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ : וַיִּבֶר
 20 (כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיֵּית הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא-
 21 מָצָא עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ : (כא) וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים
 תְּרִדְמָה עַד-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת
 22 מִצִּלְעֹתָיו וַיִּסְגֵר בָּשָׂר תַּחַתְּנָהּ : (כב) וַיִּבֶן
 יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח
 מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאָהּ אֶל-הָאָדָם :
 23 (כג) וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצָּם מֵעַצְמִי

ból való csont és húsból való hús; azért neveztesseék néembernek, mert az emberből vétetett az.

24. Azért hagyja el a férfi az ő atyját és anyját és ragaszkodik feleségéhez, hogy legyenek egy testté.

25. És mindketten meztelenek voltak, az ember és az ő felesége, de nem szégyenlették magukat.

3. fejezet.

1. A kigyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál, melyet alkotott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak: Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy fájáról sem?

2. És mondta az asszony a kigyónak: A kert fájának gyümölcséből ehetünk.

3. De azon fának gyümölcséből, mely a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok.

4. És mondta a kigyó az asszonynak: Nem kell majd meghalnotok.

5. Hanem Isten tudja, hogy a mely napon esztek abból, megnyílnak szemeitek és lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók.

6. És látta az asszony, hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörű az a szemnek és kívánatos a megtekintésre, vett annak gyümölcséből, evett és adott férjének is, ki vele volt és az is evett.

7. Akkor megnyíltak mindkettőjüknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek; összefűztek fügelevelet és készítettek maguknak öveket.

8. Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, a mint jár a kertben a nap alkonyatán, akkor elrejtőzött az ember és az ő felesége az Örökkévaló Isten elől a kert fái között.

וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי לְוֹאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ
 לָקָחָהּ זֹאת: ^(כ) עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־
 אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד: ^(כא) וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם
 וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יָתַבְּשׂוּ:

ג.

^(א) וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מְכַל תֵּית הַשָּׂדֶה
 אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה
 אַךְ כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ
 הַגֶּן: ^(ב) וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחֵשׁ מִפְּרִי
 עֵץ־הַגֶּן נֹאכְלִי: ^(ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
 בְּתוֹךְ־הַגֶּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 וְלֹא תִגְעוּ בּוֹ פֶּן תָּמָתוּן: ^(ד) וַיֹּאמֶר הַנָּחֵשׁ
 אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמָתוּן: ^(ה) כִּי יָדַע
 אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִבְקַחְתּוּ
 עֵינֵיכֶם וְהִייתֶם כְּאֱלֹהִים יָדְעֵי טוֹב וָרָע:
^(ו) וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֹאכְלָהּ
 וְכִי תֹאמַר־הוּא לְעֵינַיִם וְנָחַמְדָּהּ הָעֵץ
 לְהִשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־
 לְאִישָׁהּ עִמָּה וַיֹּאכְלוּ: ^(ז) וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי
 שְׁנֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי עֲרוּמִם הֵם וַיִּתְּפוּ עָלֶיהָ
 תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת: ^(ח) וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־
 קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהִלָּה בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם
 וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים

9. És szólította az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy?

10. És az mondta: Hangodat hallottam a kertben és féltem, mert mezitelen vagyok, azért elrejtöztem.

11. És (az Örökkévaló) mondta: Ki adta tudtadra, hogy te mezitelen vagy? talán azon fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél arról, ettél?

12. És mondta az ember: Az asszony, kit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem.

13. És mondta az Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem.

14. És mondta az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt tetted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadon járj és port egyél életed minden napján át!

15. És gyűlölséget vetek közéd és az asszony közé, a te magzatod és az ő magzata közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebzéd őt a sarkon.

16. Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermekeket, de férjed után lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad.

17. Az embernek pedig mondta: Mivelhogy hallgattál feleséged szavára és ettél a fáról, melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradalommal egyél belőle életed minden napján át.

18. Tövist és kórót növesszen neked és edd a mező fűvét.

19. Arczod verejtékével edd a kenyeret, miglen

9 בְּתוֹךְ עֵץ הַגֵּן: (ט) וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
10 אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה: (י) וַיֹּאמֶר אֶת-
קִלְקֵל שָׁמַעְתִּי בְּגֵן וְאִירָא כִּי-עֵרַם אָנֹכִי
11 וְאַחֲבָא: (יא) וַיֹּאמֶר מִי הִנִּיד לְךָ כִּי עָרַם
אֶתְּהָ הַמֶּן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לִבְלֹתִי
12 אֶכֶל-מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ: (יב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה-לִּי
13 מִן-הָעֵץ וָאֲכַל: (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לְאִשָּׁה מַה-זֹּאת עָשִׂית וְהִתְאֵמֶר הָאִשָּׁה
14 הִנָּחַשׁ הִשִּׂיאֵנִי וָאֲכַל: (יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהִים וְאֶל-הִנָּחַשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אֲרוּר
אֶתְּהָ מִכָּל-הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
עַל-נִחְנֶךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ:
15 (טו) וַאֲיִבָּהּ אִשִּׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין
זְרַעֲךָ וּבֵין זְרַעֲהָ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאֶתְּהָ
16 תִּשׁוּפְנֶנּוּ עֵקֶב: (טז) אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר
הַרְבֵּה אֲרַבָּה עֲצָבוֹנֶךָ וְהִרְנֶךָ בְּעֲצָב
תֵּלְדֵי בָנִים וְאֶל-אִישׁךָ תִּשׁוּקְתֶךָ וְהוּא
17 יִמְשַׁלְּבֶךָ: (יז) וְלָאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ
לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְהִתְאֵמֶר מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה
הָאָדָמָה בְּעֲבוּרֶךָ בְּעֲצָבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל
18 יְמֵי חַיֶּיךָ: (יח) וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לְךָ
19 וְאֲכַלְתָּ אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: (יט) בְּזַעַת אִפְיֶיךָ
תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶכָּ אֶל-הָאָדָמָה כִּי

visszatérsz a földre, mert abból vétettél, mert por vagy és a porba térsz vissza.

20. És elnevezte az ember az ő feleségét Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden élőnek.

21. És készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének bőrköntösöket és felöltöztette őket.

22. És mondta az Örökkévaló Isten: Ime, az ember olyanná lett, mint bármelyik közülünk, tudván jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen az élet fájáról is, hogy egyék és örökké éljen!

23. Kiküldte tehát őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a földet, melyből vétetett.

24. És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerúbokat és a villogó kardot, mely körülforog, hogy megőrizze az utat az élet fájához.

4. fejezet.

1. Az ember pedig megismerte Évát, az ő feleségét; ez fogant és szülte Káint, és mondta: Szereztem férfit az Örökkévaló által.

2. Továbbá szülte annak testvérét Ábelt; és Ábel juhásztor lett, Káin pedig földmives volt.

3. És történt napok múltán, hogy Káin hozott a föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak.

4. És Ábel, ő szintén hozott juhainak elsőszülötteiből és pedig a kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához,

5. Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen boszantotta Káint és beesett az arcza.

6. Ekkor mondta az Örökkévaló Káinnak: Miért bosszankodol és miért esett be arczod?

מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי-עֶפְרָא אֶתָּה וְאֶל-עֶפְרָא
 20 תָּשׁוּב: (כ) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוְּוָה
 21 כִּי הוּא הָיְתָה אִם כָּל-חַי: (כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה
 אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוּת עוֹר
 22 וַיִּלְבָּשֵׁם: פ חֲמִשִּׁי (כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לָדַעַת
 טוֹב וָרָע וְעַתָּה אֶפְרָא יִדּוּ וְלָקַח גַּם
 23 מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם: (כג) וַיִּשְׁלַחֵהוּ
 יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן-עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת-הָאָדָמָה
 24 אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: (כד) וַיִּנְרַשׂ אֶת-הָאָדָם
 וַיִּשְׁכֵן מִקְדָּם לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרֻבִים וְאֶת
 לָהֶט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לְשָׁמֹר אֶת-הַדֶּרֶךְ
 עַץ הַחַיִּים: ׀

4. fejezet. ד

1 וַהֲאָדָם יָדַע אֶת-חַוְּוָה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד
 אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת-יְהוָה:
 2 (ג) וַתֵּסֶף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-
 הָבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:
 3 (ד) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאָדָמָה
 4 מִנְחָה לַיהוָה: (ה) וְהָבֶל הֵבִיא גַם-הוּא
 מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחֲלִבְהֵן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-
 5 הָבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ: (ו) וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא
 6 שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו: (ז) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶד-קַיִן לָמָּה חָרָה-לָּךְ וְלָמָּה נָפְלוּ

emde ha jót cselekszel, akkor emelkedel, ha pedig nem cselekszel jót, az ajtónál hever a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál rajta.

8. És beszélt Káin Ábellel, az ő testvérével. És történt, midőn a mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre, az ő testvérére és megölte őt.

9. És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te testvéred? És ő mondta: Nem tudom; vajjon testvérem őrzője vagyok-e én?

10. És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te testvéred vérenek hangja kiált föl hozzám a földből!

11. Azért most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadja testvérednek véréát a te kezedből.

12. Ha megmunkálsz a földet, ne adja többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a földön.

13. És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én bűnöm, semhogy elviselhetném.

14. Ime, elüztél engem ma a föld színéről, a Te színed előtt rejtőzzem el, kóbor és bujdosó legyek a földön, lésszen tehát, hogy bárki rám talál, megöl engem.

15. És mondta neki az Örökkévaló: Azért, a ki Káint megöli, hétszeres a bosszú ő érte! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra, hogy agyon ne űsse őt, bárki rátalál.

16. És elment Káin az Örökkévaló színe előtt és letelepedett Nód országában, Édentől keletre.

17. És megismerte Káin az ő feleségét, ez fogant és szülte Chánócho; ő pedig épített várost és elnevezte a várost az ő fiának neve szerint: Chánóchnak.

18. Chánóchnak pedig született Iród, és Iród nemzette Mechújoél; Mechújoél pedig nemzette Meszúsoél és Meszúsoél nemzette Lemecht.

7 פְּנִיָּהּ: הֲלוֹא אִם-תִּישֵׁב שָׂאת וְאִם לֹא
תִישֵׁב לַפֶּתַח הַשָּׂאת רַבִּץ וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקָתוֹ
וְאַתָּה תִּמְשַׁל-בּוֹ: 8 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-הָבֶל
אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-
9 הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ: 10 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-
קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי
10 הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי: 11 וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ
קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה:
11 וְעַתָּה אָרוּר אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לִקְחַת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ
12 מִיָּדְךָ: 13 כִּי תֵעָבֵד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-
תִסָּף תִּתְּכֶנָּה לָךְ גֵּעַ וְגָד תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ:
13 וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל-יְהוָה גָּדוֹל עֹנִי מִנְּשׂוּא:
14 הֵן גֵּרֵשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּמִפְּנֵיךָ אֶסְתֵּר וְהָיִיתִי גֵעַ וְגָד בְּאֶרֶץ וְהָיָה
15 כָּל-מֹצְאֵי יְהַרְגֵנִי: 16 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה
דָּבַן כָּל-הָרֶגַל קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם
יְהוָה קַיִן אֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-
16 מֹצְאוֹ: 17 וַיֵּצֵא קַיִן מִלְּפָנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב
17 בְּאֶרֶץ-נֹד קִדְמַת-עֲדָן: 18 וַיֵּדַע קַיִן אֶת-
אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוּךְ וַיְהִי בְנָה
עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ:
18 וַיִּוָּלֵד לְחֲנוּךְ אֶת-עֵירֹד וְעֵירֹד יָלַד אֶת-
מַחֻיֹּאֵל וּמַחֻיֹּאֵל יָלַד אֶת-מֶתוּשָׁאֵל
19 וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת-לָמֶךְ: 20 וַיִּקְחֵה-לוֹ

19. És vett magának Lemech két feleségét; az egyiknek a neve Ódó, a másiknak a neve Czilló.

20. És Ódó szülte Jóvolt; ez volt atyja a sátorlakóknak és baromtenyésztőknek.

21. Testvérének neve pedig Júvol; ez volt atyja minden hárfásnak és fuvolásnak.

22. És Czilló is szült; (szülte) Tóvál-Káint, aki köszörülője volt minden ércz- és vasszerszámnak; Tóvál-Káin nővére pedig volt Náámo.

23. És mondta Lemech az ő feleségeinek: Ódó és Czilló! halljátok szavamat, Lemech feleségei, figyeltek szózatomra! Mert férfit öltem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt.

24. Mert hétszeres a boszú Káinért, de Lemechért hetvenhétszeres.

25. És Ádám újból megismerte az ő feleségét és az fiat szült és elnevezte Sésznek: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett, mivelhogy megölte őt Káin.

26. És Sésznek is született fia és elnevezte Enósnak; akkor kezdtek el hívni az Örökkévaló nevét.

5. fejezet.

1. Ez Ádám nemzetségeinek könyve. A mely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt.

2. Férfinek és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte őket embernek, a mely napon teremtettek.

3. Élt pedig Ádám százharmincz évet, midőn nemzett az ő hasonlatosságára, az ő képmására és elnevezte Sésznek.

4. És voltak Ádám napjai, miután Sészt nemzette, nyolczszáz év; és nemzett fiakat meg lányokat.

לְמַד שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֵחָת עֹדָה וְשֵׁם
 הַשְּׁנִיית צִלְלוֹ: ט וַתֵּלֶד עֹדָה אֶת-יָבֶל
 הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֲדָמָה וּמִקְנָה: (כ) וְשֵׁם
 אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אֲבִי כָל-תַּבְּשַׁח כְּנוֹר
 וְעֹוֹבָב: (כא) וַצִּלְלוֹ גַם-הוּא יָלְדָה אֶת-תּוֹבֵל
 קִיָּן לָטֵשׁ כָּל-חַרֶּשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרוֹז וְאַחֹות
 תּוֹבֵל-קִיָּן נַעֲמָה: (כב) וַיֹּאמֶר לְמַד לְנָשָׁיו
 עֹדָה וַצִּלְלוֹ שְׁמַעַן קוֹלִי נָשִׁי לְמַד הָאֵוֹנָה
 אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הִרְגֹתִי לְפַעְעֵי וַיֵּלֶד
 לַחֲבֵרָתִי: (כג) כִּי שִׁבְעָתִים יָקַם-קִיָּן וַלְמַד
 שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה: (כד) וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת-
 אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת
 כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַכֶּלֶב
 כִּי הָרְגוּ קִיָּן: (כה) וּלְשֵׁת גַם-הוּא יָלַד בֵּן
 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אֵנוֹ הוֹחֵל לְקַרְא
 בְּשֵׁם יְהוָה: ׀

V. FEJEZET. ד ה

1 וְזֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים
 אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: ט וְזָכָר
 וּנְקֵבָה בָרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת-
 שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָה: ט וַיְחִי אָדָם
 שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיֵּוֹלֶד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ
 4 וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת: ׀ וַיְהִי יְמֵי-אָדָם
 אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאָת שָׁנָה

5. Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt kilencszázharmincz év, azután meghalt.
6. És élt Sész százöt évet, midőn nemzette Enóst
7. És élt Sész, miután Enóst nemzette, nyolczszázhat évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
8. Voltak pedig Sésznek összes napjai kilencszáz-tizenkét év, azután meghalt.
9. És élt Enós kilenczven évet, midőn nemzette Kénont.
10. És élt Enós, miután Kénont nemzette, nyolczszáz-tizenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
11. Voltak pedig Enós összes napjai kilencszázöt év, azután meghalt.
12. És élt Kénon hetven évet, midőn nemzette Máchálálélt.
13. És élt Kénon, miután Máchálálélt nemzette, nyolczszáznegyven évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
14. Voltak pedig Kénon összes napjai kilencszáz-tíz év, azután meghalt.
15. És élt Máchálálél hatvanöt évet, midőn nemzette Jeredet.
16. Élt élt Máchálálél, miután Jeredet nemzette, nyolczszázharmincz év; és nemzett fiakat és lányokat
17. Voltak pedig Máchálálél összes napjai nyolczszázkilenczvenöt év, azután meghalt.
18. És élt Jered százhatvankét évet, midőn nemzette Chánóchet.

- 5 וַיֹּולֵד בְּנִים וּבָנוֹת: (א) וַיְהִי כָּל-יְמֵי אָדָם
אֲשֶׁר-חַי תִּשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיָּמָת: (ב) וַיְהִי שֵׁשׁ חֲמִשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת
7 שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת-אֶנֹּשׁ: (ג) וַיְהִי שֵׁשׁ אַחֲרֵי
הוֹלִידוֹ אֶת-אֶנֹּשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה
8 מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בְּנִים וּבָנוֹת: (ד) וַיְהִי
כָּל-יְמֵי-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַ
9 מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (ה) וַיְהִי אֶנֹּשׁ
10 תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת-קִינָן: (ו) וַיְהִי
אֶנֹּשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-קִינָן חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בְּנִים
11 וּבָנוֹת: (ז) וַיְהִי כָּל-יְמֵי אֶנֹּשׁ חֲמִשׁ שָׁנִים
12 וּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (ח) וַיְהִי
קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת-מֶהֱלָאֵל:
13 (ט) וַיְהִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֶהֱלָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד
14 בְּנִים וּבָנוֹת: (י) וַיְהִי כָּל-יְמֵי קִינָן עֶשְׂרִי
שָׁנִים וּתִשְׁעַ מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (יא) וַיְהִי
15 מֶהֱלָאֵל חֲמִשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים
16 שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת-יֶרֶד: (יב) וַיְהִי מֶהֱלָאֵל
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בְּנִים וּבָנוֹת:
17 (יג) וַיְהִי כָּל-יְמֵי מֶהֱלָאֵל חֲמִשׁ וּתִשְׁעִים
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (יד) וַיְהִי-יֶרֶד
18 שְׁתַּיִם וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת

19. És élt Jered, miután Chánóchet nemzette, nyolczszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
20. Voltak pedig Jered összes napjai kilenczszázhatvankét év, azután meghalt.
21. És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúseláchet.
22. És járt Chánóch Istennel, miután Meszúseláchet nemzette, háromszáz évig; és nemzett fiakat meg lányokat.
23. Voltak pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év.
24. És járt Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten.
25. És élt Meszúselách száznyolczvanhét évet, midőn nemzette Lemecht.
26. És élt Meszúselách, miután Lemecht nemzette, hétszáznyolczvankét évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
27. Voltak pedig Meszúselách összes napjai kilenczszázhatvankilencz év, azután meghalt.
28. És élt Lemech száznyolczvankét évet, midőn nemzett fiat.
29. És elnevezte azt Nóáchnak (Nóé), mondván: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és kezünk fáradoalmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló.
30. És élt Lemech, miután Nóét nemzette, ötszázkilenczvenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
31. Voltak pedig Lemech összes napjai hétszázhetvenhét év, azután meghalt.

- 19 שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת־חֲנוּךְ: (ט) וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרָיו הֹולֵידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה
- 20 וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת: (ט) וַיְחִי כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
- 21 וַיָּמָת: (כ) וַיְחִי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת־מֶתוּשָׁלַח: (כב) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרָיו הֹולֵידוֹ אֶת־מֶתוּשָׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת: (כג) וַיְחִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חָמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה: (כד) וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵינָנוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים: (כה) שְׁבַעִי וַיְחִי מֶתוּשָׁלַח שֶׁבַע וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד אֶת־לֶמֶךְ: (כו) וַיְחִי מֶתוּשָׁלַח אַחֲרָיו הֹולֵידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת: (כז) וַיְחִי כָּל־יְמֵי מֶתוּשָׁלַח תְּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: (כח) וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּן: (כט) וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמֵּנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדֵינוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה: (ל) וַיְחִי־לֶמֶךְ אַחֲרָיו הֹולֵידוֹ אֶת־נֹחַ חָמֵשׁ וְתַשְׁעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד בָּנִים וּבָנוֹת:
- 31 וַיְחִי כָּל־יְמֵי־לֶמֶךְ שֶׁבַע וְשָׁבַעִים שָׁנָה

32. Nőé pedig ötszáz éves volt, midőn **nemzette** Nőé Sémét, Chomot és Jefeszt.

6. fejezet.

1. És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén és leányaik születtek,

2. látták Isten fiai az ember leányait, hogy szépek azok és vettek maguknak feleségeket mindazok közül, a kiket választottak.

3. De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon szellem az emberben örökké, mivel ő test is; azért legyenek napjai százhusz év.

4. Az óriások voltak a földön ama napokban és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz és ezek szültek nekik; ezek azok a hősök, kik ősidőtől fogva hirneves férfiak voltak.

5. És látta az Örökkévaló, hogy nagy az ember gonoszsága a földön és hogy minden indulata az ő szive gondolatjainak csak gonosz egész nap;

6. és megbánta az Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott szívében.

7. És mondta az Örökkévaló: Eltörlöm az embert a kit teremtettem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, mert megbántam hogy alkottam azokat.

8. De Nőé kegyet talált az Örökkévaló szemeiben

32 וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ס (ל) וַיְהִי-
נָח בֶן-חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּולֵד נֹחַ אֶת-
שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:

6. fejezet. א.

1 וַיְהִי כִי-הִחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל-פְּנֵי
2 הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יִלְדוּ לָהֶם: (א) וַיִּרְאוּ בְנֵי-
3 הָאֱלֹהִים אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָנָה
4 וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:
5 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יִדְוֶן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם
6 בְּשָׁנָם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מִמָּוָה וְעֹשֵׂרִים
7 שָׁנָה: (ב) הַנִּפְלִיִּים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם
8 וְגַם אַחֲרֵי-כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים
9 אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם וַיֹּולְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים
10 אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם: פ (מפסיר דה) וַיִּרְא
11 יְהוָה כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-
12 יֶצֶר מַחְשַׁבְתָּת לִבּוֹ בַק רַע כָּל-הַיּוֹם:
13 וַיִּנְחַם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ
14 וַיִּתְעַצֵּב אֶל-לִבּוֹ: (ג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה
15 אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל-פְּנֵי-הָאֲדָמָה
16 מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף
17 הַשָּׁמַיִם כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתֶם: (ד) וְנָח
18 מִצָּא הוֹן בְּעֵינַי יְהוָה: פ

נח.

9. Ezek Nőé nemzetségei. Nőé igazságos, tökéletes férfiú volt az ő nemzedékében; Istennel járt Nőé.

10. És nemzett Nőé három fiat: Sémet, Chomot és Jefeszt.

11. De megromlott a föld Isten szine előtt és megtelt a föld erőszakossággal.

12. És látta Isten a földet, hogy ime megromlott, mert elrontotta minden test az ő útját a földön.

13. És mondta Isten Nőének: Minden testnek vége elérkezett előttem, mert megtelt a föld erőszakossággal általuk; azért ime én megromtom őket a földdel együtt.

14. Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal.

15. És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza, ötven könyök a szélessége és harmincz könyök a magassága.

16. Világítást készíts a bárkának és egy könyökyire fejezd be felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tedd, alsó, második és harmadik emeletre készítsd azt.

17. Én pedig ime hozom az özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben az élet lehetete van, az ég alól; minden, a mi a földön van, veszszen el.

18. De megkötöm szövetségemet veled és menj be a bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feleségei veled együtt.

נח

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה
 10 בדרתיו את האלהים היתהלך נח:
 11 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם
 12 ואת יפת: ונתשחת הארץ לפני האלהים
 13 ונתמלא הארץ חמס: וירא אלהים את
 14 הארץ והנה נשחתה כיהשחית כל
 15 בשר את דרכו על הארץ: ויאמר
 16 אלהים לנח קן כל בשר בא לפני כי
 17 מלאה הארץ חמס מפניהם והנני
 18 משחיתם את הארץ: עשה לך תבת
 19 עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת
 20 אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר
 21 תעשה אתה שלש מאות אמה ארך
 22 התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
 23 קומתה: צהר תעשה לתבה ואל
 24 אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
 25 בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
 26 תעשה: ואני הנני מביא את המבול
 27 מים על הארץ לשחת כל בשר אשר
 28 בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר
 29 בארץ יגוע: והקמתי את בריתי אתך
 30 ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך

19. És minden élőből, minden testből, mindenikből kettőt vigy be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; him- és nőnemből valók legyenek.

20. A madárból a maga neme szerint és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszómászójából a maga neme szerint; mindenikből kettő menjen be hozzád, hogy életben tartsad.

21. Te pedig végy magadnak minden eledelből, a mi megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen neked és nekik eledelül.

22. És Nőé megtette, mind a szerint, a mint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7. fejezet.

1. És mondta az Örökkévaló Nőénak: Menj be te és egész házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak szímem előtt ezen nemzedékben.

2. Minden tiszta haromból végy magadnak hetet-hetet, himet és nőtényt, és a baromból, mely nem tiszta, kettőt, himet és nőtényt.

3. Az ég madarából is hetet-hetet, himet és nőtényt, hogy életben tarts magot az egész föld színén.

4. Mert hét nap mulva esőt bocsátok én a földre, negyven nap és negyven éjjel és eltörlök minden lényt, melyet alkottam, a föld színéről.

5. És tett Nőé mind a szerint, a mint megparancsolta neki az Örökkévaló.

6. Nőé pedig hatszáz éves volt, midőn az özönviz volt a földön.

7. És bement Nőé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt a bárkába az özönviz elől.

19 וְנָשִׁי-בְנֵיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל-חַי וְכָל-מִכָּל-בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תָּבִיא אֶל-הַתֵּבָה לְהַחִיית אִתְּךָ זָכָר וְנִקְבָּה יְהִיוּ: מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינֵהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחִיית: 20
21 וְאֵתָּה קַח-לְךָ מִכָּל-מֵאֵלֶּךָ אֲשֶׁר יֹאכֵל וְאִסְפַּת אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לְאֹכֶלָּה: 22
וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בְּנֹחַ עָשָׂה: שׁוֹ

ז. 7.

1 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בָּא-אִתָּה וְכָל-בֵּיתְךָ אֶל-הַתֵּבָה כִּי-אִתְּךָ רְאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה: מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: שְׁנַיִם מִכָּל הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וְנִקְבָּה לְחַיִּים זָרַע עַל-פָּנָי כָּל-הָאָרֶץ: 2
3 כִּי לַיָּמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמְטִיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם יוֹם וְאַרְבַּעַיִם לַיְלָה וּמַחִיתִי אֶת-כָּל-הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 4
5 וְנֹחַ בֵּן-שָׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל הָיָה מִיָּם עַל-הָאָרֶץ: 6 וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשִׁי-בְנָיו אִתּוֹ אֶל-הַתֵּבָה מִפְּנֵי

8. A tiszta baromból és a baromból, mely nem tiszta, és a madárból és mindabból, a mi mozog a földön,

9. kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába, him és nőstény, a mint megparancsolta Isten Nóénak.

10. És történt hét nap mulva és az özönviz volt a földön.

11. Hatszázadik évében Nóé életének, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységnek és az ég csatornái megnyiltak.

12. És volt az eső a földön negyven nap és negyven éjjel.

13. Ugyanezen a napon ment be Nóé, meg Sém, Chom és Jefesz, Nóé fiai és Nóé felesége, meg az ő fiainak három felesége velük együtt, a bárkába.

14. Ők és minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga neme szerint és minden csúszómászó, mely mozog a földön a maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint, minden madár, minden szárnyas.

15. Bement Nóéhoz a bárkába kettő-kettő minden testből, a melyben az élet lehelete van.

16. És a mik bementek, him és nőstény minden testből ment be, a mint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkévaló mögötte (a bárkát).

17. És volt az özönviz negyven nap a földön; megsokasodtak a vizek és vitték a bárkát, hogy föl-emelkedett a földről.

18. És erősödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a földön; és ment a bárka a viz színén.

19. És a vizek igen nagyon erősödtek a földön

8 מי המבול: מן הבהמה הטהורה ומן
הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל
9 אשר רמש על האדמה: שנים שנים
באו אל-נח אל-התבה זכר ונקבה כאשר
10 צוה אלהים את נח: ויהי לשבעת הימים
11 ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש-
מאות שנה לחיי-נח בחדש השני בשבעה-
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל-
מעינות תהום רבה וארבת השמים
12 נפתחו: ויהי הנשם על הארץ ארבעים
13 יום וארבעים לילה: בעצם היום הזה
בא נח ושם-זתם נופת בני-נח ואשת נח
ושלשת נשי-בניו אתם אל-התבה: ו
14 המה וכל החיה למינה וכל-הבהמה
למינה וכל-הרמש הרמש על-הארץ
למינה וכל-העוף למינהו כל צפור כל-
15 כנף: ויבאו אל-נח אל-התבה שנים
שנים מכל-הבשר אשר בו רוח חיים: ו
16 והבאים זכר ונקבה מכל-בשר באו כאשר
צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו: שיש
17 ויהי המבול ארבעים יום על-הארץ
וירבו המים וישאו את-התבה ותרם מעל-
18 הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על-
הארץ ותקד התבה על-פני המים: ו
19 והמים גברו מאד מאד על-הארץ ויכסו

és elborították mind a magas hegyeket, melyek az egész ég alatt voltak.

20. Tizenöt könyöknyire (a hegyeken) felül erősödtek a vizek és elborították a hegyeket.

21. És elveszett minden test, mely mozog a földön, madárból, baromból, vadból és féregből, mely csúszik-mászik a földön és minden ember.

22. Mindaz, aminek orrában az élet lehelete volt, mindabból, a mi a szárazon volt, meghalt.

23. És eltörölt (Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltöröltettek a földről; csak Nóé maradt meg és a mi vele volt a bárkában.

24. És erősödtek a vizek a földön százötven napig.

8. fejezet.

1. És megemlékezett Isten Nóéről és minden vadról és minden baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet a földre és lecsillapodtak a vizek.

2. Bezáródtak a mélység forrásai, meg az ég csatornái, és megszűnt az eső az égből.

3. És visszahuzódtak a vizek a földről, folyton vissza és megfogytak a vizek százötven nap múltán.

4. És megnyugodott a bárka a hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Arárát hegységén.

5. A vizek pedig folyton fogytak a tizedik hónapig; a tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátaszottak a hegyek csúcsai.

כָּל־הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־
 20 הַשָּׁמַיִם: 1 חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְדָּה
 21 נִגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים: 2 וַיִּגְוַע כָּל־
 בָּשָׂר אֲשֶׁר אֶל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבְבִהְמָה
 וּבַחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ
 3 וְכָל־הָאָדָם: 4 כָּל־אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ
 חַיִּים בְּאַפָּיו מִכָּל־אֲשֶׁר בַּחַרְבָּה מָתוּ: 5
 23 וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר אֶל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
 מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשָּׂא אֶת־נֶחַ
 24 וַאֲשֶׁר אָתוּ בַתְּבָה: 6 וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־
 הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם:

Cap. 8. ח.

1 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־
 כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אָתוּ בַתְּבָה וַיַּעֲבֹר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם: 2
 3 וַיִּסְכְּרוּ מְעִינַת תְּהוֹם וְאַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם
 4 וַיִּכְלֹא הַנֶּשֶׁם מִן־הַשָּׁמַיִם: 5 וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם
 מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּדֶז וְשׁוֹב וַיַּחֲסְרוּ הַמַּיִם
 6 מִקִּצָּה חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם: 7 וַתֵּנַח
 הַתְּבָה בַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשָׂר יוֹם
 8 לַחֹדֶשׁ עַל הַר אָרָרָט: 9 וְהַמַּיִם הָיוּ
 הַלֹּדֶז וְחָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בְּעֲשִׂירֵי
 10 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רְאשֵׁי הַהָרִים: 11 וַיְהִי

6. És volt negyven nap multan, kinyitotta Nóé a bárka ablakát, melyet csinált,

7. és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment, de megvisszatért, míg föl nem száradt a víz a földről.

8. És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajjon leapadtak-e a vizek a föld színéről?

9. De a galamb nem talált nyugvóhelyet lába talpa számára és visszatért ő hozzá a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába.

10. És várt még másik hét napig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából.

11. És megjött hozzá a galamb estnek idején és ime: leszakasztott olajfalevél a szájában. Így megtudta Nóé, hogy leapadtak a vizek a földön.

12. És várt még másik hét napig és kibocsátotta a galambot, de az nem tért többé ő hozzá vissza.

13. Es volt a hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején fölszáradtak a vizek a földről; és Nóé eltávolította a bárka fedelét és látta, hogy ime megszikkadt a föld színe.

14. A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a föld.

15. És szólt Isten Nóéhoz, mondván:

16. Menj ki a bárkából, te, a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei veled együtt.

17. Minden állatot, mely veled van minden testből: madárból, baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön, vigy ki magaddal, hogy nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön.

מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-חַדְוֹן
 הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה: 1 וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֶרֶב
 וַיֵּצֵא יָצוּא וְשׁוּב עַד-יִבְשֹׁת הַמַּיִם מֵעַל
 הָאָרֶץ: 2 וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֵתוֹ לִרְאוֹת
 הַקָּלוֹ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: 3 וְלֹא-
 מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוּחַ לְכַף-רַגְלָהּ וַתָּשָׁב
 אֵלָיו אֶל-הַתֵּבָה כִּי מַיִם עַל-פְּנֵי כָל-
 הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֶתָּהּ אֵלָיו
 אֶל-הַתֵּבָה: 4 וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת יָמִים 10
 אַחֲרַיִם וַיִּסַּף שִׁלַּח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-הַתֵּבָה:
 5 וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת עָרֵב וְהִנֵּה 11
 עַל-הַיַּיִת מָרָף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוֹ
 הַמַּיִם מֵעַד-הָאָרֶץ: 6 וַיַּחַל עוֹד שִׁבְעַת 12
 יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסְפָה
 שׁוּב-אֵלָיו עוֹד: 7 וַיְהִי בְאַחַת וּשְׁש־מֵאוֹת 13
 שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם
 מֵעַל-הָאָרֶץ וַיִּסַּר נֹחַ אֶת-מִכְסֵה הַתֵּבָה
 וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה: 8 וּבַחֹדֶשׁ 14
 הַשֵּׁנִי בְשִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבִשָׁה
 הָאָרֶץ: 9 רִבְעִי (טו) וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ 15
 לֵאמֹר: 10 צֵא מִן-הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ 16
 וּבְנֵיךָ וּנְשֵׁי-בְנֵיךָ אִתְּךָ: 11 כָּל-הַחַיָּה אֲשֶׁר- 17
 אִתְּךָ מִכָּל-בֶּשֶׂר בְּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל-
 הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ הוֹצֵא אִתְּךָ

18. És kiment Nóé, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt.

19. Minden állat, minden csúszó-mászó és minden madár, minden, a mi mozog a földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából.

20. Nóé pedig épített oltárt az Örökkévalónak és vett minden tiszta baromból és minden tiszta madárból és bemutatott égőáldozatokat az oltáron.

21. És megérezte az Örökkévaló a kellemes illatot és mondta az Örökkévaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet az ember miatt, — mert az ember szívének indulata gonosz ifjuságától kezdve — és nem fogok többé megverni minden élő, a mint cselekedtem.

22. A föld minden napján át: Vetés és aratás, hideg és hőség, nyár és tél, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9. fejezet.

1. És megáldotta Isten Nóét és fiait, és mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet.

2. A tőletek való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az ég minden madarán, mindenem ami mozog a földön, meg a tenger minden halain, Kezetekbe adattak.

3. Minden mozgó lény, a mely él, a tietek legyen eledelül; mint a zöld füvet, úgy adtam nektek mindet.

4. De húst lelkével: vérével ne egyetek!

5. És bizony véretek lelketek szerint számon! kérem, minden élő lény kezéből számonkérem azt; és az ember kezéből, mindenki testvérenek kezéből számonkérem az ember lelkét.

וְשָׂרְצוּ בָאָרֶץ וּפְרוּ וּרְבוּ עַל-הָאָרֶץ: (יח)
 וַיֵּצֵא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ: (יט)
 כָּל-חַיָּה כָּל-הָרֶמֶשׂ וְכָל הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ
 עַל-הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵיהֶם יֵצְאוּ מִן-הַתֵּבָה:
 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל
 הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר
 וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ: (כ) וַיִּרַח יְהוָה אֶת-
 רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לִבּוֹ לֹא
 אֲסַף לְקַלֵּל עוֹד אֶת-הָאָדָמָה בְּעִבּוֹר
 הָאָדָם כִּי יַעַר לֵב הָאָדָם רָע מִנְעֻרָיו וְלֹא-
 אֲסַף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי כַּאֲשֶׁר
 עָשִׂיתִי: (כב) עַד כָּל-יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר
 וְקֵץ וְחַם וְקֹיץ וְחַרֵף וְיוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ:

Cap. 9. ט.

1 (א) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בָּנָיו וַיֹּאמֶר
 לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ: (ב)
 2 וּמִוְרָאֲכֶם וּחַתְכֶם יְהוָה עַל כָּל-חַיַּת
 הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר
 תֵּרְמֵשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל-דְּגֵי הַיָּם בְּיַדְכֶם
 נְתַנּוּ: (ג) כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לָכֶם
 יְהִי לְאֹכְלָה כִּיֶּרֶק עֵשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת-
 4 כָּל: (ד) אֲדָבָר בְּשׂוֹר בְּנֶפֶשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ:
 5 (ה) וְאֲדָבָר אֶת-דְּמַמְכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדַרְשׁ
 מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד

6. A ki ember vérént ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert.
7. Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsgjetekek a földön és sokasodjatok rajta.
8. És szólt Isten Nóéhoz, meg fiaihoz, mondván.
9. Ime, én megkötöm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánatok;
10. és minden élő lénnyel, mely veletek van, madárból, baromból és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint.
11. És én megkötöm szövetségemet veletek, hogy ne irtassék ki többé semmi test sem özönviz által és ne legyen többé özönviz, hogy megrontsa a földet.
12. És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én helyezek közém és közétek és minden élő lény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre.
13. Ivemet helyeztem a felhőbe, hogy legyen jeléül a szövetségnek közöttem és a föld között.
14. És leszen, midőn sűrű felhőt boritok a földre és meglátszik az iv a felhőben,
15. akkor megemlékezem az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden élő lény között minden testből; és nem lesz többé a viz özönné, hogy megrontson minden testet.
16. És leszen az iv a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről, mely van Isten között és minden élő lény között, minden testből, mely a földön van.
17. És mondta Isten Nóénak: Ez a jele a szövetségnek, melyet szerzettem közöttem és minden test között, mely a földön van.

- 6 אִישׁ אָחִיו אָדָרַשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם׃ ^(א) שֶׁכֶּךָ
דָּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ כִּי בְצַלְמִי
אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם׃ ^(ב) וְאַתֶּם פְּרוּ
7 וּרְבוּ שְׂרַצְוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהָם׃ ^(ג) חֲמִשִּׁי
^(ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בְּנָיו אִתּוֹ
לֵאמֹר׃ ^(ה) וְאֲנִי הֲנִי מְקִים אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם וְאֶת־זֶרְעֵכֶם אַחֲרֵיכֶם׃ ^(ו) וְאֵת
8 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בְּעוֹף הַבַּיְתָה
וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יִצְאֵי
הַתְּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ׃ ^(ז) וְהִקְמַתִּי
9 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר
עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל
לְשַׁחַת הָאָרֶץ׃ ^(ח) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֵאת
12 אֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת
עוֹלָם׃ ^(ט) אֶת־קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בְּעַנָּן וְהִיְתָה
13 לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ׃ ^(י) וְהָיָה
14 בְּעַנְנֵי עַנָּן עַד־הָאָרֶץ וּנְרָאֲתָה הַקִּשְׁתַּת
בְּעַנָּן׃ ^(יא) וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי
15 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר
וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל־
בָּשָׂר׃ ^(יב) וְהִיְתָה הַקִּשְׁתַּת בְּעַנָּן וְרָאִיתִיהָ
16 לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־
נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ׃
^(יג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֵאת אֶת־הַבְּרִית
17

6. A ki ember vérént ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert.

7. Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsgjete a földön és sokasodjatok rajta.

8. És szólt Isten Nóéhoz, meg fiaihoz, mondván.

9. Ime, én megkötöm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánaatok;

10. és minden élő lényvel, mely veletek van, madárból, baromból és a föld minden vadjából, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint.

11. És én megkötöm szövetségemet veletek, hogy ne irtassék ki többé semmi test sem özönviz által és ne legyen többé özönviz, hogy megrontsa a földet.

12. És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én helyezek közém és közétek és minden élő lény közé, mely veletek van, örök nemzedékekre.

13. Ivemet helyeztem a felhőbe, hogy legyen jeléül a szövetségnek közöttem és a föld között.

14. És leszen, midőn sűrű felhőt boritok a földre és meglátszik az iv a felhőben,

15. akkor megemlékezem az én szövetségemről, mely van közöttem és köztetek és minden élő lény között minden testből; és nem lesz többé a viz özönné, hogy megrontson minden testet.

16. És leszen az iv a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örök szövetségről, mely van Isten között és minden élő lény között, minden testből, mely a földön van.

17. És mondta Isten Nóénak: Ez a jele a szövetségnek, melyet szerzettem közöttem és minden test között, mely a földön van.

אִישׁ אֲחִיו אֲדָרַשׁ אֶת־נֶפֶשׁ הָאָדָם: ^(א) שִׁפְךָ 6
 בְּהָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּךְ כִּי בְצַלֵּם
 אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם: ^(ב) וְאַתֶּם פְּרוּ 7
 וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ־בָהּ: ^(ג) חֲמִשִּׁי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֶל־בְּנָיו אִתּוֹ 8
 לֵאמֹר: ^(ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתִי 9
 אִתְּכֶם וְאֶת־זִרְעֹכֶם אַחֲרֵיכֶם: ^(ה) וְאֵת 10
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּכֶם בְּעוֹף הַבָּיִת
 וּבְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יְצֵאֵי
 הַתְּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ: ^(ו) וְהִקְמַתִּי 11
 אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא־יִכָּרֵת כָּל־בָּשָׂר
 עוֹד מִמִּי הַמַּבּוּל וְלֹא־יְהִי עוֹד מַבּוּל
 לְשַׁחַת הָאָרֶץ: ^(ז) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת 12
 אֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
 וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדוֹרֹת
 עוֹלָם: ^(ח) אֶת־קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בְּעַנְן וְהִי־תָהּ 13
 לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ: ^(ט) וְהִי־תָהּ 14
 בְּעַנְנִי עֲנַן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת
 בְּעַנְנִי: ^(י) וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי 15
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר
 וְלֹא־יְהִי עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל־
 בָּשָׂר: ^(יא) וְהִי־תָהּ הַקֶּשֶׁת בְּעַנְן וְרֵאִיתִי־הָ 16
 לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־
 נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ וְאֵת אֶת־הַבְּרִית 17

18. És voltak Nóé fiai, kik kimentek a bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kanaán atyja.

19. Ezek hárman Nóé fiai és ezektől népesült be az egész föld.

20. És Nóé kezdte, a földmives, hogy szőlőt ültetett.

21. És ivott a borból és megrészegeedett és feltakaródzott sátorában.

22. Midőn meglátta Chom, Kanaán atyja, az ő atyjának mezitelenségét, tudtára adta két fivérének, künn.

24. És vették Sém és Jefesz a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva és befődték atyjuk mezitelenségét; arczuk pedig hátra fordulva volt és atyjuk mezitelenségét nem látták.

24. Midőn Nóé fölébredt borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia.

25. És mondta: Átkozott Kanaán, rabszolgája legyen testvéreinek.

26. És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Sém Istene és Kanaán legyen az ő szolgájuk.

27. Terjessze ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátrai-ban; Kanaán pedig legyen az ő szolgájuk.

28. És élt Nóé az özönviz után háromszáz és ötven évig.

29. Voltak pedig Nóé összes napjai: kilencszáz-ötven év, azután meghalt.

10. fejezet.

1. Ezek pedig nemzetségei Nóé fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznék: születtek fiaik az özönviz után.

2. Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módáj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tiroosz.

אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר
 18 עַל־הָאָרֶץ: פ שִׁי (יח) וַיְהִי בְנֵי־נֹחַ הַיְצְאִים
 מִזֶּה־הַתְּבָה שֵׁם וְחָם וַיִּפֶת וְחָם הוּא אָבִי
 19 כְּנָעַן: טי שְׁלֹשָׁה אֱלֹהֵי בְנֵי־נֹחַ וּמֵאֵדָה
 20 נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ: יו וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה
 21 וַיִּשְׂע כָּרֶם: כא וַיִּשֶׁת מִן־הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְנַל
 22 בַּתּוֹךְ אֶהְלֶה: כב וַיֵּרָא חָם אָבִי כְּנָעַן אֶת
 עֶרְוַת אָבִיו וַיֵּגֵד לְשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ: כג
 23 וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֶת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיְשִׁימוּ עַל־
 שַׁבָּת שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵינִי וַיִּכְסּוּ אֶת
 עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרֵינִי וְעֶרְוַת
 24 אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ: כד וַיִּקַּץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע
 25 אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: כה וַיֹּאמֶר
 אַרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו: טו
 26 וַיֹּאמֶר בְּרִיךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְּנָעַן
 27 עֶבֶד לָמוֹ: כו יִפֶּת אֲדָהִים לְיִפֶּת וַיִּשְׁכֵּן
 28 בְּאֶהֱלֵי־שֵׁם וַיְהִי כְּנָעַן עֶבֶד לָמוֹ: כז וַיְהִי־
 נֹחַ אַחֲרֵי הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
 29 שָׁנָה: כט וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת
 שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת: פ

Cap. 10. י

1 וַאֲלֵה תּוֹלְדֹת בְּנֵי־נֹחַ שֵׁם חָם וַיִּפֶת
 2 וַיִּוֹלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחֲרֵי הַמַּבּוּל: ט בְּנֵי
 יִפֶּת נֹמֶר וּמְנוּג וּמְדִי וַיִּזָּן וְתַבֵּל וּמִשְׁדָּ

3. Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rifász és Tógármó.
4. Jóvon fiai: Elisó és Társis, Kittim és Dodónim.
5. Ezekről oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindenik a maga nyelve szerint, családjaik szerint, népeikkel.
6. Chom fiai pedig: Kús, Miczráim, Pút és Kanaán.
7. Kús fiai pedig: Szevó, Cháviló, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevó és Dedón.
8. Kús nemzete Nimródot, ő kezdett el hőssé lenni a földön.
9. Ő hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimród, oly hős vadász az Örökkévaló színe előtt.
10. Volt pedig birodalmának elseje Babel és Erech, Akkád meg Kálne, Sineor országában.
11. Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvosz-Irt, meg Keláchot,
12. és Reszent, Ninive és Kelách között; az a nagy város.
13. Miczráim pedig nemzete Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot,
14. és Pászrúszimot, meg Kászlúchimot — a honnan a filiszteusok származtak — és a Kaftórimot.
15. Kanaán pedig nemzete Czidónt, elsőszülöttét és Chétet,
16. és a Jevúszit, az Emórit, a Girgósit
17. a Chivvit, az Árkit és a Szinit;
18. az Árvódit, a Czemorit és a Chámószit; és azután elszéledtek a Kanaáni családjai.
19. És Kanaán határa volt Czidóntól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorrha, Ádmó és Czevóim mentén Lesáig.

- 3 וְתִירָם: ⁽⁶⁾ וּבְנֵי נֹמֵר אֲשֶׁכְנָז וְרִיפָת
- 4 וְתַגְרָמָה: ⁽⁷⁾ וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ
- 5 כְּתִים וְדִדָּנִים: ⁽⁸⁾ מֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ אֵינֵי הַגּוֹיִם
בְּאַרְצֵתְּבַאִישׁ לְשָׁנֹו לְמִשְׁפַּחַתְּבְּגוֹיֵיהֶם:
- 6 ⁽⁹⁾ וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפּוּט וּבְנֵעֵץ: ⁽¹⁰⁾
- 7 וּבְנֵי כּוּשׁ סִבָּא וְחַוִּילָה וְסַבְתָּה וְרַעְמָה
- 8 וְסַבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא וְדָדָן: ⁽¹¹⁾ וְכוּשׁ
יָלַד אֶת־נִמְרֹד הוּא הֵחֵל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר
בְּאֶרֶץ: ⁽¹²⁾ הוּא־הָיָה גִבּוֹר־צִיד לְפָנָי יְהוָה
- 9 עַל־כֵּן יֹאמְרוּ כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר־צִיד לְפָנָי יְהוָה:
- 10 וְתִהְיֶי רַאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּכָל־אֶרֶץ
- 11 וְאֶבְדַּ וּכְלָנָה בְּאֶרֶץ שֶׁנֶּעַר: ⁽¹³⁾ מִן־הָאֶרֶץ
הַזֶּה יָצָא אֲשׁוּר וַיִּבֶן אֶת־נִינּוּה וְאֶת־
- 12 רַחֲבַת עִיר וְאֶת־כַּלְח: ⁽¹⁴⁾ וְאֶת־רֶסֶן בֵּין
נִינּוּה וּבֵין כַּלְח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה: ⁽¹⁵⁾
- 13 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת־דּוּדַיִם וְאֶת־עֲנַמִּים וְאֶת־
- 14 לְהַבִּים וְאֶת־נִפְתָּחִים: ⁽¹⁶⁾ וְאֶת־פְּתָרְסִים
וְאֶת־כְּסֻלָּיִם אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים
וְאֶת־כְּפַתְרַיִם: ⁽¹⁷⁾ וּבְנֵעֵץ יָלַד אֶת־צִידָן
- 15 בְּכַרְו וְאֶת־חַת: ⁽¹⁸⁾ וְאֶת־הַיְבוּסִי וְאֶת־
- 16 הָאֶמֶרִי וְאֶת־הַגְּרִנְשִׁי: ⁽¹⁹⁾ וְאֶת־הַחִי וְאֶת־
- 17 הָעַרְקִי וְאֶת־הַסִּינִי: ⁽²⁰⁾ וְאֶת־הָאֲרוּרִי וְאֶת־
- 18 הַצְּמֵרִי וְאֶת־הַחַמְתִּי וְאַחַר נִפְצוּ מִשְׁפַּחֹת
הַבְּנֵעֵנִי: ⁽²¹⁾ וַיְהִי גְבוּל הַבְּנֵעֵנִי מִצִּידָן
- 19 בְּאַבְהַגְרָה עַד עֵזָה בְּאַבְהַסְדָּמָה וְעַמְרָה

20. Ezek Chom fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel.

21. És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atyja Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek.

22. Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpáchsod, Lúd és Áram.

23. Áram fiai pedig: Ucz, Chúl, Geszer és Más.

24. Árpáchsod pedig nemzette Seláchet és Selách nemzette Évert.

25. Évernek pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ő napjaiban osztatott föl a föld és testvéreinek neve: Jokton.

26. És Jokton nemzette Álmódodot és Selefet, Cháczármóveszt és Jeráchet;

27. Hádoromot, Uzolt és Diklót;

28. Óvolt, Ávimóélt és Sevót;

29. Ófirt és Chávilót és Jóvovot; mindezek Jokton fiai.

30. És lakásuk volt Mesától Szevár mentén a keleti hegyig.

31. Ezek Sém fiai családjaik, nyelveik szerint, az ő országaikban, népeik szerint.

32. Ezek Nóé fiainak családjai nemzetségeik szerint, az ő népeikkel, és ezektől osztak el a népek a földön az özönviz után.

11. f e j e z e t.

1. És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű.

2. És történt, midőn elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor országában és letelepedtek ott.

20 וְאֵדְמָה וְצַבִּים עַד־לָשֶׁע׃ (א) אֵלֶּה בְּנֵי־הֶם
 לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם׃
 21 ס (בא) וְלָשָׁם יֶלֶד גַּם־הוּא אָבִי כָּל־בְּנֵי־
 22 עֵבֶר אָחִי יִפֶּת הַגָּדוֹל׃ (בב) בְּנֵי שָׁם עֵיֶדֶם
 23 וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרָם׃ (כג) וּבְנֵי
 24 אָרָם עוּץ וְחוּל וְנֹתָר וּמֹשׁ׃ (כד) וְאַרְפַּכְשָׁד
 יֶלֶד אֶת־שֵׁלַח וְשֵׁלַח יֶלֶד אֶת־עֵבֶר׃ (כה)
 25 וְלֵעֵבֶר יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים שָׁם הָאֶחָד פֶּלֶג בְּנֵי
 בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשָׁם אָחִיו יִקְטָן׃ (כו)
 26 וַיִּקְטָן יֶלֶד אֶת־אַלְמוֹדָד וְאֶת־שֵׁלֶף וְאֶת־
 27 חֲצַרְמוֹת וְאֶת־יֵרַח׃ (כז) וְאֶת־הַדּוֹרָם וְאֶת־
 28 אוּזל וְאֶת־דִּקְלָה׃ (כח) וְאֶת־עוּבָל וְאֶת־
 29 אֲבִימָאֵל וְאֶת־שָׁבָא׃ (כט) וְאֶת־אוּפַר וְאֶת־
 חוּיָלָה וְאֶת־יֹוֹבָב כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן׃ (ל)
 30 וַיְהִי מוֹשְׁבָם מִמִּשְׁאָ בְּאַנְכָה סְפֵרָה הַר
 31 הַקָּדָם׃ (לא) אֵלֶּה בְּנֵי־שָׁם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 32 לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצֹתָם לְגוֹיֵיהֶם׃ (לב) אֵלֶּה
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־נֹחַ לְתוֹלְדֹתָם בְּגוֹיֵיהֶם
 וּמֵאֵלֶּה נִפְרְדוּ הַגּוֹיִם בְּאָרֶץ אַחַר הַמַּבּוּל׃
 פ שְׁבִיעִי

Cap. 11. יא.

1 (א) וַיְהִי כָּל־הָאָרֶץ שְׁפָה אַחַת וּדְבָרִים
 2 אֶחָדִים׃ (ב) וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ
 3 בְּקֵעָה בְּאָרֶץ שִׁנְעָר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃ (ג) וַיֹּאמְרוּ
 *וְצַבִּים קרי

3. És mondta egyik a másiknak: Nosza! vessünk téglát és égessük azt égetett téglává; és lett számukra a téglakő gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat gyanánt.

4. És mondták: Nosza! építsünk magunknak várost és tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.

5. És leszállott az Örökkévaló, hogy megnézzé a várost és a tornyot, melyet építettek az ember fiai.

6. És mondta az Örökkévaló: Ime, egy nép és egy nyelve van mindnyájuknak s ez az, a mit ők tenni kezdtek és most nem lesz megvonható tőlük semmi, a mit tenni szándékoznak.

7. Nosza! szálljunk le és zavarjuk el legott nyelveket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét.

8. És elszórta őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abba hagyták a város építését.

9. Azért nevezték Babelnek, mert ott zavarta meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórta el őket az Örökkévaló az egész föld színére.

10. Ezek nemzetségei Sémnek; Sém száz éves volt, midőn nemzette Árpáchsodot, két évvel az özönviz után.

11. És élt Sém, miután Árpáchsodot nemzette, ötszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

12. Árpáchsod pedig élt harminczöt évet, és nemzette Seláchet.

13. És élt Árpáchsod, miután Seláchet nemzette négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat.

14. Selách pedig élt harmincz évet, midőn nemzette Évert.

איש אל־ירעהו הבה נבנה לה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה
לאבן ותחמר תהי להם לחמר: ויאמרו
הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה־קנו שם פן־נפויץ על־פני
כל־הארץ: וירד יהוה לראות את־
העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם:
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת
לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא
יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ו
הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה
אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו
לבנת העיר: על־כן קרא שמה בכל
כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם
הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ: פ
אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה
וילד את־ארפכשד שנתים אחר המבול:
ויחי־שם אחרי הולידו את־ארפכשד
חמש מאות שנה וילד בנים ובנות: ס
ויארפכשד חי חמש ושלשים שנה
וילד את־שלה: ויחי ארפכשד אחרי
הולידו את־שלה שלש שנים וארבע
מאות שנה וילד בנים ובנות: ס
וישלה חי שלשים שנה וילד את־

15. És élt Selách, miután Évert nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
16. Éver pedig élt harmincznégy évet, midőn nemzette Peleget.
17. És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharmincz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
18. Peleg pedig élt harmincz évet, midőn nemzette Reút.
19. És élt Peleg, miután Reút nemzette, kétszázkilencz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
20. Reú pedig élt harminczkét évet, midőn nemzette Szerúgot.
21. És élt Reú, miután Szerúgot nemzette, kétszázhet évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
22. Szerúg pedig élt harmincz évet és nemzette Nóchórt.
23. És élt Szerúg, miután Nóchórt nemzette, kétszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
24. Nóchór pedig élt huszonkilencz évet, midőn nemzette Teráchoth.
25. És élt Nóchór, miután Teráchoth nemzette, száztizenkilencz évet; és nemzett fiakat meg lányokat.
26. Terách pedig élt hetven évet, midőn nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront.
27. És ezek nemzetségei Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. És Hóron nemzette Lótot.
28. De Hóron meghalt Teráchnak, az ő atyjának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdimban.

15 עֶבֶר׃ וַיְהִי־שָׁלַח אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת־
 עֶבֶר שָׁלֹשׁ שָׁנִים וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
 16 וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ׀ וַיְהִי־עֶבֶר
 אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־פֶּלֶג׃ ׀
 17 וַיְהִי־עֶבֶר אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת־פֶּלֶג שְׁלֹשִׁים
 שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים
 18 וּבָנוֹת׃ ׀ וַיְהִי פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 19 וַיּוֹלֵד אֶת־רְעוּ׃ וַיְהִי־פֶלֶג אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ
 אֶת־רְעוּ תֵשַׁע שָׁנִים וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 20 בָּנִים וּבָנוֹת׃ ׀ וַיְהִי רְעוּ שְׁתַּיִם
 21 וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־שְׂרוּג׃ וַיְהִי
 רְעוּ אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת־שְׂרוּג שֶׁבַע שָׁנִים
 וּמֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ׀
 22 וַיְהִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־
 23 נְחֹר׃ וַיְהִי שְׂרוּג אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת־
 נְחֹר מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת׃
 24 ׀ וַיְהִי נְחֹר תֵשַׁע וְעֶשְׂרִים שָׁנָה
 25 וַיּוֹלֵד אֶת־תְּרַח׃ וַיְהִי נְחֹר אַחֲרָיו
 הוֹלִידוֹ אֶת־תְּרַח תֵשַׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאוֹת
 שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת׃ ׀
 26 וַיְהִי־תְרַח שֶׁבַע־עִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת־
 27 אַבְרָם אֶת־נְחֹר וְאֶת־הָרָן׃ וַאֲלֵהֶם
 תּוֹלְדֹת תְּרַח תְּרַח הוֹלִידָה אֶת־אַבְרָם
 אֶת־נְחֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִידָה אֶת־לוֹט׃
 28 וַיָּמָת הָרָן עַל־פְּנֵי תְּרַח אָבִיו בְּאֶרֶץ

29. Ávrom pedig és Nóchór vettek maguknak feleséget. Ávrom feleségének neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hóron leánya, a ki atyja volt Milkónak és atyja Jiszkónak.

30. Szóráj azonban magtalan volt, nem volt neki gyermeke.

31. És vette Terách Ávromot, az ő fiát, és Lót, Chóron fiát, az ő unokáját és Szórájt, az ő menyét, az ő fiának, Ávromnak feleségét és elmentek velük Ur-Kászdimból, hogy menjenek Kanaán országába; érkeztek Chóronig és letelepedtek ott.

32. Voltak pedig Terách napjai kétszázöt év; és meghalt Terách Chóronban.

לך לך.

12. fejezet

1. És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te országodból, a te szülőföldedről és a te atyádnak házából azon országba, melyet én neked mutatok.

2. És nagy néppé teszek téged, megáldalak és nagygyá teszem nevedet, hogy áldássá légy.

3. És megáldom azokat, a kik téged áldanak és a ki téged átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes családjai.

4. És elment Ávrom, a mint szólt hozzá az Örökkévaló és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment Chóronból.

5. És vette Ávrom Szórájt, az ő feleségét és Lót, az ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a személyzetet, melyre szert tettek Chóron-

נתן לך לך יא יב

כז

20 מולדתו באור כשדים: מפסיד (כט) ויקח
אברם ונחור קהם נשים שם אשת-אברם
שרי ושם אשת-נחור מלכה בת-הרן
30 אבי-מלכה ואבי יסכה: ונתתי שרי
31 עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את-
אברם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו ואת
שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו
32 עד-הרן וישבו שם: ויהיו ימי-תרח
חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח
בהרן: פ

לך-לך

12. fejezet. יב.

1 ויאמר יהוה אל-אברם לך-לך מארצה
וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר
2 אראך: ויאעשה קנוי גדול ואברכה
3 ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה
4 מברכה ומקללה אאר ונברכו בך כל
משפחת האדמה: וילך אברם כישור
דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם
5 בן-חמש שנים ושבעים שנה בצאתו
מחרן: ויקח אברם את-שרי אשתו
ואת-לוט בן-אחיו ואת-כל-רכושם אשר

ban és elindultak, hogy menjenek Kanaán országába és elértek Kanaán országába.

6. És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységeig, Móre tölgyéig; és a Kanaáni akkor az országban volt.

7. És megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkévalónak, a ki neki megjelent.

8. Onnan pedig tovament a hegyre, Bész-Éltől keletre és felütötte sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Aj meg keletről. És épített ott oltárt az Örökkévalónak és hívta az Örökkévaló nevét.

9. És elvonult Ávrom, folyton délnek vonulva.

10. És éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy ott tartózkodjék, mert nyomasztó volt az éhség az országban.

11. És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, mondta Szórájnak, az ő feleségének: Ime, én tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy te.

12. És lészen, ha majd látnak téged az egyiptomiak, azt mondják: felesége az; és engem megölnek, téged pedig életben hagynak.

13. Mondd, kérlek, hogy nővérem vagy; hogy jó dolog legyen miattad és életben maradjon lelkem érted.

14. És történt, midőn érkezett Ávrom Egyiptomba, látták az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép.

15. És meglátták Fáraó nagyjai és eldicsérték a Fáraónak; és elvitték az asszonyt Fáraó házába.

16. Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhái, marhái, szamarai, szolgálói, nőtényszamarai és tevéi.

רָכְשׁוֹ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ
לְלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן׃
וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכָם
עַד אֵילָן מוֹרָה וְהַכְנַעֲנִי אִזּוּ בְּאֶרֶץ׃
וַיֵּבֵא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר קְוֹלְעֵךְ אֵתְּךָ
אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה׃
הַנְּרָאָה אֵלָיו׃ וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַחֲרָדָה
מִמְּקוֹם דְּבֵית-אֵל וַיֵּשֶׁב אֶהְלֵה בֵּית-אֵל מִיָּם
וְהָעִי מִמְּקוֹם וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וְנָסוּעַ
הַנֶּגְבָה׃ פ

10 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִם
11 לְגֹר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ׃ וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה
12 יִפְתַּח-מִרְאָה אֶתְּךָ׃ וְהָיָה כִּי-יֵרָאֵךְ אֶתְּךָ
הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְנוּ אֵתְּךָ
13 וְאֶתְּךָ יִחְיוּ׃ אֲמַרְיֵנָּה אֶתְּךָ לְמַעַן
יִשְׁבְּ-לִי בְּעַבְדוֹךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּנִקְלְךָ׃
14 שְׁנֵי (ד) וַיְהִי כַּבּוֹא אַבְרָם מִצְרַיִם וַיֵּרָא
הַמִּצְרַיִם אֶת-הָאִשָּׁה כִּי-יִפְתָּה הוּא מֵאֵד׃
15 וַיֵּרָאוּ אֶתְּךָ שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֶתְּךָ
אֶל-פַּרְעֹה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃
16 וְלֹא-אַבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹתָהּ וַיְהִי-לּוֹ צֹאן
וּבָקָר וְחֲמֹרִים וְעַבְדִּים וְשִׁפְחֹת וְאֶתְנַת

17. De az Örökkévaló sujtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az ő házat, Szóráj, Ávrom felesége miatt.

18. És hívatta Fáraó Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adtad tudtomra, hogy feleséged ő?

19. Miért mondtad: nővérem ő és én feleségül vettem magamnak; most pedig, imhol a te feleséged, vedd és menj!

20. És rendelt Fáraó melléje embereket és elvették őt, az ő feleségét és mindenét, a mije volt.

13. fejezet

1. És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindene, a mije volt, meg Lót is ő vele, délfelé.

2. Ávrom pedig igen gazdag volt marhában, ezüstben és aranyban.

3. És ment állomásai szerint délről Bész-Élig, azon helyig, a hol a sátra volt eleinte, Bész-Él és Áj között,

4. az oltár helyére, melyet készített ott első izben; és hívta ott Ávrom az Örökkévaló nevét.

5. De Lótnak is, ki Ávrommal ment, voltak juhái, marhái és sátrai.

6. És nem birta meg őket a föld, hogy együtt lakjanak, mert szerzeményük sok volt és nem bírtak együtt lakni.

7. És czivakodás volt Ávrom nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai között; a Kanaáni és a Perizzai akkor az országban volt.

8. És mondta Ávrom Lótnak: Ne legyen, kérlek, czivakodás közöttem és közötted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között, hisz atyafiak vagyunk mi.

וּמַלְאִים: ❶ וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת־פְּרַעֲהַ נְנָעִים
גְּדֻלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דְּבַר שְׂרֵי אֲשֶׁר־
אָבְרָם: ❷ וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ לְאָבְרָם וַיֹּאמֶר
מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי
אֲשֶׁתְּךָ הוּא: ❸ לָמָּה אָמַרְתָּ אֶת־יְהוָה
נָאֵקָה אֶתְּךָ לִּי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אֲשֶׁתְּךָ
קָה וְלָךְ: ❹ וַיֵּצֵאוּ עָלָיו פְּרַעֲהַ אַנְשֵׁים
וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־לוֹ:

13. fejezet. ת.

❶ וַיַּעַל אָבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגַבָּה: ❷ וְאָבְרָם
בָּבֶד מְאֹד בַּמִּקְנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב: ❸
וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנְּגַב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שֵׁם אֵהֱלָה בְּתַחֲלָה
בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי: ❹ אֶל־מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר־עָשָׂה שֵׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שֵׁם אָבְרָם
בְּשֵׁם יְהוָה: ❺ שְׁלֹשׁ ❻ וְגַם־לְלוֹט הֵחֵל אֶת־
אָבְרָם הָיָה עֵאז־וּבְקָר וְאֵהֱלִים: ❽ וְלֹא
נָשָׂא אֶתֶם הָאָרֶץ לְשֹׁבֵת יַחְדָּו כִּי־הָיָה
רְבוּשֵׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשֹׁבֵת יַחְדָּו: ❾
וַיַּהֲדִיב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה־אָבְרָם וּבֵין רַעֲי
מִקְנֵה־לוֹט וְהַכְּנִיעַנִי וְהַפְּרִזִי אִי יוֹשֵׁב
בְּאֶרֶץ: ❿ וַיֹּאמֶר אָבְרָם אֶל־לוֹט אֲדֹנָי

9. Nemde az egész ország előtted van? Válg el, kérlek, tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra mész, én balra megyek.

10. És fölvetette Lót szemeit és látta a Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, — mielőtt elpusztította az Örökkévaló Szodomát és Gomorrhát — olyan, mint az Örökkévaló kertje, mint Egyptom országa, Czóár felé.

11. És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és elvonult Lót keletről; így elváltak egymástól.

12. Ávrom lakott Kanaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és sátorozott Szodomáig.

13. Szodoma emberei pedig gonoszak és bűnősek voltak az Örökkévaló előtt, igen nagyon.

14. Az Örökkévaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle: Vesd föl csak szemeidet és tekints arról a helyről, a hol vagy, éjszakra, délre, keletre és nyugatra;

15. mert az egész országot, a melyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre.

16. És teszem a te magzatodat annyivá, mint a föld pora; a hogy meg birja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is megszámlálható.

17. Kelj föl, járd be az országot hosszában és széltében, mert neked adom azt.

18. És Ávrom sátorozott és elérkezett és letelepedett Mámré tölgyeinél, melyek Hebrónban vannak; és épített ott oltárt az Örökkévalónak

תְּהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין רְעִי וּבֵין
 רְעִיךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ: 9 הֲלֹא
 כָּל-הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ הַפָּרָד נָא מֵעָלַי אִם-
 הַשָּׂמַאל וְאִימָנָה וְאִם-הַיְמִין וְאִשְׁמְאִילָה:
 10 וַיֵּשֶׁא-דָוִד אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-כָּל-כְּבֹד
 הַיַּרְדֵּן כִּי כָּלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי אִשְׁחַת יְהוָה
 אֶת-סָדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כַּגִּן-יְהוּדָה בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֶבֶה צֶעַר: 11 וַיִּבְחַר-לּוֹ לֹט אֶת
 כָּל-כְּבֹד הַיַּרְדֵּן וַיֵּסַע דָּוִד מִקָּדֶם וַיִּפְרְדּוּ
 12 אִישׁ מֵעַל אָחִיו: 13 אַבְרָם יָשָׁב בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן וְדָוִד יָשָׁב בְּעָרֵי הַכְּכָר וַיֵּאֱהָל עַד-
 13 סָדֶם: 14 וְאֲנָשֵׁי סָדֶם רָעִים וְחַטָּאִים לַיהוָה
 14 מְאֹד: 15 וַיְהוּדָה אָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרָי
 הַפָּרָד-לֹט מֵעַמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אַתָּה שָׂם צַפְנָה וְנִגְבָּה
 15 וְקַדְמָה וַיֹּמַה: 16 כִּי אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אַתָּה רֹאֵה לְךָ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ עַד-עוֹלָם:
 16 וְשִׁמְתִי אֶת-זְרַעְךָ כְּעַפְרַי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 אִם-יִוָּכַל אִישׁ לְמַנּוֹת אֶת-עַפְרַי הָאָרֶץ גַּם-
 17 זְרַעְךָ יִמְנָה: 18 קוֹם הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאַרְבֶּה
 18 וּלְרַחֲבָה כִּי לְךָ אֶתְנַנֶּה: 19 וַיֵּאֱהָל אַבְרָם
 וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּאֵדֵי מַמְרֵי אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן
 וַיִּבֶן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה: 20 וַיֵּשֶׁב

14. fejezet

1. Éstörtént Ámrofelnek, Sineor királyának, Árjóchnak, Ellószor királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak, Gójim királyának napjaiban,

2. háborut viseltek Bera, Szodoma királya, Birsó, Gomorrha királya, Síneov, Ádmo királya, Seméver, Czevójim királya és Bela — az Czóar — királya ellen.

3. Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger.

4. Tizenkét évig szolgálták Kedorloómert, de a tizenharmadik évben föllázadtak.

5. A tizennegyedik évben pedig eljött Kedorloómer, meg a királyok, akik vele voltak és megverték a Refóimot Ásterósz-Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvé-Kirjoszojimban,

6. és a Chórit az ő hegyiségükön, Széiren, Él-Póronig mely a pusztá mellett van.

7. És visszatérvén elérkeztek Én-Mispothoz, az Kodés és leverték az Amáléki egész földét és az Emórit is, ki Cháczeczón-Tomorban lakott.

8. Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorrha királya, Ádmo királya, Czevójim királya és Bela — az Czóar — királya és sorakoztak ellenük csatára a Sziddim völgyében;

9. Kedorloómer, Élom királya, Szideol, Gójim királya, Ámrófel, Sineor királya és Árjóch, Eloszor királya ellen: négy király öt ellen.

10. A Sziddim völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekültek Szodoma meg Gomorrha királyai

14. fejezet. יד

1 וַיְהִי בַיּוֹם אֲמַרְפֵּל מֶלֶךְ-שֹׁנַעַר אַרְיֹךְ מֶלֶךְ
 אֱלֶסָר כְּדֻרְלַעְמֹר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ
 2 גּוֹיִם: ־ עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-בְּרַעַ מֶלֶךְ סֹדֹם
 וְאֶת-בְּרַשַׁע מֶלֶךְ עַמְרָה שְׂנֵאָב | מֶלֶךְ
 אֲדָמָה וְשִׁמְאֵבֶר מֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בִּלְעַ
 3 הוּא-צֶעֶר: ־ כָּל-אֵלֶּה חָבְרוּ אֶל-עַמֶּק
 4 הַשְּׂדִיִּים הוּא יָם הַמֶּלַח: ־ שְׁתֵּים עָשָׂר
 שָׁנָה עָבְדוּ אֶת-כְּדֻרְלַעְמֹר וְשָׁשׁ-עָשָׂר
 5 שָׁנָה מָרְדוּ: ־ וּבְאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה בָּא
 כְּדֻרְלַעְמֹר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיִּכּוּ אֶת-
 6 רַפָּאִים בְּעִשְׂתָּרֶת קַרְנִים וְאֶת-הַזּוּזִים בְּהֵם
 וְאֶת הָאִיִּמִּים בְּשׂוּהַ קַרְיֹתָיִם: ־ וְאֶת-
 הַחֲרִי בְּהַרְרָם שְׁעִיר עַד אֵיל פָּאֶן אֲשֶׁר
 7 עַד-הַמִּדְבָּר: ־ וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵין
 מִשְׁפַּט הוּא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ אֶת-כָּל-שָׂדֵה
 הָעַמֶּלֶקִּי וְגַם אֶת-הָאֶמְלִי הַיֹּשֵׁב בְּחֻצְצָן
 8 תָּמָר: ־ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סֹדֹם וּמֶלֶךְ עַמְרָה
 וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צְבִיִּים וּמֶלֶךְ בִּלְעַ
 הוּא-צֶעֶר וַיַּעֲרְכוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעַמֶּק
 9 הַשְּׂדִיִּים: ־ אֶת כְּדֻרְלַעְמֹר מֶלֶךְ עֵילָם
 וְתִדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאֲמַרְפֵּל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר
 וְאַרְיֹךְ מֶלֶךְ אֱלֶסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת-
 10 הַחֲמִשָּׁה: ־ וַעֲמָה הַשְּׂדִיִּים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת
 *צבנים קר *צבנים קר

és beleestek oda, a megmaradtak pedig a hegységbe menekültek.

11. Elvitték minden vagyonát Szodomának és Gomorrhának, minden eleségüket és elmentek.

12. Elvitték Lótót és vagyonát — Ávrom testvérfiát — és elmentek; ő ugyanis Szodomában lakott.

13. És jött egy menekülő és tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré tölgyeinél, az emóriénél, a ki Eskól és Ónér fivére volt, és ők Ávrom szövetségesei voltak.

14. Midőn meghallotta Ávrom, hogy fogságba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorlott szolgálait, háza szülötteit, háromszáztizennyolczat és üldözte őket Donig.

15. És megszolván rájuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgálai, megverte őket és üldözte őket Chóvóig, mely Damaszkusztól balra van.

16. És visszavitte mind a vagyont; és Lótót, az ő atyafiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat és a népet is.

17. És kijött ő elébe Szodoma királya, miután ő visszatért megvervén Kedorloómert és a királyokat, kik vele voltak, Sové völgyében, az a király völgye.

18. És Málki-Czedek, Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a fölséges Istennek.

19. És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen Ávrom a fölséges Istentől, a ki teremtője égnek és földnek.

20. És áldott legyen a fölséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet kezedbe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből.

21. És mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem a személyeket, a vagyont pedig vedd magadnak.

1. מֵר וַיִּנְכְּסוּ מִלְּךְ-סֹדֹם וַעֲמֹרָה וַיִּפְלוּ-שָׁמָּה
שָׂאֲרִים הָרָה נָסוּ: ^(כ) וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-
רֶכֶשׁ סֹדֹם וַעֲמֹרָה וְאֶת-כָּל-אֲכָלָם וַיִּלְכּוּ:
12 ^(כא) וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט וְאֶת-רֵכְשׁוֹ בֶן-אָחִי
13 אַבְרָם וַיִּלְכּוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֹם: ^(כב) וַיָּבֹא
הַפְּלִיט וַיֵּגֵד לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן
בְּאֵלֵי נִי מִמְּרָא הָאֲמֹרִי אָחִי אֲשֶׁלָּל וְאָחִי
14 עֲנַר וְהֵם בְּעֵלֵי בְרִית-אַבְרָם: ^(כג) וַיִּשְׁמַע
אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיֵּרָק אֶת-חֲנִיכָיו
וַיֵּדֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
15 וַיִּרְדֹּף עַד-דִּין: ^(כד) וַיַּחֲלֶק עֲלֵיהֶם לַיְלָה
הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכְּסוּ וַיִּרְדְּפוּם עַד-חֹבָה אֲשֶׁר
16 מִשְׁמַאל לְדַמְשֶׁק: ^(כה) וַיָּשֶׁב אֶת כָּל-הָרֶכֶשׁ
וְגַם אֶת-לוֹט אָחִיו וְרֵכְשׁוֹ הַשֵּׁיב וְגַם אֶת-
17 הַנְּשִׁים וְאֶת-הָעַם: ^(כז) וַיֵּצֵא מִלְּךְ-סֹדֹם
לְקַרְאֵתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת-
כָּדָרְלָעִמֶר וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל-
18 עַמְּקַ שׁוּהָ הוּא עַמְּקַ הַמֶּלֶךְ: ^(כח) וּמִלְּכֵי
צָדֵק מֶלֶךְ שָׁלֹם הוֹצִיא לָחֶם נֵיִן וְהוּא
19 כֹּהֵן קָאֵד עֲדִיּוֹן: ^(כט) וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ
אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קָנָה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: ^(ל)
וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר-מִיָּן צָרִיף בְּיָדָךְ
20 וַיִּתֵּן-לּוֹ מֵעֵשֶׂר מִכֶּל: ^(לא) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-
סֹדֹם אֶל-אַבְרָם תֵּן-לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קַח-
21 לָךְ: ^(לב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-מֶלֶךְ סֹדֹם

22. És mondta Ávrom Szodoma királyának: Főlemeltem kezemet az Örökkévalóhoz, a fölséges Istenhez, ki teremtője égnek és földnek,

23. hogy egy szál fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindabból, a mi a tied, hogy ne mondjad: Én tettem gazdaggá Ávromot.

24. Nekem semmit! Csak a mit megettek a legények és ama férfiak részét, kik velem mentek: Ónér, Eskól és Mámré, ők vegyék el az ő részüket.

15. fejezet.

1. Ezen dolgok után volt az Örökkévaló igéje Ávromhoz látomásban, mondván: Ne félj Ávrom, én pajzsod vagyok neked, a te jutalmad igen sok.

2. És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit adsz énnekem? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a damaszкуси Eliezer.

3. És mondta Ávrom: Ime, nekem nem adtál magzatot és ime, az én házam szolgaszülöttje örököl utánam

4. És ime az Örökkévaló igéje hozzája, mondván: Nem örököl ez te utánad, hanem az, a ki származni fog ágyékdoból, az örököl majd utánad.

5. És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha megbirod azokat számlálni. És mondta neki: Így léssen a te magzatod!

6. És ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazságot.

7. És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, a ki kihoztalak téged Ur-Kászdimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy birjad azt.

הִרְמַתִּי יָדַי אֶל-יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ: כִּי אִם-מְחוּשׁ וְעַד שְׂרוּךְ-זַעַד וְאִם-
אֶקַּח מִכָּל-אֲשֶׁר-לְךָ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי
הִעֲשִׂיתִי אֶת-אֲבָרָם: כִּי בְלַעְדֵי רַק אֲשֶׁר
אָכְלוּ הַנְּעָרִים וְהַלֵּק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ
אִתִּי עִנְרָ אֲשַׁכַּל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ חֵלְקָם:
ו

15. fejezet. טו.

ו אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְבַר-יְהוָה
אֶל-אֲבָרָם בְּמַחֲזָה לֵאמֹר אֵל-תִּירָא אֲבָרָם
אֲנֹכִי מִיָּן לְךָ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד: ט
וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה-תִּתֶּן-לִי
וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן-מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא
דְּמֶשֶׁק אֲדִיעֶזֶר: ט וַיֹּאמֶר אֲבָרָם הֵן לִי
לֹא נִתְּתָה זֶרַע וְהִנֵּה בֶן-בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי:
וְהִנֵּה דְבַר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ
זֶה כִּי-אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶד הוּא יִירָשְׁךָ:
וַיֵּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבְּטִי-נָא
הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם-תּוּכַל
לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרְעֶךָ:
וְהָאֱמִין בַּיהוָה וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה: ט
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֹר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְרִשְׁתָּהּ: ט וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה

8. És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én fogom azt birni?

9. És mondta neki: Végy nekem egy három éves űszőt, egy hároméves kecskét és egy három éves kost, egy gerliczét és egy galambfiat.

10. És ő vette Neki mindezt és szétvágta azokat középen és tette mindegyiknek a részét a másikkal szembe; a madarat azonban nem vágta ketté.

11. És leszállottak a ragadozó madarak a hullákra, de Ávrom elkergette azokat.

12. És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult Ávromra és ime, félelem, nagy sötétség borul reá.

13. És mondta (Isten) Ávromnak: Tudd meg, hogy idegen lesz a te magzatod egy országban, mely nem az övék és szolgálatra szoritják őket és sanyargatják őket négyszáz évig.

14. De ama nép fölött is, melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak vonulni nagy vagyonnal.

15. Te pedig elmegy atyáidhoz békében, el fogsz temettetni jó vénségben.

16. És a negyedik nemzedék tér majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig.

17. És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, ime, egy kemencze: füst és tüzláng, mely átvonult ama darabok között.

18. Azon a napon kötött az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a nagy folyamig, a Perosz folyamig:

19. A Kénit, a Kenizzit és a Kádmónit,

20. a Chittit, a Perizzit és a Refóimot,

21. az Emórit, a Kanaánit, a Girgósit és a Jevúszit.

9 אֵרַע כִּי אֵירֶשְׁנָה: 10 וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־לְךָ לִי עֲגֹלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיֶל מְשֻׁלֶּשׁ וְתֹר וְגֹזֵל: 11 וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבִיתָם אִתָּם בְּתוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לְקִרְאֹת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצֶּפֹּר לֹא בָתָר: 12 וַיֵּרֶד הָעֵיט עַל־הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אִתָּם אֲבָרָם: 13 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתִרְדְּמָה נָפְלָה עַל־אֲבָרָם וְהָיָה אִימָה חֲשֵׁכָה נִדְלָה נִפְלְתָה עֲלֵיהֶם: 14 וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָם יָדַע תִּדְעוּ כִּי־גֵר אֶיְהִי וְרַעַף בְּאֶרֶץ לֹא דָהֵם וַעֲבָדוּם וְעֵנּוּ אִתָּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: 15 וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ בֶן־אֲנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בִרְכֻשׁ גָּדוֹל: 16 וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: 17 וְדֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֵוֹן הָאָמִרִי עַד־הֵנָּה: 18 וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֵלְמָה הָיָה וְהָיָה תַנּוּר עָשָׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַהָרִים: 19 הָאֵלֶּה: 20 בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אֲבָרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פָּרָת: 21 אֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת־הַקְּדִמְנִי: 22 וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הַרְפָּאִים: 23 וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַבְּנֵעִי וְאֶת־הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת־הַיְבוּסִי: 24

16. fejezet.

1. Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt neki egy egyiptomi szolgálója és neve Hágár.

2. És mondta Szóráj Ávromnak: Ime, elzárt engem az Örökkévaló, hogy ne szüljek; menj be szolgálóhoz, talán fölépülök általa. És Ávrom hallgatott Szóráj szavára.

3. És vette Szóráj, Ávrom felesége, az egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tiz év végével, a mióta Ávrom Kanaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak feleségül.

4. Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn látta, hogy fogant, csekély lett urnője az ő szemében.

5. És szólt Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem reád száll. Én adtam szolgálómat öledbe és midőn látta, hogy ő fogant, akkor csekély lettem az ő szemeiben. Itéljen az Örökkévaló köztem és közötted.

6. És mondta Ávrom Szórájnak: Ime, szolgáló kezedben van, tégy vele, a mint jónak tetszik szemeidben. És Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszökött előle.

7. És találta őt az Örökkévaló angyala a vizforrásnál a pusztában, a forrásnál, a Súr felé vezető úton,

8. és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója, honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, urnóm elől szököm.

9. És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza urnődhez és alázkodj meg keze alatt.

10. És mondta neki az Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy nem lesz megszámlálható sokasága miatt.

טז. 16.

1 וְשָׂרֵי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵהָ 1
 2 שִׁפְחָה מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הָגָר: 2 וַתֹּאמֶר
 3 שָׂרֵי אֶל-אַבְרָם הִנֵּה-נָא עֲצַרְנִי יְהוָה 3
 4 מִלְּדוֹת בָּא-נָא אֶל-שִׁפְחָתִי אוֹלֵי אֲבֹנָה 4
 5 מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרֵי: 5 וַתִּקַּח 5
 6 שָׂרֵי אִשְׁתּוֹ אֶבְרָם אֶת-הָגָר הַמִּצְרַיִת 6
 7 שִׁפְחָתָהּ מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשֵׁבֶת אַבְרָם 7
 8 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה 8
 9 לוֹ לְאִשָּׁה: 9 וַיָּבֵא אֶל-הָגָר וַתְּהַר וַתֵּלֵד 9
 10 כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ: 10
 11 וַתֹּאמֶר שָׂרֵי אֶל-אַבְרָם חַמְסִי עָלַיךָ אֲנִי 11
 12 נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקְךָ וַתֵּלֵד כִּי הָרְתָהּ 12
 13 וַאֲנִי בְּעֵינַיִךָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: 13
 14 וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-שָׂרֵי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ 14
 15 בְּיָדְךָ עֲשִׂי-לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעַנֶּה שָׂרֵי 15
 16 וַתְּבָרַח מִפְּנֵיהָ: 16 וַיִּמְצָאָהּ מִלְּאֵךְ יְהוָה 16
 17 עַל-עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל-הָעֵין בְּדֶרֶךְ 17
 18 שׁוּר: 18 וַיֹּאמֶר הָגָר שִׁפְחָת שָׂרֵי אִי-מִזֶּה 18
 19 בָּאת וְאֲנִי תִלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרֵי 19
 20 גְּבַרְתִּי אֲנִי בָרַחְתִּי: 20 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאֵךְ 20
 21 יְהוָה שׁוּבִי אֶל-גְּבֻרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַחַת 21
 22 יְדֵי-הָ: 22 וַיֹּאמֶר לָהּ מִלְּאֵךְ יְהוָה הֲרָבָה 22
 23 אֲרָבָה אֶת-זַרְעֲךָ וְלֹא יִסְפָּר מִרְבּוֹ: 23

11. És mondta neki az Örökkévaló angyala : Ime, te fogantál és fiat fogsz szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te nyomorúságodra.

12. Ő pedig vad lesz az emberek között, keze mindeneken és mindenkinek keze rajta és minden testvérének színe előtt fog lakni.

13. És hívta az Örökkévaló nevét, a ki beszélt vele : Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után?

14. Azért nevezte el a kútat: az élő látomás kútja; ime, az Kódés és Bered között van.

15. És szült Hágár Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, kit Hágár szült, Ismáelnek.

16. Ávrom pedig nyolczvanhat éves volt, midőn Hágár szülte Ismáelt Ávromnak.

17. fejezet.

1. Midőn Ávrom kilenczvenkilencz éves volt, megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a Mindenható, járj előttem és légy tökéletes.

2. És én teszem szövetségemet közém és közéd és megsokasítlak igen nagyon.

3. És Ávrom leborult arczára; Isten pedig beszélt vele, mondván:

4. Az én szövetségem íme veled van és te leszel népek tömegének atyjává.

5. Azért ne neveztessek a te neved Ávromnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyjává teszlek én téged.

6. És megsaporitlak téged igen nagyon és népekké teszlek, és királyok származnak majd tőled.

וַיֹּאמֶר לָהּ מֵלֶאֱלֹהִים יְהוָה הֲנִיךָ הָרָה וְיִלְדֶת
בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי־שָׁמַע יְהוָה
12 אֶל־עֲנִידְךָ: (ט) וְהוּא יְהוָה פָּרָא אָדָם יָדוּ
בְּכָל וַיֵּד כָּל בֶּן וְעַד־פָּנַי כָּל־אֲחָיו יִשְׁכְּנוּ:
13 (ט) וְתִקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדְּבָר אֵלֶיהָ אַתָּה
אֵל רָאִי כִּי אֵמְרָה הַגַּם הַלֵּם רָאִיתִי
14 אַחֲרַי רָאִי: (ט) עַל־כֵּן קָרָא לְבָאֵר בְּאֵר
לְחַי רָאִי הִנֵּה בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרָד: (ט)
15 וַתֵּלֶד הָנֶר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם
שֵׁם־בְּנוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה הָנֶר יִשְׁמָעֵאל: (ט)
16 וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּקָדְתָהּ
הָנֶר אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם: (ט)

17. יז.

1 (ט) וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע
שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲנִי־אֵל־שָׁדַי הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים:
2 (ט) וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה
3 אֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד: (ט) וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל־
4 פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: (ט) אֲנִי
הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמּוֹן גּוֹיִם:
5 (ט) וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה
שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אֲבִ־הַמּוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ:
6 (ט) וְהִפְרַתִּי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנְתַתִּיךָ
7 לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: (ט) שְׁבִיעִי (ט) וְהִקְמַתִּי

7. És én föntartom szövetségemet közöttem és közötted, meg magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örök szövetség gyanánt, hogy legyek tened Istened és magzatodnak utánad.

8. Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod országát: Kanaán egész országát, örök birtokul; és én leszek nekik Istenük.

9. És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetségemet őrizzed meg, te és a te magzatod utánad, az ő nemzedékeiken át.

10. Ez az én szövetségem, a melyet megőrizzettek közöttem és köztetek és magzatod között utánad: Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély!

11. Metéljétek körül fitymátok húsát és legyen ez szövetségjelül köztem és köztetek.

12. És pedig nyolcz napos korában metéltessék körül nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, a ki nem a te magzatodból való.

13. Körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett és legyen szövetségem a testeteken örök szövetségül!

14. A körülmetéletlen férfiszemély pedig, a ki nem metéli körül fitymájának húsát, irtassék ki az a lélek népe köréből, szövetségemet szegte meg.

15. És mondta Isten Ábrahámnak: Szórájt, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára legyen a neve.

16. Én pedig megáldom őt és adok is ő tőle neked fiat; megáldom őt, hogy nemzetekké legyen és népek királyai származzanak tőle.

17. És leborult Ábrahám arczára és nevetett; mondta

את־בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך
 לדרתם לברית עולם להיות לה לאלהים
 ולזרעך אחריך: ⁸ ונתתי לה ולזרעך
 אחריך את ארץ מגרד את כל
 ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם
 לאלהים: ⁹ ויאמר אלהים אל־אברהם
 ואתה את־בריתי תשמר אתה וזרעך
 אחריך לדרתם: ¹⁰ זאת בריתי אשר
 תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך
 המול לכם כל־זכר: ¹¹ ונמלתם את
 בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
 וביניכם: ¹² ובן־שמנת ימים ימול לכם
 כל־זכר לדרתכם יליד בית ומקנת
 כסף מכל בן־זכר אשר לא מזרעך הוא:
¹³ המול וימול יליד ביתך ומקנת
 כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית
 עולם: ¹⁴ וערל וזכר אשר לא־ימול את
 בשר ערלתו ונקרתה הנפש ההוא
 מעמיה את־בריתי הפר: ¹⁵ ויאמר
 אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא
 תקרא את־שמה שרי כי שרה שמה:
¹⁶ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
 וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
 יהיו: ¹⁷ ויפל אברהם עדי־פניו ויצחק
 ויאמר בלבו הקבן מאה־שנה יולד ואם

pedig szivében: Vajjon a száz évesnek szülessék-e, vagy Sára, a kilenczven éves szüljön?

18. És mondta Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel élne a te szined előtt!

19. És mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiut és nevezd őt Jiczchoknak (Izsák); és föntartom szövetségemet vele örök szövetségül az ő magzata számára, utána.

20. Ismáelre nézve pedig meghallgattalak; ime, megáldom őt, megsaporitom őt és megsokasitom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog nemzeni és nagy néppé teszem őt.

21. De szövetségemet Izsákkal tartom fönn, a kit Sára fog neked szülni ezen időben, a jövő évben.

22. Midőn végzett azzal, hogy beszéljen vele, föl-szállt Isten Ábrahámától.

23. És vette Ábrahám Ismáelt, az ő fiát és házá-nak minden szülöttét, és minden pénzen vettet, minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten.

24. Ábrahám pedig kilenczvenkilencz éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsát.

25. És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt, midőn körülmetéltetett fitymájának húsa.

26. Ugyanazon a napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia;

27. meg házá-nak minden férfija, házá-ban született vagy pénzen vett az idegen közül, vele együtt metél-tettek körül.

18 שָׂרָה הִבְתִּישְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד׃ וַיֹּאמֶר
 אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעֲלֵךְ יִחְיֶה
 19 לְפָנֶיךָ׃ (יח) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבַל שָׂרָה
 אִשְׁתְּךָ יֵלֶד לְךָ כֵּן וְקִרְאתָ אֶת־שְׁמוֹ
 יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית
 20 עוֹלָם דִּוְרְעוֹ אַחֲרָיו׃ (יט) וְלֹא־יִשְׁמַעֲלֵךְ
 שְׁמַעְתִּיךָ הִנְנִה אֲבִרְכְּתִי אֹתוֹ וְהַפְרִיתִי
 אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמֵאד מְאֹד שְׁנַיִם־
 עָשָׂר נָשִׂאִם יוֹלִיד וְנִתְּתָיו לְגֹוִי גָדוֹל׃
 21 (כ) וְאֶת־בְּרִיתִי אֲקִים אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר
 תֵּלֵד לְךָ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאַחֶרֶת׃
 22 (כא) וַיִּכַּל לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַד אֱלֹהִים מֵעַל
 23 אַבְרָהָם׃ (כב) וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־יִשְׁמַעֲאֵל
 בְּנֹו וְאֶת כָּל־יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל־מִקְנֵת
 כֶּסֶפוֹ כָּל־זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמַּל
 אֶת־בָּשָׂר עֶרְלָתָם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 24 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים׃ מִפְּסוּד (כג) וַאֲבְרָהָם
 בֵּן־תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵ שָׁנָה בְּהַמְלֹו בָּשָׂר
 25 עָרְלָתוֹ׃ (כד) וַיִּשְׁמַעֲאֵל בְּנֹו בֵּן־שֶׁשׁ־עָשָׂר
 עָשָׂר שָׁנָה בְּהַמְלֹו אֶת בָּשָׂר עָרְלָתוֹ׃
 26 (כה) בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה נִמְּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעֲאֵל
 27 בְּנֹו׃ (כו) וְכָל־אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָקִיד בְּיֵת
 וּמִקְנֵת־כֶּסֶף מֵאֵת בֵּן־נֶכֶד נִמְּלוּ אִתּוֹ׃

וַיֵּרָא

18. f e j e z e t.

1. És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgyeinél, ő pedig ült a sátor bejáratában, a nap hevében.
2. És fölvetette szemeit és látta, hogy ime, három férfiú áll előtte; midőn látta, elébök futott a sátor bejáratából és meghajolt a földig.
3. És mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj el, kérlek, szolgálj mellett.
4. Hadd hozzanak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat és döljete le a fa alatt.
5. Én pedig hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítsétek szíveteket, azután elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgátok mellett. És ők mondták: Tégy úgy, a mint szóltál.
6. És besietett Ábrahám a sátorba Sárahoz és mondta: Siess, három mérték lánglisztet! gyurd meg és készíts lepényeket.
7. A marhához pedig futott Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengét és jót, átadta azt a legénynek és az sietve elkészítette.
8. És vett vaját és tejet, meg a fiatal marhát, melyet elkészített és elébök tette; ő pedig állt mellettük a fa alatt és ők ettek.
9. És mondták neki: Hol van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Ime, a sátorban.
10. Az pedig mondta: Visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és ime, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a sátor bejáratából, ez ugyanis mögötte volt.

וַיֵּרָא

18. fejezet. יח.

- 1 (א) וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֵינוּ מִמְּרָא וְהוּא
- 2 יָשָׁב פְּסַח-הָאֵהָל כְּחֵם הַיּוֹם: (ב) וַיֵּשֶׁא
- 3 עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נֹצְבִים
- 4 עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל
- 5 וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה: (ג) וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא
- 6 מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל
- 7 עַבְדְּךָ: (ד) יִקְחֵנָא מֵעֲטִימִים וְרַחֲצוּ
- 8 רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: (ה) וְאִקְחָה
- 9 פַּת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי
- 10 עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן
- 11 תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (ו) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם
- 12 הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׂדֵשׁ
- 13 סָאִים קָמַח סֹלֶת דּוּשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת: (ז)
- 14 וְאֶל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר
- 15 רֶךָ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּזֶר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת
- 16 אֹתוֹ: (ח) וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֵלֶב וּבֶן-הַבָּקָר
- 17 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וְהוּא-עֹמֵד
- 18 עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ: (ט) וַיֹּאמְרוּ
- 19 אֵלָיו אֵיךָ שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה
- 20 בְּאֵהָל: (י) וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת
- 21 הַזֶּה וְהִנֵּה-בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמְעַת

11. Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladt-koruk; megszűnt lenni Sárának a nők módja szerint.

12. És nevetett Sára magában, mondván: Miután elfonnyadtam, legyen vágyam? és uram öreg!

13. És mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára, mondván: Vajjon valóban szülök-e holott megöregedtem?

14. Vajjon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben visszatérek majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz.

15. Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert félt. Ő pedig mondta: Nem, bizony nevettél.

16. És fölkerekedtek onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig velük ment, hogy elkísérje őket.

17. És az Örökkévaló mondta: Vajjon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok?

18. Hisz Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a föld összes népei.

19. Mert megismertem őt, hogy meg fogja parancsolni az ő fiainak és az ő házának maga után, hogy őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámról, amit szólt róla.

20. És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorrha miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett.

21. Hadd szálljak alá és lássam, vajjon a jajkiáltás szerint, mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg!

22. És elfordultak onnan a férfiak és mentek Szodomába; Ábrahám pedig még állott az Örökkévaló színe előtt.

23. És odalépett Ábrahám és mondta: Vajjon elpusztítod-e az igazat a gonoszszal?

11 פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: (א) וְאַבְרָהָם
וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים הַדֵּל לַהֲיוֹת
12 לְשָׂרָה אָרַח בְּנָשִׁים: (ב) וַתִּצְחַק שָׂרָה
בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרֵי בְלָתִי הֵיטְהֵר לִי
18 עֲדָנָה וְאֵדְנִי זָקֵן: (ג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־
אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחְקָהּ שָׂרָה לֵאמֹר
14 הֲיֵאֵף אִמְנָם אֵלֶּךְ וְאֲנִי זָקֵנָתִי: (ד) הֲיִפְלֵא
מִיְהוָה דָּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כִּיעַת
15 הֲיֵה וּלְשָׂרָה בֵּן: (ה) וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה ו
לֵאמֹר לֹא צִחְקָתִי כִּי וַיִּרְאֶה וַיֹּאמֶר וְלֹא כִּי
18 צִחְקָתִי: (ו) וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקִיפוּ
עַל־פְּנֵי סָדֵם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם:
17 וַיְהוֶה אָמַר הַמַּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם
18 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: (ז) וְאַבְרָהָם הָיוּ יְהוּה
לְגוֹי גָּדוֹל וְעֲצוּם וְנִבְרַכְוּבוּ כָּל־גּוֹיֵי הָאָרֶץ:
19 כִּי יִדְעֹתָיו לְמַעַן אֲשֶׁר יַצִּיחַ אֶת־בְּנָיו
וְאֶת־בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ יְהוּה לַעֲשׂוֹת
צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוּה עַל־
20 אַבְרָהָם אֵת אֲשֶׁר־דִּבֶּר עֲלָיו: (ח) וַיֹּאמֶר
יְהוּה זַעֲקַת סָדֵם וְעַמֻּרָה כִּי־רַבָּה וְהַטָּאֲתָם
21 כִּי כָבְדָה מְאֹד: (ט) אֵרְדָּה־נָּא וְאִרְאֶה
הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ וְכִלָּה וְאִם־
22 לֹא אֵרְדָּעָה: (י) וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ
סָדֵם וְאַבְרָהָם עֹדְנֵנו עֹמֵד לְפָנַי יְהוּה:
23 וַיֵּגֶשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲאֵף תִּסְּפֶה צְדִיק

24. Talán van ötven igaz a városban, vajjon akkor is elpusztítod-e és nem bocsátasz meg a helységnek az ötven igaz miatt, kik közepette vannak?

25. Távol legyen tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a gonoszszal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol legyen tőled! Az egész föld birája ne cselekednék igazságot?

26. És mondta az Örökkévaló: Ha találok Szodomában ötven igazat, a városban, úgy megbocsátok az egész helységnek miattuk.

27. De Ábrahám felelt és mondta: Ime, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok.

28. Talán hiányoznak az ötven igazból ötven, vajjon elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? És Ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találok ott negyvenötöt.

29. És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta: Talán találatnak ott negyvenen? És Ő mondta: Nem teszem a negyven miatt.

30. És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak; talán találatnak ott harminczan? És Ő mondta: Nem teszem, ha találok ott harminczat.

31. És (Ábrahám) mondta: Ime, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találatnak ott huszan? És Ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt.

32. De (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak még ez egyszer; talán találatnak ott tizen? És Ő mondta: Nem pusztítom el a tiz miatt.

33. És elment az Örökkévaló, miután végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig visszatért helyére.

24 עִסְרָשָׁע: ^(כד) אֲוֵלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים
בְּתוֹךְ הָעִיר הָאֵף תִּסְפָּה וְדָאֵת שְׂא לְמָקוֹם
לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּה: ^(כה)
25 חֲדָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת | כְּדַבֵּר הַזֶּה לְהַמִּית
צְדִיק עִסְרָשָׁע וְהָיָה כְּצְדִיק כְּרָשָׁע חֲדָלָה
לָךְ הַשֵּׁפֶט כָּל־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:
26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם־אֶמְצָא בְּסוֹדֵם חֲמִשִּׁים
צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאֵתִי לְכָל־הַמָּקוֹם
בְּעִבּוֹרָם: ^(כז) וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה־
נָא הוֹאֵלֵתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי וְאַנְכִי עֹפֵר
וְאֶפֶר: ^(כח) אֲוֵלֵי יַחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים
חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת־כָּל־הָעִיר
וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים
וַחֲמִשָּׁה: ^(כט) וַיִּסַּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר
אֲוֵלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא
אֶעֱשֶׂה בְּעִבּוֹר הָאֲרָבָעִים: ^(ל) וַיֹּאמֶר אֶל־
נָא יַחַר לֵאדֹנָי וְאִדְבָּרָה אֲוֵלֵי יִמְצְאוּן שָׁם
שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אֶעֱשֶׂה אִם־אֶמְצָא שָׁם
שְׁלֹשִׁים: ^(לא) וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא הוֹאֵלֵתִי לְדַבֵּר
אֶל־אֲדֹנָי אֲוֵלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחִית בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים: ^(לב) וַיֹּאמֶר
אֶל־נָא יַחַר לֵאדֹנָי וְאִדְבָּרָה אֶת־הַפֶּעַם
אֲוֵלֵי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית
בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרָה: ^(לג) וַיִּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר
כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב
לְמַקְוֹ: ^{שלישי}

19. fejezet.

1. És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült Szodoma kapujában; midőn Lót látta, fölkelte elébök és meghajolt arczczal a földig.

2. És mondta: Ime, kérlek, uraim! térjete csak be szolgátok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és reggel fölkeltek és mentek utatokra. De ők mondták: Nem, hanem az utczán hálunk.

3. De ő igen unszolta őket és betértek hozzá, bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan lepényt sütött és ők ettek.

4. Mielőtt lefeküdtek volna, a város emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjutól öregig, az egész nép, minden végről.

5. Szólitották Lótot és mondták neki: Hol vannak a férfiak, kik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki őket hozzánk, hadd ismerjük meg őket.

6. És kiment hozzájuk Lót a bejárat elé, az ajtót pedig bezárta maga mögött.

7. És mondta: Ne, ó testvéreim, ne cselekedjete rosszat!

8. Ime, kérlek, van nekem két leányom, kik még nem ismertek férfit, hadd vezessem ki őket hozzátok és tegyete velük, a mint jónak tetszik szemeitekben; csak ezen férfiaknak ne tegyete semmit, mivelhogy már jöttek födelem árnyékába.

9. De ők mondták: Állj odébb! És mondták: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék és már biráskodni akar! Most rosszabbul fogunk veled bánni, mint velük. És igen szoritották a férfit, Lótot és odaléptek, hogy betörjék az ajtót.

10. Akkor kinyújtották a férfiak kezüket és bevitték Lótot magukhoz a házba, az ajtót pedig bezárták.

19. fejezet. יט.

1 וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה בְּעָרֵב
 וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר-סָדֶם וַיֵּרְא-לוֹט וַיִּקָּם
 2 לְקִרְאתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַפְּיִם אֲרָצָה: ׀ וַיֹּאמֶר
 הֲנִיָּה נָא-אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם
 וְלִינֹ וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִדְקַתֶּם
 לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְּרַחוּב נָלִין:
 3 וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל-
 בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אֶפְרָה
 4 וַיֹּאכְלוּ: ׀ טָרֶם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי
 סָדֶם נִסְבּוּ עַל-הַבַּיִת מִנְּעֵר וְעַד-זֶקֶן כָּל-
 5 הָעָם מִקְּצֵה: ׀ וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ
 לֹו אַיִּה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
 6 הוֹצִיָאֵם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה אֹתָם: ׀ וַיַּצֵּא
 אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתַח וְהִדְלִית סָנֵר אַחֲרָיו:
 7 וַיֹּאמֶר אֶל-נְאֻ אַחֵי תִרְעוּ: ׀ הֲנִיָּה נָא
 8 לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָאָה
 נָא אֶתְהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם
 וְרַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל-תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-
 9 עַל-כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי: ׀ וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי-
 הָעִיר וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא-לְנוֹר וַיִּשְׁפֹּט
 שְׁפוֹט עִתָּה נִרְעָה קָדָה מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ
 10 בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגְשׂוּ לְשַׁבֵּר הַדְּלָת: ׀ וַיִּשְׁלַח
 הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת-

11. És az embereket, kik a ház bejáratánál voltak, vaksággal verték meg, kicsinytől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a bejáratot.

12. És mondták a férfiak Lótnak: Még kid van itt? Vőt, fiadat, leányaidat és mindazt, a kid van a városban, vidd ki a helységből;

13. mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy lett a jajkiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött bennünket az Örökkévaló, hogy elpusztítsuk.

14. És kiment Lót és szólt az ő vejeihez, kik el akarták venni leányait és mondta: Fel, menjetek ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja a várost; de ő tréfálkozóan tűnt fel vejei szemeiben.

15. És a mint a hajnalpir feljött, sürgették az angyalok Lótot, mondván: Fel, vedd feleségedet, két leányodat, kik itt vannak, hogy el ne veszsz a város vétke miatt.

16. Midőn késedelmeskedett, akkor megragadták a férfiak a kezét, az ő feleségének a kezét és két leánya kezét — az Örökkévaló könyörülete lévén rajta — és kivezették őt és otthagyták a városon kívül.

17. És volt, midőn kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj lelked kedvéért, ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környékben; a hegységbe menekülj, hogy el ne veszsz.

18. És mondta nekik Lót: Ó ne uraim!

19. Ime, kegyet talált szolgád szemeidben és nagygyá tetted kegyelmedet, melyet miveltél velem, hogy életben tartod lelkemet, de én nem menekülhe-

לֹוט אֶלֵיהֶם הַבַּיְתָה וְאֶת־הַדָּקָת סָגְרוּ׃
 11 וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הַטּוֹב
 בַּסַּנּוּרִים מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמַצָּא
 12 הַפֶּתַח׃ (כ) וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לֹוט עַד
 מִי־לָךְ פֹּה חָתָן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר
 13 לָךְ בְּעִיר הוֹצֵא מִן־הַמָּקוֹם׃ (כא) כִּי
 מִשְׁחַתִּים אָנֹחֵנו אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי
 14 גָדְלָה צַעֲקָתְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחֲנוּ
 יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ׃ (כב) וַיֵּצֵא לֹוט וַיְדַבֵּר אֶל־
 חָתָנָיו אֲלֵךְ־בְּנֹתַי וַיֹּאמְרוּ קוֹמוּ צֵאוּ
 15 מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחִית יְהוָה אֶת־
 הָעִיר וַיְהִי כַמְצָהֵק בְּעֵינֵי חָתָנָיו׃ (כג) וְכַמֹּ
 הַשַּׁחַר עָלָה וַיֵּאֲצִו הַמַּלְאָכִים בְּלֹוט
 לֵאמֹר קוּם לֶךְ אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי
 16 בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פִּן־תִּסָּפֵה בְּעֵינֵי הָעִיר׃
 (כד) וַיִּתְמַהֲמַה וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ
 וּבִיד־אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנֹתָיו בַּחֲמֶלֶת
 יְהוָה עָדָיו וַיֵּצְאוּ וַיִּנְחֲלוּ מִחוּץ לְעִיר׃
 17 וַיְהִי כַהוֹצִיָאם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמְרוּ
 הַמַּלְאָכִים עַל־נַפְשְׁךָ אֶל־תְּבִישׁ אַחֲרֶיךָ וְאֶל־
 תַּעֲמֹד בְּכַל־הַכְּפָר הַהֵרָה הַמַּלְאָכִים פִּן־
 18 תִּסָּפֵה׃ (כה) וַיֹּאמְרוּ לֹוט אֱלֹהִים אֵלֵינוּ
 19 אֲדָנָי׃ (כז) הִנֵּה־נָא מַצָּא עַבְדְּךָ חַן בְּעֵינֶיךָ
 וַתִּגְדַּל חֲסִדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹות

tek a hegységbe, hogy utól ne érne a veszedelem és én meghalok.

20. Ime, kérlek, ez a város közel van, hogy oda meneküljek és kicsiny is az, hadd meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem.

21. És mondta neki: Ime, tekintetbe veszek ebben a dologban is, hogy nem forgatom föl ama várost, melyről szóltál.

22. Siess, menekülj oda, mert nem tehetek semmi a mig oda nem érsz azért nevezte el ama várost Czóárnak.

23. A nap feljött a földre és Lót Czóárba ért.

24. Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és Gomorrhára kénkövet és tüzet, az Örökkévalótól, az égből.

25. És felforgatta e városokat, meg az egész környéket, a városok összes lakóit és a föld növényzetét.

26. És felesége hátra tekintett és sóoszloppá lett.

27. Ábrahám pedig kora reggel fölkel (és elment) azon helyre, a hol állott az Örökkévaló színe előtt.

28. És tekintett Szodoma meg Gomorrha felé és a környék egész földje felé és látta, ime fölszállt a füst a földből, mint a kemencze füstje.

29. És volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett Isten Ábrahámról és elküldte Lótot a felforgatás közepéből, midőn felforgatta a városokat, melyekben Lót lakott.

30. És Lót fölment Czóárból és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert félt Czóárban lakni; és lakott a barlangban, ő és két leánya.

אֶת-נַפְשִׁי וְאֶנְכִּי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הַחֵרֶה
 20 פֶּן-תִּדְבַקְנִי הַרְעָה וּמָתִי: י הִנֵּה-נָא הָעִיר
 הַזֹּאת קְרִבָּה לָנוּם שָׁמָּה וְהוּא מִצְעַר
 אִמְלָטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצְעַר הוּא וְתַחֲתֵי
 21 נַפְשִׁי: וּבֵיעִי (כ) וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׂאֵתִי
 פָּנֶיךָ גַם לְדַבָּר הַזֶּה לְבִדְתִי הַפְּכִי אֶת-
 22 הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: (כ) מִהֵרָה הַמְלִיט שָׁמָּה
 כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דְּבָר עַד-בֹּאֲךָ שָׁמָּה
 23 עַל-כֵּן קָרָא שְׁם-הָעִיר צוּעֵר: (כ) הַשְּׂמֵשׁ
 24 יָצָא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צִעְרָה: (כ) וַיַּהֲוֶה
 הַמַּטֵּיר עַד-סֹדֶם וְעַד-עַמְרָה גְּפְרִית וְאֵשׁ
 25 מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם: (כ) וַיַּהֲפֹךְ אֶת-
 הָעָרִים הָאֵל וְאֵת כָּל-הַכֶּכֶר וְאֵת כָּל-
 26 יוֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַח הָאֲדָמָה: (כ) וְתַבַּט
 אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וְתָהִי נְצִיב מֶלַח: (כ) וַיֵּשְׁבוּ
 27 וַיֵּשְׁבוּם אַבְרָהָם בְּבִקְרֵי אֶד-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 28 עָמַד שָׁם אֶת-פָּנָיו יְהוָה: (כ) וַיִּשְׁקֹף עַל-
 פָּנָיו סֹדֶם וְעַמְרָה וְעַל כָּל-פָּנָיו אֶרֶץ הַכֶּכֶר
 וַיֵּרָא וְהִנֵּה עָלָה קִיטָר הָאָרֶץ כְּקִיטָר
 29 הַכְּבָשָׁן: (כ) וַיְהִי בַשְּׂחָת אֱלֹהִים אֶת-
 עַרְי הַכֶּכֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם
 וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט מִתּוֹךְ הַהֲפִכָה בְּהֲפֹךְ
 אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר-יָשָׁב בְּהֵן קָוֹט:
 30 וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּחֹר וּשְׂתֵי
 בָנָתָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשַׁבֵּת בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב

נִשְׁקָנוּ יַיִן גַּם־הַלַּיְלָה וּבָאוּ שֹׁכְבֵי עִמּוֹ
 וּנְחִיָּה מֵאֲבֵינוּ זָרַע׃ ^{לד} וַתִּשְׁקֹן גַּם בַּלַּיְלָה ³⁵
 הַהוּא אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן וַתִּקַּם הַצְעִירָה
 וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ וּבִקְמָה׃
^{לה} וַתִּהְרֶינָה שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן׃ ³⁶
^{לו} וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב ³⁷
 הוּא אָבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם׃ ^{לז} וְהַצְעִירָה ³⁸
 גַּם־הוּא יָלְדָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי
 הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם׃ ׀

20. fejezet.

1. És elvonult onnan Ábrahám a déli földre és lakott Kódés és Súr között és tartózkodott Gerorban.
2. És azt mondta Ábrahám Sáráról, az ő feleségéről: nővérem ő. És elküldött Ávimelech, Geror királya és elvette Sárát.
3. De eljött Isten Ávimelechhez éjjeli álomban és

³¹ בַּמַּעֲרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָתָיו׃ ^{לא} וַתֹּאמֶר
 הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה אָבֵינוּ זָקֵן וְאִישׁ
 אֵינִי בְּאֶרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדָרֵךְ כָּל־הָאָרֶץ׃
^{לב} לָכֵן נִשְׁקָה אֶת־אֲבֵינוּ יַיִן וְנִשְׁכַּבָּה ³²
 עִמּוֹ וּנְחִיָּה מֵאֲבֵינוּ זָרַע׃ ^{לג} וַתִּשְׁקֹן אֶת־
 אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה הוּא וַתִּבֹּא הַבְּכִירָה
 וַתִּשְׁכַּב אֶת־אֲבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ
³⁴ וּבִקְוָמָה׃ ^{לד} וַיְהִי מִמְּחֻרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
 אֶל־הַצְעִירָה הֵן שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־אָבִי

20. Fejezet. כ.

- 1 וַיֵּסַע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה הַנִּגְבַּ וַיֵּשֶׁב
- 2 בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין שׁוּר וַיֵּגֶר בְּגֵרָר׃ ׀ וַיֹּאמֶר
- 3 אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא וַיִּשְׁלַח
- אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת־שָׂרָה׃ ׀
- וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־אַבְיִמֶלֶךְ בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה

*נקוד על ר

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

mondta neki: Ime, te meghalsz az asszony miatt, a kíl elvettél, mert az férjes asszony.

4. Ávimelech azonban nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajjon az igaz népet is megölnöd-e?

5. Vajjon nem ő mondta-e nekem: Nővérem ő; és ez maga is mondta: Fivérem ő. Szivem ártatlanságában és kezeim tisztaságában tettem ezt.

6. És mondta neki Isten álomban: Én is tudom, hogy szived ártatlanságában tetted ezt, azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem, azért nem engedtelek hozzányulni.

7. Most pedig add vissza a férfi feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha pedig nem adod vissza, tudd meg, hogy meg kell halnod, neked és mindennek, a mi a tied.

8. És fölkelt Ávimelech kora reggel, hívatta mind az ő szolgálit és elbeszélte mindezen dolgokat fülük hallatára; és a férfiak igen féltek.

9. És hívatta Ávimelech Ábrahámot és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit vétettem neked, hogy hoztál reám és birodalmamra ily nagy bűnt? Olyan dolgokat melyeket nem szabad tenni, tettél te velem!

10. És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot tetted?

11. És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony nincs istenfélelem ebben a helységben és megölnék a feleségem miatt.

12. És valóban a nővérem is, atyám leánya, csak nem anyám leánya és így lett feleségemmé.

13. És történt, midőn kivándoroltatott engem Isten

וַיֹּאמֶר לוֹ הַנֶּגֶד מִתְּעַלְהָאֵשָׁה אֲשֶׁר־
 4 לָקַחְתָּ וְהוּא בְעֵדְתָּ בְּעַל: ❶ וַאֲבִימֶלֶךְ
 לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַגּוֹי גַם־
 5 צְדִיק תִּהְיֶה: ❷ הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אַחֲתִי
 הוּא וְהִיא גַם־הוּא אָמְרָה אֲחִי הוּא בְּתֻמִּים:
 6 לְבָבִי וּבְנִקְיוֹן כִּפְּי עָשִׂיתִי זֹאת: ❸ וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּחֹלֶם גַּם אָנֹכִי יָדַעְתִּי
 כִּי בְּתֻמִּים־לְבָבְךָ עָשִׂיתָ זֹאת וַאֲחֻשׁךָ גַם־
 אָנֹכִי אֹתְךָ מִחֻשׁוֹלִי עַל־כֵּן לֹא־נִתְּתִיךָ
 7 לְגַנֵּעַ אֵלֶיהָ: ❹ וְעַתָּה הֲשִׁב אִשְׁת־הָאִישׁ
 כִּי־נָבִיא הוּא וַיִּתְּפֹלֵל בְּעֵדְךָ וְחִיָּה וְאִם־
 אֵינְךָ מְשִׁיב־דַּע כִּי־מוֹת תָּמוֹת אֶתְּךָ וְכֹל־
 8 אֲשֶׁר־לְךָ: ❺ וַיִּשְׁכַּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֶּקֶר
 וַיִּקְרָא לְכֹל־עַבְדָּיו וַיְדַבֵּר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים מֵאֵד: ❻
 9 וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־
 עָשִׂיתָ לָּנוּ וּמַה־חָטַאתִי לָּךְ כִּי־הִבֵּאתָ
 עָדִי וְעַל־מַמְלַכְתִּי חָטָאתָ גְדֹלָה מֵעַשִׂים
 10 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲשׂוּ עֲשִׂיתָ עִמָּדִי: ❷ וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם מַה־רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ
 11 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה: ❸ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי
 אָמַרְתִּי רַק אֵין־יִרְאֵת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם
 12 הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל־דְּבַר אִשְׁתִּי: ❹ וְגַם־
 אָמְנָה אַחֲתִי בַת־אָבִי הוּא אֵד לֹא בַת־
 13 אָמִי וְתַהֲיִלִּי לְאִשְׁרָה: ❺ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר

atyám házából, mondtam neki: Ez legyen kegyelem, melyet velem művelsz, minden helyen, a hova jövünk, mondd rólam: fivérem ő.

14. És vett Ávimelech juhok, marhát, szolgákat és szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az ő feleségét.

15. És mondta Ávimelech: Ime országom előtted van; a hol jónak tetszik szemeidben, ott lakjál.

16. Sárának pedig mondta: Ime, én adtam ezer ezüstöt fivérednek, ime, ez számodra szemtakaró mindazok előtt, a kik veled vannak; és mindenki előtt igazolt vagy.

17. Ábrahám pedig imádkozott Istenhez és meggyógyította Isten Ávimelechet, az ő feleségét és az ő szolgálóit, hogy szültek;

18. mert elzárt az Örökkévaló minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége miatt.

21. fejezet.

1. Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, a mint mondta és cselekedett az Örökkévaló Sárával, a mint szólott.

2. Sára fogant és szült Ábrahámnak fiat, az ő öregségére, azon időre, melyről szólt neki Isten.

3. És elnevezte Ábrahám az ő fiát, a ki született neki, a kit szült neki Sára: Izsáknak.

4. És körülmetélte Ábrahám Izsákot, az ő fiát nyolcz napos korában, a mint megparancsolta neki Isten.

5. Ábrahám pedig száz éves volt, midőn született neki Izsák, az ő fia.

הִתְעַוְּ אֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לָהּ
זֶה חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי אֵל כָּל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שָׁמָּה אֲמַר־לִי אָחִי
14 הוּא: (י) וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים
וַשְׁפָּחֹת וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה
15 אִשְׁתּוֹ: (י) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הֲנֵה אֲרָצִי
16 לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שָׁב: (י) וּלְשָׂרָה
אָמַר הֲנֵה נָתַתִּי אֵלֶיךָ כֶּכֶף לְאַחִיךָ הֲנֵה
הוּא-לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם לְכֹל אֲשֶׁר אֲתָדָּ
17 וְאֵת כָּל וְנִכְחַת: (י) וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם אֶל-
הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת-
18 אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתּוֹ וַיִּלְדוּ: (י) כִּי-עָצַר עָצַר
יְהוָה בְּעַד כָּל-רֵחַם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל-
דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם: ׀

21. fejezet. כֹּא.

1 (א) וַיְהִי וְהָיָה פָקֹד אֶת-שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר
2 וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: (א) וַתֵּהָרֵם
וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֻנָּיו זְמוּעַד
3 אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים: (א) וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
אֶת-שֵׁם-בְּנֵוֹ הַנּוֹלָד-לוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָהּ-לוֹ
4 שָׂרָה יִצְחָק: (א) וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק
בְּנֵוֹ בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ
5 אֱלֹהִים: (א) חֲמִישִׁי (ה) וְאַבְרָהָם בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה
6 בְּהוֹלִיד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ ׀ וַתֹּאמֶר

6. És mondta Sára: Nevetséget tett velem Isten; mindenki, a ki hallja, nevetni fog rajtam.

7. És mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak, fiakat szoptat Sára, hogy én szültem fiat az ő öregségére.

8. És felnövekedett a gyermek és elválasztatott. És csinált Ábrahám nagy lakomát, a mely napon elválasztatott Izsák.

9. És látta Sára az egyiptomi Hágár fiát, a kit az szült Ábrahámnak, a mint gunyolódik.

10. És mondta Ábrahámnak: Űzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek a szolgálónak a fia az én fiammal, Izsákkal.

11. De nagyon visszatetszett a dolog Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt.

12. És mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, a mit mond neked Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod.

13. De a szolgáló fiát is néppé fogom tenni, mert magzatod ő.

14. És fölkelt Ábrahám kora reggel, vett kenyeret, egy tömlő vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva pusztájában.

15. Midőn kifogyott a viz a tömlőből, odadobta a gyermeket a bokrok egyike alá.

16. Ő pedig elment és leült szemközt egy fjlövésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemelte hangját és sirt.

17. És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten angyala Hágárt az égből és mondta neki: Mi

7 שָׂרָה צָחַק לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמַע
 7 יִצְחָק לִי: ❶ וְתֹאמַר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם
 הַיְנִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יִלְדֵתִי בֶן לְזַקְנָיו:
 8 ❷ וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּנְמַר וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
 מִשְׁתָּה נָדוּל בַּיּוֹם הַנֶּמַּל אֶת־יִצְחָק:
 9 ❸ וְתֵרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָעֵר הַמִּצְרַיִת
 10 אֲשֶׁר־יִקְרָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: ❹ וְתֹאמַר
 לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ
 כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי
 11 עִם־יִצְחָק: ❺ וַיִּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָי
 12 אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בָּנָו: ❻ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנְּעִר
 וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה
 שָׁמַע בְּקֹלָהּ כִּי בִי־צָחַק יִקְרָא לָךְ זָרַע:
 13 ❽ וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לָּנֹוֹ אֲשִׁימֵנִי כִּי
 14 זָרַעֶךָ הוּא: ❾ וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם | בְּבֶקֶר
 וַיִּקַּח־לָחֶם וְחֶמֶת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָעֵר שָׁם
 עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחָהּ וְתִלְךְ
 15 וַתֵּתַע בְּמִדְבָּר בְּאֵר שָׁבַע: ❿ וַיִּכְלֹו
 הַמַּיִם מִן־הַחֶמֶת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת
 16 אֶחָד הַשִּׁיחִם: ⓫ וַתִּלְךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד
 הַרְחֵק כְּמַטְחָנִי קָשֶׁת כִּי אָמְרָה אֶל־
 אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא
 17 אֶת־קֹלָהּ וַתִּבְרַךְ: ⓬ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־
 קוֹל הַנְּעִר וַיִּקְרָא מִלְּאֵךְ אֱלֹהִים | אֶל־הָעֵר

bajod Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a fiú hangját ott, a hol ő van.

18. Kelj föl, vedd föl a fiút, fogd meg erősen kezdeddel őt, mert nagy néppé teszem őt.

19. És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kútát vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megitta a fiút.

20. És Isten vele volt a fiuval és az felnőtt, a pusztában lakott és íjász lett.

21. És lakott Poron pusztájában, anyja pedig vett neki feleséget Egyiptom országából.

22. És történt abban az időben, hogy szólt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámhoz, mondván: Isten veled van mindenben, a mit teszel;

23. azért most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal! De azon kegyesség szerint, melylyel én cselekedtem veled, cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál.

24. És mondta Ábrahám: Én esküszöm!

25. És megfeddte Ábrahám Ávimelechét a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech szolgái.

26. És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma.

27. És Ábrahám vett juhot és marhát és Ávimelechnek adta és ők ketten kötöttek szövetséget.

28. És Ábrahám külön állította a hét juhbárányt.

29. És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez a hét juhbárány, melyet különállítottál?

מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מֵה־לֶּךְ הַגֵּר אֵל־
 תִּירְאִי כִּי־שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל־קוֹל הַנֶּעֱר
 בְּאֲשֶׁר הוּא־שָׁם: ¹⁸ וַיִּקְוִי שְׂאִי אֶת־הַנֶּעֱר
 וְהִחַיִּיקִי אֶת־יָדְךָ בּוֹ כִּי־לִגְוִי גְדוֹל אֲשִׁימֵנו:
 וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר
 מַיִם וַתִּלְקַח וַתַּמְלֵא אֶת־הַחֲמַת מַיִם וַתִּשְׁק
 אֶת־הַנֶּעֱר: ²⁰ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעֱר
 וַיִּגְדֵּל וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר וַיְהִי רֹבֵה קִשְׁתָּ:
 וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאֲרָן וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ
 אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ²² פִּי שֵׁשׁ כֶּסֶף וַיְהִי
 בַּעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל שֶׁר־
 צָבְאוֹ אֶל־אַבְרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ
 בְּכֹל אֲשֶׁר־אַתָּה עֹשֶׂה: ²³ וְעַתָּה הִשְׁבַּעַה
 לִי בְּאֱלֹהִים וְהָנָה אִם־תִּשְׁקַר לִי וּלְגִינִי
 וּלְנַכְדֵי כַּחַסֵּד אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה
 עִמָּדִי וְעַם־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־גִּרְתָּהּ בָּהּ: ²⁴ כֶּסֶף
 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנִכִי אֲשַׁבֵּעַ: ²⁵ וְהוֹכַח
 אַבְרָהָם אֶת־אֲבִימֶלֶךְ עַל־אֲדוּת בְּאֶרֶץ הַמִּצְרַיִם
 אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: ²⁶ וַיֹּאמֶר
 אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה וְגַם־אַתָּה לֹא־הִגַּדְתָּ לִי וְגַם אֲנִכִי
 לֹא שָׁמַעְתִּי בְּלִילֵי הַיּוֹם: ²⁷ וַיִּקַּח אַבְרָהָם
 צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם
 בְּרִית: ²⁸ וַיֵּצֵב אַבְרָהָם אֶת־שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת
 הַצֹּאן לְבְרִיתוֹ: ²⁹ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל־

30. Ő pedig mondta: Hogy a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem tanubizonyságul, hogy én ástam ezt a kútát!

31. Azért nevezte azt a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdtek mindketten.

32. És szövetséget kötöttek Beér-Sevában; azután fölkerekedett Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére és visszatértek a filiszteusok földjére.

33. És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívta ott az Örökkévalót, az örök Istent.

34. És Ábrahám tartózkodott a filiszteusok földjén sok ideig.

22. fejezet.

1. És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok.

2. És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet, a kit szeretsz, Izsákot és menj el Mórija földjére és áldozd fel ott égőáldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked.

3. És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölnyergelte szamarát, vette két legényét maga mellé és Izsákot, az ő fiát; hasogatott az égőáldozathoz való fát, fölkerekedett és elment azon helyre, melyet az Isten neki mondott.

4. A harmadik napon fölvetette Ábrahám szemeit és látta a helyet távolról.

5. És mondta Ábrahám az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a szamárral, én pedig és a fiú elmegyünk odáig, hogy leboruljunk; azután visszatérünk hozzátok.

אֲבָרְהָם מָה הִנֵּה שֶׁבַע כִּבְשֹׁתַי הָאֵלֶּה
 30 אֲשֶׁר הֵצִיבְתָּ לְבְדֹנָה: וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-
 שֶׁבַע כִּבְשֹׁתַי תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תְּהִי־הִיא
 לִי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת:
 31 עַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע
 32 כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית
 בְּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקְּם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר-
 33 צְבָאוֹ וַיָּשׁוּבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּטַּע
 אֵשֶׁל בְּבְאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא-שָׁם בְּשֵׁם יְהוָה
 34 אֵל עוֹלָם: וַיֵּנֶר אֲבָרְהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 יָמִים רַבִּים: פ שְׁבִיעִי

22. fejezet. כב.

1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה
 אֶת-אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר
 2 הֲנִי: וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךְ אֶת-
 יְחִידְךָ אֲשֶׁר-אָהַבְתָּ אֶת-יִצְחָק וּלְךָ-לֶךְ
 אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
 3 אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: וַיִּשְׁכַּם
 אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֵשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח
 אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע
 עֵצִי עֲלֶיהָ וַיִּקְּם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 4 אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא
 אֲבָרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:
 5 וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם

6. És vette Ábrahám az égőáldozathoz való fát, föltette Izsákra, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek ketten együtt.

7. És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta: Ime, a tűz és a fa, de hol van a bárány az égőáldozatra?

8. És mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az égőáldozatra, fiam; és mentek ketten együtt.

9. Midőn elérkeztek azon helyre, melyet Isten mondott neki, fölépitette ott Ábrahám az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákot, az ő fiát és föltette az oltárra a fa fölé;

10. és kinyujtotta Ábrahám a kezét, vette a kést, hogy levágja az ő fiát.

11. Akkor szólította őt az Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok.

12. És mondta: Ne nyujtsd ki kezedet a fiúra és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem.

13. Ábrahám pedig fölvetette szemeit és látta, hogy ime, egy kos mögötte megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette a kost és föláldozta égőáldozatul fia helyett.

14. És elnevezte Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, a hogy mondják ma is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni.

פֹּה עִם־הַחֲמֹר וַאֲנִי וְהַנֶּזֶר נִלְכָּה עִד־
 6 כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם: ❶ וַיִּקַּח
 אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק
 בְּנֵו וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֵּאֲכָלֶת
 7 וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: ❷ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנֵי
 וַיֹּאמֶר הֲנִי הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הַשָּׂה
 8 לְעֹלָה: ❸ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־
 לִו הַשָּׂה לְעֹלָה בְנֵי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
 ❹ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לִו־הָאֱלֹהִים
 9 וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־
 הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשֶׂם אֹתוֹ
 10 עַד־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים: ❺ וַיִּשְׁלַח
 אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֵּאֲכָלֶת
 11 לְשַׁחַט אֶת־בְּנֵו: ❻ וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֲךָ
 יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם
 12 וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: ❼ וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ
 אֶל־הַנֶּזֶר וְאַל־תַּעַשׂ לִו מֵאֻמָּה כִּי אֶתָּה
 יָדַעְתִּי כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ
 13 אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: ❽ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
 אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵה וְהִנֵּה־אֵיל אַחַר נֶאֱתָו
 בְּסַבָּךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלָּךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־
 14 הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוֹ לְעֹלָה תַּחַת בְּנֵו: ❾ וַיִּקְרָא
 אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה אֶל־
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הַיּוֹם בֵּתֵר יְהוָה יִרְאֵה: ❿

15. Az Örökkévaló angyala pedig szólította Ábrahámot másodszer az égből,

16. és mondta: Enmagamra esküszöm, — ugyanond az Örökkévaló — mivelhogy megtetted ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet,

17. bizony meg foglak áldani és meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint a fővényt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja ellenségeinek kapuját.

18. És megáldják magukat magzatoddal a föld összes népei, jutalmául annak, hogy hallgattál szavamra.

19. És visszatért Ábrahám az ő legényeihez, fölkerelkedtek és együtt mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában.

20. És történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván: Ime, Milko is szült fiakat Nochórnak, a te fivérednek.

21. Úczot, elsőszülöttét és Búzt, a fivérét és Kemáélt, Áram atyját;

22. és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt.

23. Beszúél pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolczat szülte Milko Nochórnak, Ábrahám testvérének.

24. És ágyasa, kinek neve Reúmo, szintén szült; Teváchtot és Gáchámot és Táchást és Mááchtot.

15 וַיֵּקְרָא מֵלֶאדָּי יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שְׁנִיית
 16 מִן-הַשָּׁמַיִם: (טו) וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא־מִי
 יְהוָה כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
 17 וְלֹא חָשַׁבְתָּ אֶת-בְּנֶדְךָ אֶת-יְחִידֶךָ: (טז) כִּי
 בָרַךְ אֲבִרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֻבָּה אֶת-זֶרְעֶךָ
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל-שֵׁפֶת
 הַיָּם וַיִּרֶשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שַׁעַר אֵיבָיו: (יז)
 18 וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עֲקֵב
 19 אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְיִ: (יח) וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל-
 נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע: פ
 20 (כ) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּיגֵד לְאַבְרָהָם
 לֵאמֹר הִנֵּה יִקְדָּה מֶלֶכָּה גַם-הִוא בְּנֵים
 21 לְנַחֲוֹר אַחִיךָ: (כא) אֶת-עֵוִץ בְּכֹרוֹ וְאֶת-
 22 בּוּז אַחִיו וְאֶת-קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם: (כב) וְאֶת-
 כְּשֵׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְדֵּשׁ וְאֶת-יִדְלָף
 23 וְאֶת בְּתוּאֵל: (כג) וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת-רֵבְקָה
 שְׁמֵנָה אֵלֶּה יִלְכָּה מֶלֶכָּה לְנַחֲוֹר אַחִי
 24 אַבְרָהָם: (כד) וּפִילְגֶשֶׁשׁ וּשְׁמָה רְאוּמָה וְתָלַד
 גַּם-הִוא אֶת-טֵבַח וְאֶת-נָחַם וְאֶת-תַּחֲשׁ
 וְאֶת-מַעֲכָה: פ

חַיֵּי שָׂרָה.

23. fejezet.

1. És volt Sárának élete: százhuszonhét év; ezek Sára életévei.

2. És meghalt Sára Kirjász-Árbában, az Hebrón, Kanaán országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárát és sirassa.

3. És fölkelte Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz, mondván:

4. Idegen és lakó vagyok én nálatok, adjatok nekem sirnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat magam elől.

5. És feleltek Chész fiai Ábrahámnak, mondván neki:

6. Hallgass meg minket, uram! Isten fejedelmec vagy te mi közöttünk, sirjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat; senki közülünk sem fogja megvonni az ő sirját te tőled, hogy eltemessed a te halottadat.

7. Ábrahám pedig fölkelte és meghajolt az ország népe, Chész fiai előtt.

8. És szólt hozzájuk mondván: Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam elől, hallgassatok meg engem és könyörögjetek érettem Efrónnál, Czóchár sánál,

9. hogy adja nekem a Máchpéla barlangját, mely az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adja nekem közöttetek sirnak való birtokul.

10. Efrón pedig ült Chész fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének hallatára, mindazok hallatára, kik bemennek az ő városának kapuján, mondván:

11. Nem, uram! hallgass meg engem; a mezőt

חַיֵּי שָׂרָה

כג. fejezet.

1 וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
 2 שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: 1 וַתָּמָת
 שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבֶּעַ הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ
 3 כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לְסַפֵּד לְשָׂרָה וּלְבִתָּתָה:
 4 וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל
 5 בְּנֵי-חֵת לֵאמֹר: 1 גֵּרֹת וְתוֹשֵׁב אֲנִי עִמָּכֶם
 6 תָּנוּ לִי אַחֲזֹת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי
 7 מִקְּפָנִי: 1 וַיַּעֲנוּ בְּנֵי-חֵת אֶת-אַבְרָהָם
 8 לֵאמֹר לוֹ: 1 שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים
 9 אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמַבְחָר קֶבְרֵינוּ קֶבֶר אֶת-
 10 מֵתְךָ אִישׁ מִמֵּנוּ אֶת-קֶבְרוֹ לֹא-יִכְלֶה
 11 מִמֶּךָ מִקֶּבֶר מֵתְךָ: 1 וַיִּקָּם אַבְרָהָם
 12 וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חֵת: 1 וַיְדַבֵּר
 13 אִתָּם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר
 14 אֶת-מֵתִי מִקְּפָנִי שְׁמַעְנוּ וּפְנֵעוּ-לִי בְּעַפְרוֹן
 15 בֶּן-צֹחָר: 1 וַיִּתְּנוּ-לִי אֶת-מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה
 16 אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא
 17 יִתְּנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֹת-קֶבֶר: 1
 18 וְעַפְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חֵת וַיַּעֲפֹר
 19 הַחֵתִי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְּנֵי-חֵת לְכָל
 20 קְדָי שַׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר: 1 לֹא-אֲדֹנָי

neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked: lemesd el halottadat.

12. És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt.

13. És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván: Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénzt a mezőért, vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda.

14. És felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki:

15. Uram, hallgass meg engem! Egy föld négyszáz sekel ezüstért, köztem és közted, mi az? Halottadat pedig temesd el.

16. És elértette Ábrahám Efrónt és lemérte Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, a melyről szólt Chész fiainak füle hallatára, négyszáz sekel ezüstöt, kelendőt a kereskedőnél.

17. Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül,

18. Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindazok előtt, kik bemennek az ő városának kapuján.

19. És aztán eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpéla mezejének barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón, Kanaán országában.

20. És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé sirnak való birtokul Chész fiaitól.

שָׁמַעְנִי הַשְּׁדָה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר
 בּוֹ לָךְ נָתַתִּיהָ לְעֵינַי בְּנֵי־עַמִּי נָתַתִּיהָ לָךְ
 12 קָבַר מֵתְךָ: 13 וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי
 14 עַם־הָאָרֶץ: 15 וַיְדַבֵּר אֶל־עֲפְרוֹן בְּאָזְנֵי
 עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם־אַתָּה לוֹ שָׁמַעְנִי
 נָתַתִּי כֶסֶף הַשְּׁדָה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־
 14 מֵתִי שָׁמָּה: 15 וַיַּעַן עֲפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם
 16 לֵאמֹר לוֹ: 16 אֲדֹנָי שָׁמַעְנִי אֶרְבַּע
 מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מִהֵיוֹא
 16 וְאֶת־מֵתְךָ קָבַר: 16 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־
 עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַד אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף
 אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת
 17 שֶׁקֶל כֶּסֶף עֵבֶר לַסֹּחֵר: 17 וַיִּקַּם הַשְּׁדָה
 עֲפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמְּכַפְלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא
 הַשְּׁדָה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר
 18 בַּשְּׁדָה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב: 18
 לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינַי בְּנֵי־חַת בְּכָל
 19 בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ: 19 וְאַחֲרֵי־כֵן קָבַר אַבְרָהָם
 אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדָה
 הַמְּכַפְלָה עַל־פְּנֵי מִמְרָא הוּא חֶבְרוֹן
 20 בְּאָרֶץ כְּנָעַן: 20 וַיִּקַּם הַשְּׁדָה וְהַמְעָרָה
 אֲשֶׁר־בּוֹ לְאַבְרָהָם קְאֵתוֹת־קָבַר מֵאֵת
 בְּנֵי־חַת: 20

24. fejezet.

1. Ábrahám öreg volt, előrehaladt koru; és az Örökkévaló megáldotta Ábrahámot mindennel.

2. És mondta Ábrahám az ő szolgájának, házasvénjének, a ki rendelkezett mindenben, a mije volt: Tedd csak kezedet csipőm alá!

3. Én megesketlek téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy nem veszel feleséget fiamnak a Kanaáni leányai közül, a kinek közepette én lakom;

4. hanem országomba, szülőföldemre mész el és veszel feleséget az én fiamnak, Izsáknak.

5. De a szolga mondta neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam ebbe az országba, vajjon vissza vigyem-e fiadat az országba, melyből te kijöttél?

6. És mondta neki Ábrahám: Őrizkedjél, nehogy visszavidd fiamat oda.

7. Az Örökkévaló, az eget Istene, a ki elvett atyám házából és szülőföldem országából és a ki beszélt velem, a ki megesküdött nekem, mondván: Magzatodnak adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát te előtted, hogy feleséget végy az én fiamnak onnan.

8. Ha pedig nem akar a nő eljönni utánad, akkor föl vagy mentve ezen esküm alól, csak fiamat ne vidd oda vissza!

9. És odatette a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura csipője alá és megesküdött neki e dologra.

10. És vett a szolga tiz tevét urának tevéi közül és elment; urának minden java az ő kezében volt.

24. fejezet. כַּד.

1 וַאֲבָרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ
 2 אֶת-אֲבָרָהָם בְּכָל: ־ וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם אֶל-
 עַבְדּוֹ זָקֵן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שֵׁים-
 3 נָא יָדְךָ תַּחַת יָרְכִי: ־ וְאֲשַׁבְּעֶךָ בַּיהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-
 4 תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ: ־ כִּי אֶל-אֶרְצִי וְאֶל-
 5 מוֹלְדֹתַי תֵּלֵךְ וְלִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק:
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אֵלָיו לֹא-תֵאָבֵד
 6 הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 הַחֶשֶׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנֶךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-
 7 יָצֵאתָ מִשָּׁם: ־ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהָם הֲשָׁמַר
 לְךָ פֶּן-תָּשִׁיב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה: ־ יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לְמַחְנֵי מִבֵּית אָבִי
 8 וּמֵאָרֶץ מוֹלְדֹתַי וְאֲשֶׁר דִּבַּר-לִי וְאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע-לִי לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מִדָּאֲנוּ לְפָנֶיךָ וְלִקַּחְתָּ
 9 אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם: ־ וְאִם-לֹא תֵאָבֵד
 הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעַתִּי
 10 וְאֵת רַק אֶת-בְּנִי לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה: ־ וַיֵּשֶׁם
 הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אֲבָרָהָם
 אֲדָנָיו וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה: ־ שְׁלִישִׁי
 וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֶשְׂרֵה גַמְלִים מִגְּמְלֵי אֲדָנָיו

Fölkerekedett és elment Áram-Náháráimba, Nochór városába.

11. És letérdeltette a tevéket a városon kívül, a kútnál, estnek idején, a midón kimennek a vizmeritőnők,

12. És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és mivelj kegyelmet az én urammal, Ábrahámmal.

13. Ime, én állok a vizforrásnál és a város embereinek leányai kijönnek vizet meríteni;

14. legyen tehát, hogy a leány, a kinek mondani fogom: Nyujtsd csak korsódat, hogy igyam, ő pedig azt mondja: Igyál és tevéidet is megítatom — azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak és erről tudom meg, hogy kegyelmet mivelnél az én urammal.

15. És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, ime jött Rebeka, a ki született Beszúélnek Milkó fiának, a ki Nóchornak, Ábrahám testvérének felesége volt, és korsója a vállán.

16. A leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött.

17. A szolga pedig elébe futott és mondta: Hagyj kérlek, hőrpintenem egy kis vizet korsódból.

18. És ő mondta: Igyál, uram! Sietett és leeresztette korsóját kezére és adott neki inni.

19. Midón végzett azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is meritek, a mig eleget ittak.

20. Sietett és kiürítette korsóját az itatóba és újra futott a kúthoz, hogy merítsen; és meritett összes levéinek.

21. A férfi pedig bámult rajta, hallgatva, hogy

וַיֵּלֶךְ וְכָל-טוֹב אֲדָנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ
 11 אֶל-אֲרָם נְהָרִים אֶל-עִיר נְחֹר׃ (י) וַיְבָרֶךְ
 הַגְּמָקִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם
 12 לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשָּׁמֶשׁ׃ (י) וַיֹּאמְרוּ
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנֵי אַבְרָהָם הִקְרִיהֵנָּה לְפָנָי
 הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדָנֵי אַבְרָהָם׃ (י)
 13 הֲנִי אֲנִי נֹצֵב עַל-עֵינֵי הַמַּיִם וּבָנוֹת
 14 אֲנָשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם׃ (י) וְהָיָה
 הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הַשִּׁי-נָּה בְּיָדְךָ
 וְאִשְׁתָּה וְאָמְרָה שְׂתֵּה וְגַם-גִּמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה
 אֹתָהּ הַכֹּחֶת לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְכִּי אֲדַע
 15 כִּי-עָשִׂית חֶסֶד עִם-אֲדָנָי׃ (י) וַיְהִי-הוּא
 טָרָם כֹּלָה לְדַבֵּר וְהָיָה רַבְקָה יֹצְאוֹת
 אֲשֶׁר יִלְדָה לְבַת-וְיָאֵל בֶּן-מִלְכָּה אִשְׁת
 נְחֹר אֲחֵי אַבְרָהָם וְכִּדָּה עַל-שִׁכְמָה׃ (י)
 16 וְהַנַּעֲרָה טֹבַת מְרֹאֶה מְאֹד בְּתוֹלָה וְאִישׁ
 לֹא יָדָעָה וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֵא כִּדָּה
 17 וַתַּעַל׃ (י) וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לְקַרְאֹתָהּ וַיֹּאמֶר
 18 הַגְּמִיאֵנִי נָּה מֵעַט-מַיִם מִכִּדְּךָ׃ (י) וַתֹּאמֶר
 שְׂתֵּה אֲדָנִי וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד כִּדָּה עַל-יָדָהּ
 19 וַתִּשְׁקֶהוּ׃ (י) וַתִּכְלַל לְהַשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם
 לְגִמְלִיךָ אֲשַׁאֵב עַד אִם-כִּלּוֹ לְשֵׁתֶת׃ (י)
 20 וַתִּמְהַר וַתַּעַר כִּדָּה אֶל-הַשְּׁקֶת וַתֵּרֶץ
 עוֹד אֶל-הַבְּאֵר לְשָׂאֵב וַתִּשְׁאֵב לְכָל-
 21 גִּמְלֵיוֹ׃ (כ) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֵה קָה מִחֲרִישׁ

megtudja, vajjon sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő útját vagy sem?

22. És volt, midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orrgyűrűt, egy beka a súlya, és két karpereczet kezére, tiz arany a súlyuk.

23. És mondta: Kinek a leánya vagy te? Add csak tudtomra, vajjon van-e atyád házában hely számunkra, hogy megháljunk?

24. És ő mondta neki: Beszúél leánya vagyok én a ki Milkónak fia, a kit szült Nochórnak.

25. És mondta neki: Szalma is van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra.

26. És meghajolt a férfiú és leborult az Örökkévaló előtt.

27. És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, a ki nem vonta meg kegyelmét és hűségét uramtól. Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem: uram rokona házába.

28. A leány pedig futott és tudtára adta anyja házában ezeket a dolgokat.

29. Rebekának pedig volt egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a forráshoz.

30. És volt, midőn látta az orrgyűrűt és a karpereczeket nővéreinek kezein, és midőn hallotta Rebekának, az ő nővéreinek szavait, mondván: Így szólt hozzám a férfiú — akkor elment a férfiúhoz és ime, az áll a tevék mellett a forrásnál.

31. És mondta: Jőjj be, áldottja az Örökkévalónak! Miért állasz künn, pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek.

32. És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak lábait, kik vele voltak.

לָדַעַת הַהֲצֵלִיחַ יְהוָה דְּרָכּוֹ אִם-לֹא: 22
 נִהְיֶה כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגַּמְלִים לְשֹׁתוֹת וַיִּקַּח 22
 הָאִישׁ נָזֶם זָהָב בְּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צַמִּידִים 23
 עַד-יָדָיָה עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם: 23 וַיֹּאמֶר
 בַּת-מִי אֵת הַגִּידִי נָא לִי הֵישׁ בֵּית-אָבִיךָ 24
 מְקוֹם לָנוּ דָּקִין: 24 וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת-
 בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן-מִלְכָּה אֲשֶׁר יִלְדָה 25
 לְנַחֲוֹר: 25 וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם-תָּבֵן גַּם-
 מִסְפּוּא רַב עִמָּנוּ גַם-מְקוֹם לָלוֹן: 26 וַיִּקַּד 26
 הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה: 27 וַיֹּאמֶר 27
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבֹרָהֶם אֲשֶׁר לֹא-
 עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנֹכִי בְּדַרְךְ 28
 נַחְנִי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדֹנָי: 28 וַתֵּרַץ 28
 הַנְּעֵר וַתֵּגֵד לְבֵית אִמָּה כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה: 29
 וְלִרְבֵּקָה אַח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיֵּרַץ לָבָן 29
 אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל-הָעֵין: 30 וַיְהִי וַכִּרְאֵת 30
 אֶת-הַנָּזֶם וְאֶת-הַצַּמִּידִים עַל-יָדָי אֶחָתוֹ 31
 וַכְּשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רְבֵּקָה אֶחָתוֹ לֹאמֹר 31
 כֹּה-דָבַר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֵא אֶל-הָאִישׁ וְהִנֵּה 32
 עֹמֵד עַל-הַגַּמְלִים עַל-הָעֵין: 32 וַיֹּאמֶר 32
 בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה תֵעַמַד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי 32
 פְּנִיתִי הַבַּיִת וּמְקוֹם לְגַמְלִים: 32 וַיָּבֵא 32
 הָאִישׁ הַבַּיִתָּה וַיִּפְתַּח הַגַּמְלִים וַיִּתֵּן תָּבֵן 32
 וּמִסְפּוּא לְגַמְלִים וַיִּמֵּם לְרַחֵץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי 32
 הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: 32 וַיִּישָׁם לְפָנָיו 32

33. És elébe tettek, hogy egyék, de ő azt mondta: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő mondta: Beszélj.

34. És ő mondta: Ábrahám szolgája vagyok én.

35. Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon, úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és aranyat, szolgákat és szolgálókat, tevéket és szamarakat.

36. És szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az én uramnak, miután megöregedett; és neki adta mindenét, a mije van.

37. Engem pedig megesketett az én uram, mondván: Ne végy feleséget fiamnak a Kanaáni leányai közül, a kinek országában én lakom,

38. hanem atyám házába menj el és családomhoz, hogy végy feleséget fiamnak.

39. De én mondtam uramnak: Talán nem fog eljönni a nő utánam?

40. És ő mondta nekem: Az Örökkévaló, a kinek színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és sikeressé teszi útadat, hogy végy feleséget fiamnak az én családomból, atyám házából.

41. Akkor leszel fölmentve esküm alól, ha eljössz családomhoz és ha nem adják neked, akkor légy fölmentve esküm alól.

42. És én eljöttem ma a fűráshoz és mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, ha ugyan sikeressé akarod tenni útamat, melyen én járok,

43. ime, én állok a vizforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, a ki kijön, hogy vizet merítsen, én pedig mondom neki: Adj innom, kérlek, egy kis vizet korsódból,

44. ő pedig azt mondja nekem: Te is igyál és tövéidnek is meritek, az az a nő, a kit kijelölt az Örökkévaló az én uram fiának.

לֹאֵכֶל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם־דִּבַּרְתִּי
 34 דִּבְרִי וַיֹּאמֶר דְּבַר: (ל) וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם
 35 אָנֹכִי: (ל) וַיְהוּהָ בְרַךְ אֶת־אֲדֹנָי מְאֹד
 וַיִּגְדַּל וַיִּתְנַדְּלוּ צֹאן וּבָקָר וּכְסֵף וְזָהָב
 36 וַעֲבָדָם וּשְׂפָחָת וּגְמָלִים וַחֲמָרִים: (ל) וַתֵּלֶד
 שָׂרָה אִשְׁתׁ אֲדֹנָי בֶּן לֹאֲדֹנָי אַחֲרֵי וּקְנָתָהּ
 37 וַיִּתְנַדְּלוּ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ: (ל) וַיִּשְׁבַּעֲנִי
 אֲדֹנָי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנֵי מִבְּנוֹת
 38 הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאֶרְצוֹ: (ל) אִם־
 לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי
 39 וְדִקַּחְתָּ אִשָּׁה לְבְנִי: (ל) וַיֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנָי
 40 אֲדֹנָי לֹא־תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרַי: (ל) וַיֹּאמֶר
 אֵלָי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח
 מַלְאָכּוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ דְּרָכְךָ וְדִקַּחְתָּ אִשָּׁה
 41 לְבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי: (מ) אִז
 תִּנָּקָה מֵאֲלֹתַי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי
 וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לְךָ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאֲלֹתַי: (מ) וַיָּבֹא
 42 הַיּוֹם אֶל־הָעֵינַן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־הָי
 אֲדֹנָי אַבְרָהָם אִם־יִשְׁדֶּנָּה מִצְּלִיחַ דְּרָכִי
 43 אֲשֶׁר אָנֹכִי הֵלַךְ עִדְיָהּ: (מ) הִנֵּה אָנֹכִי
 נֹצֵב עַד־עַיִן הַמַּיִם וְהָיָה הָעֶלְמָה הַיֹּצֵאת
 לְשֹׂאֵב וַאֲמַרְתִּי אֵלֶיהָ הֲשִׁקִּינִי נָא מֵעַט
 44 מַיִם מִכַּדְּךָ: (מ) וַאֲמָרָה אֵלָי גַּם־אַתָּה
 שָׂתָה וְגַם לְגַמְדֶּיךָ אֲשֹׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה
 45 אֲשֶׁר־הִכִּיתָ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנָי: (מ) אֲנִי טָרַם

45. És még nem végeztem el, hogy így szóljak
nevemben és ime Rebeka kijön, korsója a vállán, le-
ment a forráshoz és meritett; én pedig mondom neki:
Adj, kérlek innom!

46. Ő sietett és leeresztette korsóját magáról és
mondta: Igyál és tevéidet is megitatom; én ittam és
a tevéket is megitatta.

47. És megkérdeztem őt és mondtam: Kinek a
leánya vagy te? Ő pedig mondta: Leánya Beszúélnek,
aki Nochórnak fia, a kit szült annak Milkó; akkor rá-
tettem a gyűrűt orrára és a karpereczeket kezeire.

48. Meghajoltam és leborultam az Örökkévaló
előtt és áldottam az Örökkévalót, az én uramnak,
Ábrahámnak Istenét, a ki vezetett engem az igaz úton,
hogy elvegyem uram testvérének leányát az ő fiának.

49. Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget
gyakorolni az én urammal, adjátok tudtomra; és ha
nem, adjátok tudtomra, hogy fordulhassak jobbra vagy
balra.

50. És feleltek Lábán és Beszúél és mondták: Az
Örökkévalótól indult ki a dolog, mi nem szólhatunk
hozzád sem rosszat, sem jót.

51. Ime, Rebeka előtted van, vedd és menj, hogy
felesége legyen a te urad fiának, a mint szólt az
Örökkévaló.

52. És volt, a midőn hallotta Ábrahám szolgálja
az ő szavaikat, leborult a földre az Örökkévaló előtt

53. És kivett a szolga ezüst edényeket, arany
edényeket, meg ruhákat és adta Rebekának, és drága-
ságokat adott fivérének meg anyjának.

54. Ettek és ittak, ő és a férfiak, kik vele voltak
és ott háltak; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássat-
ok el az én uramhoz.

55. És mondták fivére meg anyja: Maradjon a leány
velünk néhány napig, vagy tizig és azután menj el.

אכלה לדבר אל-לבי והנה רבקה יצאת
וכדה על-שכמה ותרד העינה ותשאב
46 ואמר אליה השקיני נא: ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר שתה וגם-גמליך
אשקה ואשת וגם הנמלים השקתה: 47
ואשאר אתה ואמר בת-מי את ותאמר
בת-בתואל בן-נחור אשר ילדה-לו מלקה
ואשים הנזם על-אפה והצמידים על-ידיה:
48 ואקד ואשתחוו ליהוה ואברך את-
יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את-בת-אחי אדני
49 לבנו: ועתה אם-ישכם עשיתם חסד
ואמת את-אדני הנידו לי ואם-לא הנידו
50 לי ואפנה על-ימין או על-שמאל: ויען
לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר
51 לא נוכל דבר אליך רע אד-טוב: והנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן
52 אדניך כאשר דבר יהוה: ויהי כאשר
שמע עבד אברהם את-דבריהם וישתחו
53 ארצה ליהוה: ויצא העבד כלי-
כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה
54 ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ויאכדו
ישתו הוא והאנשים אשר-עמו וילינו
55 ויקומו בבקר ויאמר שלחני קאדני: ויאמר
אחיה ואמה תשב הנער אתנו

56. De ő mondta nekik: Ne késleltessetek engem, miután az Örökkévaló sikeressé tette útamat, bocsássatok el, hadd menjek uramhoz.

57. És ők mondták: Hivjuk elő a leányt és kérdezzük meg az ő száját.

58. Elhívták Rebekát és mondták neki: Elmész-e ezzel a férfival? És ő mondta: Elmegyek.

59. És elbocsátották Rebekát, az ő nővérüket és dajkáját, meg Ábrahám szolgáját és az ő embereit.

60. És megáldották Rebekát és mondták neki: Nővérünk te, légy tizezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő gyűlölőinek kapuját.

61. És fölkerekedett Rebeka, meg szolgáló-leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a szolga Rebekát és elment.

62. Izsák pedig jött, érkezvén Lácháj-Rói kútjához; ő pedig a déli országban lakott.

63. És kiment Izsák sétálni a mezőre este felé, fölvetette szemeit és látta, hogy ime tevék jönnek.

64. Rebeka fölvetette szemeit és meglátta Izsákot és lecsúszott a tevéről.

65. És mondta a szolgának: Ki az a férfi, a ki a mezőn elénk jön? És a szolga mondta: Ő az én uram. Erre vette a fátyolt és befődte magát.

66. És elbeszélte a szolga Izsáknak mindazon dolgokat, a miket végzett.

67. Izsák bevitte őt (Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és felesége lett neki és szerette őt; így megvigasztalódott Izsák az anyja után.

56 יָמִים אִו עֲשׂוּר אַחַר תִּלְדִּי: ^(ע) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶל-תְּאֵחֶרֶוּ אֹתִי וַיְהִי הַצְּלִיחַ דְּרָכֵי
57 שְׂרָהוֹנִי וְאֵלְכָה לְאֲדָנָי: ^(ע) וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא
58 לְנֶעֱר וְנִשְׂאֵלָה אֶת-פִּיהָ: ^(ע) וַיִּקְרָאוּ
לְרֵבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתִלְכִי עִם-הָאִישׁ
59 הַזֶּה וְתֹאמְרִי אֵלָיו: ^(ע) וַיִּשְׁלַחוּ אֶת-רֵבְקָה
אִחֹתָם וְאֶת-מִנְקֹתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אֲבִרְהָם
60 וְאֶת-אֲנָשָׁיו: ^(ע) וַיְבָרְכוּ אֶת-רֵבְקָה וַיֹּאמְרוּ
לָהּ אִחֹתֵנוּ אֵת הַיּוֹם לְאֵלֶיךָ רַבְּבָה וַיִּירֶשׁ
61 זְרַעֲךָ אֶת שְׂעַר שְׂנְאָיו: ^(ע) וְתִקֶּם רֵבְקָה
וְנִעְרַתֶּיהָ וְתִרְכַּבְנָה עַל-הַגְּמֵלִים וְתִלְכְּנָה
אֶחָרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת-רֵבְקָה וַיִּלְךְ:
62 ^(ע) וַיֵּצֵאק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לְחַי רֵאִי וְהוּא
63 יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב: ^(ע) וַיֵּצֵא יֵצֵחַק לְשׁוֹחַ
בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה
64 גְּמֵלִים בָּאִים: ^(ע) וְתִשָּׂא רֵבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ
וְתֵרָא אֶת-יֵצֵחַק וְתִפֹּל מֵעַל הַגְּמֵל: ^(ע)
65 וְתֹאמֶר אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַקֹּזֵה הַהֹלֵךְ
בְּשָׂדֵה לְקִרְאֹתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדָנָי
66 וְתִקַּח הַצְּעִיר וְתִתְּכֶם: ^(ע) וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד
לְיֵצֵחַק אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה: ^(ע)
67 וַיָּבֵאתָ יֵצֵחַק הָאֵלֶּלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח
אֶת-רֵבְקָה וְתִהְיֶה לּוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאֱהָבָהּ וַיִּנָּחֶם
יֵצֵחַק אֶחָרֵי אִמּוֹ: ^(ע)

25. fejezet.

1. És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt Ketúro
2. És ez szülte neki Zimront, Joksont, Medont és Midjont, Jisbokot és Súáchtot.
3. Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont; Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letúsím és Leummim.
4. Midjon fiai pedig: Éfó, Éfer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro fiai.
5. És odaadta Ábrahám mindenét, ami je volt, Izsáknak.
6. Az ágyasok fiainak pedig, a kik Ábraháméi voltak, adott Ábrahám ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő életében, keletfelé, a keleti országba.
7. És ezek Ábrahám életéveinek napjai, a melyeket élt: százhetvenöt év.
8. Kimult és meghalt Ábrahám szép vénségben, öregén és éleltelten és eltakarított népéhez.
9. És eltemették őt Izsák és Ismáel, az ő fiai a Máchpéla barlangjába, Efrón, Czóchár fiának, a chitti-nek mezejébe, a mely Mámré előtt van;
10. abba a mezőbe, melyet megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára, az ő felesége.
11. És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta Izsákot, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett.
12. Ezek pedig nemzetségei Ismáelnek, Ábrahám fiának, a kit szült Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak.

25 fejezet. כה.

- 1 וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשֵׁמָּה קְטוּרָה׃
- 2 וַתֵּלֶד לּוֹ אֶת־זִמְרֹן וְאֶת־יֶקְשָׁן וְאֶת־
- 3 מֶדֶן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃
- 4 וַיֶּקְשָׁן יָלֵד אֶת־שָׁבָא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי דָדָן
- 5 הָיוּ אַשּׁוּרִים וְלַטּוּשִׁים וְקְאִמִּים׃ וּבְנֵי
- 6 מִדְיָן עֵיפָה וְעַפְרָי וְחֹנֶן וְאַבְדֵּעַ וְאַלְדֵּעָה
- 7 כָּל־אֵלֶּה בְנֵי קְטוּרָה׃ וַיִּתֵּן אַבְרָהָם
- 8 אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ וּלְבְנֵי
- 9 הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם
- 10 מַתָּנוֹת וַיִּשְׁלָחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנֹו בְּעוֹדֵנוּ
- 11 חַי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קְדָם׃ וְאֵלֶּה יְמֵי
- 12 שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאָת שָׁנָה
- 13 וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים׃ וַיָּגוּעַ וַיָּמָת
- 14 אַבְרָהָם בְּשֵׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׁבֵעַ וַיֵּאֱסֶה
- 15 אֶל־עַמּוּי׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעֲאֵל
- 16 בְּנָיו אֶדְ־מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שָׂרָה עֶפְרָן
- 17 בֶּן־צֶחֶר הַחֲתָי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא׃
- 18 הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת
- 19 שָׁמָּה קָבַר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיְהִי
- 20 אַחֲרַי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת־
- 21 יִצְחָק בְּנֹו וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לְחַי רֵאִי׃
- 22 וְאֵלֶּה תֵּלְדוֹת יִשְׁמַעֲאֵל בֶּן־אַבְרָהָם
- 23 אֲשֶׁר יֵלְדָה הָגָר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחַת שָׂרָה

13. És ezek a nevei Ismáel fiainak, neveikkel nemzetségeik szerint: Ismáel elsőszülötte: Nevojósz, Kédor, Ádbeél és Mivszom;

14. Mismo, Dúmo és Másszo;

15. Chádár, Témo, Jetúr, Nófis és Kédmo.

16. Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon és váraikban, tizenkét fejedelem, nemzetségeik szerint.

17. És ezek Ismáelnek életévei: százharminczét év; ő kimult és meghalt és eltakarítottott népéhez.

18. És laktak Chávilótól Súríg, mely Egyptom előtt van, egész Ássúríg; összes testvérei előtt telepedett meg.

תולדות.

19. És ezek nemzetségei Izsáknak, Ábrahám fiának: Ábrahám nemzette Izsákot.

20. És Izsák negyven éves volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-Áromból, az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül.

21. És fohászzkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségeért, mert magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohászát és fogant Rebeka, az ő felesége.

22. De tolakodtak a gyermekek az ő bensejében és ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót.

23. És mondta neki az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki bensődből; az egyik nemzet erősebb lesz a másik nemzetnél és az idősebb szolgál majd az ifjabbnak.

18 לְאַבְרָהָם: וְיֵאלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל
בְּשֵׁמֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבִיֹת
14 וְקֶדֶר וְאַדְבֵּאל וּמִבְּשָׁם: וּמִשְׁמֵעַ וְדוּמָה
15 וּמִשָּׂא: חֶדְר וְתִימָא יִטּוֹר נְפִישׁ וְקֶדְמָה:
16 מִמִּזְד (מס) אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְיֵאלֶּה
שְׁמֹתָם בְּחֻצְרֵיהֶם וּבְטִירָתָם שְׁנַיִם-עָשָׂר
17 נְשִׂאִים לְאַמְתָּם: וְיֵאלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל
מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנַיִם
18 וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמּוּיוֹ: וַיִּשְׁכְּנוּ
מִחֻוֵּלָה עַד-שׁוּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם
בְּאֶרֶץ אַשּׁוּרָה עַל-פְּנֵי כָל-אַחֲוֵי נַפְלֵי: פ

תולדות

19 וְיֵאלֶּה תוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם
20 אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק
בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחְתוֹ אֶת-רֵבְקָה בַת-
בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדָן אֶרֶם אַחֻוֹת לְבֵן
21 הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה
לְנִכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הִוא וַיַּעֲתֵר לוֹ
22 יְהוָה וַתַּהַר רֵבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ
הַבָּנִים בְּקֶרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה
23 אֲנִי וַתִּלְךְ דָּרַשׁ אֶת-יְהוָה: וַיֹּאמֶר
יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֵיִם בְּבֶטְנְךָ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים
מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלְּאִם יֵאָמֵן וְרַב

24. És beteltek napjai, hogy szüljön és ime, ikrek voltak méhében.

25. És kijött az első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és elnevezték Ézsauinak.

26. Azután kijött az ő testvére és keze belefogódzott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig hatvan éves volt, midőn (Rebeka) szülte őket.

27. És felnőttek a fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere, Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó.

28. És szerette Izsák Ézsaut, mert a vad szája ize szerint volt, Rebeka pedig Jákobot szerette.

29. És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről és fáradt volt.

30. És mondta Ézsau Jákobnak: Adj ennem, kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért neveztek el Edómnak.

31. Jákob pedig mondta: Add el nekem ezen a napon a te elsőszülöttségedet.

32. És mondta Ézsau: Ime, én megyek a halál elébe, minek is nekem az elsőszülöttség?

33. De Jákob mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és ő megesküdött neki; és eladta elsőszülöttségét Jákobnak.

34. Jákob pedig adott Ézsauinak kenyeret és lencsefőzeléket; ez evett, ivott, fölkelte és elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülöttséget.

26. fejezet.

1. És éhség volt az országban — az első éhségen kívül, mely volt Ábrahám idejében — és elment Izsák Avimelechhez, a filiszteusok királyához, Gerorba.

2. És megjelent neki az Örökkévaló és mondta:

24 יַעֲבֹד צְעִיר: ִּ וַיִּמְלֹאוּ יָמֶיהָ לְלִדְתָהּ וְהִנֵּה
25 תּוֹמָם בְּבִטְנָהּ: ִּ וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי
26 כָּלֹ כְּאֶדְרָת שֵׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו: ִּ
וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וַיְדֹ אַחֲזֵרַת בְּעֵקֶב
עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחַק בֵּין־שְׁשִׁים
27 שָׁנָה בְּלִדְתָהּ אֹתָם: ִּ וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שָׂדֵה וַיַּעֲקֹב
28 אִישׁ תָּם יָשֵׁב אֲהָלִים: ִּ וַיֵּאֱהָב יִצְחָק
אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בְּפִיו וַרְבֵּקָה אֶהָבֵת אֶת־
29 יַעֲקֹב: ִּ וַיִּזְדַּ וַיַּעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן־
30 הַשָּׂדֵה וְהוּא עֵיף: ִּ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־
יַעֲקֹב הֲלִעִיטָנִי נָא מִן־הָאָדָם הַזֶּה הֲיִהְיֶה
כִּי עֵיף אֲנִי עַל־כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֲדָוִם:
ִּ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכֶּרֶה כִּי־וּמ אֶת־בְּכֹרְתְךָ
31 לִי: ִּ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוּת
32 וְלִמָּה־זֶה לִי בְּכֹרֶה: ִּ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
33 הַשְּׂבֵעָה לִי כִּי־וּמ וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹר אֶת־
34 בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב: ִּ וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם
וְנָזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתַּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹ
עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה: ִּ פ

26.

כו.

1 וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּר הָרְעֵב הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר הָיָה בְּיָמֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־
2 אָבִימֶלֶךְ מִקֵּדְ-פְּלִשְׁתִּים גֵּרָרָה: ִּ וַיָּבֵא

Ne menj le Egyiptomba, lakjál az országban, melyet mondok neked.

3. Tartózkodjál ebben az országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert neked és magzatodnak fogom adni mindez országokat, hogy föntartsam az esküt, melylyel megesküdtem Ábrahámak, a te atyádnak.

4. És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait és magzatodnak adom mindez országokat; és megáldják magukat magzatoddal a föld minden népei.

5. Jutalmául annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat.

6. És lakott Izsák Gerorban.

7. És kérdezték a helység lakói felesége felől és ő mondta: Nővérem ő; mert félt azt mondani: Feleségem — nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy szép ábrázatú volt.

8. És történt, midőn hosszas ideig ott volt, kitekintett Avimelech, a filiszteusok királya az ablakon és látta, hogy ime Izsák enyeleg Rebekával, az ő feleségével.

9. És hívatta Avimelech Izsákot és mondta: Ime, bizony feleséged ő és hogy mondtad, nővérem ő? És mondta neki Izsák: Mert azt gondoltam, talán meghalok miatta.

10. És szólt Avimelech: Mit tettél velünk? Kevésbe mult, hogy elvette volna valaki a népből a te feleségedet és hoztál volna reánk bűnt.

11. És megparancsolta Avimelech az egész népnek, mondván: A kí hozzányúl e férfiúhoz és az ő feleségéhez, ölessék meg.

12. És vetett Izsák abban az országban és elért abban az évben százszorosat, mert megáldotta őt az Örökkévaló.

אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל־תֵּרֵד מִצְרַיִם שָׁכֵן
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: 1 וְגֹר בְּאֶרֶץ
הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאֶבְרַכְךָ כִּי־לֶךְ וְלִזְרַעֲךָ
אֲתָן אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל וְהִקְמַתִי אֶת־
הַשְּׂבָעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ:
2 וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵל
וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל־גּוֹיֵי הָאֶרֶץ: 3 עַקֵּב
אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרַתִּי
מִצֻּוֹתַי הַקּוֹתִי וְתוֹרֹתַי: 4 שֵׁי 5 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק
בְּגֵר: 6 וַיִּשְׁאַלֻּם אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ
וַיֹּאמֶר אַחַתִּי הוּא כִּי יֵרָא לֵאמֹר אִשְׁתִּי
פְּנֵי־יְהוָה אֲנִי אֲנִשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רַבְּכָה כִּי
טוֹבַת מְרֵאָה הוּא: 7 וַיְהִי כִּי אָרְכוּ־לוֹ
שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקַף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פִּלִּשְׁתִּים
בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֵק אֶת
רַבְּקָה אִשְׁתּוֹ: 8 וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק
וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא וְאֵיךְ אָמַרְתָּ
אַחַתִּי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אָמַרְתִּי
9 פְּנֵי־אֲמוֹת עָלַיָּה: 10 וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ מַדּוּ
זֹאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם
אֶת־אִשְׁתְּךָ וְהִבֵּאתָ עָלֵינוּ אִשָּׁם: 11 וַיֵּצֵא
אַבְיִמֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר הֲנִלְעַ בְּאִישׁ
12 הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת: 13 וַיִּזְרַע יִצְחָק
בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בְּשָׁנָה הַהוּא מֵאָר

13. És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett, a mig igen nagy lett.

14. És volt neki juhnyája és marhanyája, meg sok cselédsége; és irigykedtek reá a filiszteusok.

15. És mind a kútakat, melyeket ástak az ő atyjának szolgái, Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, betömtek a filiszteusok és megtöltötték azokat porral.

16. És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál.

17. És elment onnan Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott.

18. Izsák pedig újra felásta azon kútakat, melyeket ástak Ábrahámnak, az ő atyjának idejében, de a melyeket betömtek a filiszteusok Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekkel, amely nevekkel nevezte azokat az ő atyja.

19. És ástak Izsák szolgái a völgyben és találtak ott kútát élő vizzel.

20. És perlekedtek Geror pásztorai Izsák pásztoraival, mondván: Mienk a viz; és elnevezte a kútát Észeknek (czivakodás), mert czivakodtak vele.

21. És ástak másik kútát és a miatt is pörlekedtek; és elnevezte Szitnónak (ellenkezés).

22. És tova ment onnan és ásott másik kútát, a miatt nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechóvóznak (tágasság), mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk, hogy szaporodjunk az országban.

23. Onnan pedig fölment Beér-Sevába.

24. És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel és mondta: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félj, mert veled vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám, az én szolgám kedvéért.

13 שְׁעָרִים וַיִּבְרַכְהוּ יְהוָה: שְׁלִישׁ יָמֵי וַיִּגְדַּל הָאִישׁ
וַיִּלְךְ הַלֶּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד:
14 וַיְהִי־לּוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה
רַבָּה וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: (ט) וְכָל־
15 הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיָמֵי
אֲבֹרָהָם אָבִיו סָתְמוֹם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם
עָפָר: (ס) וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ
16 מֵעַמָּנוּ כִּי־עֲצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: (ז) וַיִּלְךְ
17 מִשָּׁם יִצְחָק וַיֵּחַן בְּנַחַל־גֶּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם:
18 וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם
אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיָמֵי אֲבֹרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם
פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אֲבֹרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן
שֵׁמוֹת כַּשֵּׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו: (ח)
19 וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם
20 בְּאֵר מַיִם חַיִּים: (ט) וַיְרִיבוּ רַעִי גֶרָר עִם־
רַעִי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־
21 הַבְּאֵר עֶשֶׂק כִּי הִתְעַשְׁקוּ עִמּוֹ: (כא) וַיַּחְפְּרוּ
בְּאֵר אַחֲרַת וַיְרִיבוּ גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
22 שִׁטְנָה: (כב) וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר
אַחֲרַת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת
וַיֹּאמֶר כִּי־עָתִידָה הָרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ
בְּאֶרֶץ: (כג) וַיַּעַד מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע:
23 וַיִּרְא אֱלֹוֹ יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר
24 אָנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֲבִיךָ אֵל־תִּירָא כִּי־
אֶתְּךָ אָנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ

25. És épített ott oltárt és hívta az Örökkévaló nevét, fölütötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgálkútát.

26. Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Achuzzász, az ő barátja, meg Fichól, az ő hadvezére.

27. És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzám, hisz ti gyűlöltetek engem és elküldtetek magatoktól?

28. És ők mondták: Szemlátomást láttuk, hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondtuk, legyen csak eskü köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled,

29. hogy nem teszel velünk rosszat, a mint mi nem nyúltunk hozzád és a mint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te most az Örökkévaló áldottja vagy!

30. És készített nekik lakomát, ők ettek és ittak.

31. Fölkeltek kora reggel és megesküdtek egymásnak; és elbocsátotta őket Izsák, ők pedig elmentek tőle békében.

32. És történt azon a napon, hogy jöttek Izsák szolgálái és tudtára adták a kút ügyét, a melyet ástak és mondták neki: Találtunk vizet.

32. És elnevezte azt Siveónak, azért a város neve Beér-Sevá mind e napig.

34. És Ézsau negyven éves volt, midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és Boszmászt, Élónnak, a chittinek leányát.

35. És ők lettek lelki keserősége Izsáknak és Rebekának.

25 בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדֵי: (כ) וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁשֵׁם אֹהֶלוֹ וַיִּכְרוֹ:

26 שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר: (כ) וַאֲבִימֶלֶךְ הַלִּזְּ אֵלָיו מִגֵּרָר וַאֲחִיזַת מֵרַעְהוּ וּפִיכֵל שֶׁר-

27 צָבְאוֹ: (כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מֵדוּעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שָׂנֵאתֶם אֹתִי וְתִשְׁלַחוּנִי

28 מֵאֶתְכֶם: (כ) וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רְאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה אֵמֶךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בְּיֹנֹתֵינוּ

29 בְּיֹנֵינוּ וּבִינֶךָ וְנִבְרַתָּה בְּרִית עִמָּךְ: (כ) אִם־ תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגַּעְנוּךָ

וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁקָחָךְ בְּשָׁלוֹם אֲתָה עִתָּה בְּרוּךְ יְהוָה: (כ) חֲמִשִּׁי (כ)

30 וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: (כ) וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ

31 וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ וַיִּשְׁכְּבוּ

32 יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֶתוֹ בְּשָׁלוֹם: (כ) וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיִּבְאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־

33 אֲדוּת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מַיִם: (כ) וַיִּקְרָא אֲתָה שְׁבַעַה עַל־כֵּן שֵׁם־

34 הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (כ) וַיְהִי עָשׂוּ בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־

35 בֵּת־אֵילָן הַחֲתָנִי: (כ) וַתְּהִיֵּן מֵרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרֵבְקָה: (כ) ׀

27. fejezet.

1. És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az ő nagyobbik fiát és mondta neki: Fiam; és mondta neki: Itt vagyok.

2. És mondta (Izsák): Ime, kérlek, megöregedtem, nem tudom halálom napját.

3. Most tehát vedd csak eszközeidet: tegzedet és ljadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat;

4. és készíts nekem ízletes ételt, a mint én szeretem és hozd el nekem, hogy egyem, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok.

5. Rebeka pedig hallotta, a mint beszélt Izsák Ézsauval, az ő fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásson vadat és elhozza.

6. Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az ő fiához, mondván: Ime, hallottam, a mint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez, mondván:

7. Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt, hogy egyem és megáldjalak az Örökkévaló szine előtt, halálom előtt.

8. Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, a mit én parancsolok neked.

9. Menj csak a juhokhoz és végy nekem onnan két jó kecskegödölyét, hogy készítsék belőlük ízletes ételt atyádnak, a mint ő szereti.

10. Te elviszed azt atyádnak, hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halála előtt.

11. És mondta Jákob Rebekának, az ő anyjának: Ime, Ézsau az én testvérem szörös ember, én pedig sima ember vagyok;

12. talán megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint valami ámító; és hozok magamra átkot, de nem áldást.

כו. fejezet.

1 וַיְהִי כִּי-יָקַן יִצְחָק וַתִּכְהִינּוּ עֵינָיו מֵרְאֹת
2 וַיִּקְרָא אֶת-עֶשָׂו בְּנֵו הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
3 בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא
4 וְקִנְיָתִי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי: וְעַתָּה שָׂא-
5 נָא כְּלִיף תְּלִיף וְקִשְׁתְּךָ וְצֵא הַשָּׂדֶה וְצֹדֵה
6 לִי צִידָה: וַעֲשֵׂה-לִּי מִטַּעֲמִים כַּאֲשֶׁר
7 אֲהַבְתִּי וְהִבִּיאָה לִּי וְאֹכְלָה בְּעֵבֶר תְּבָרַכְךָ
8 נַפְשִׁי בְּטָרִם אֲמוֹת: וְרִבְקָה שָׁמְעַת
9 בְּדַבַּר יִצְחָק אֶל-עֶשָׂו בְּנֵו וַיִּלֶּךְ עֶשָׂו הַשָּׂדֶה
10 לְצֹד צִיד לְהִבְיֹא: וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל-
11 יַעֲקֹב בְּנָהּ לֹאמֹר הִנֵּה שָׁמְעַתִּי אֶת-אָבִיךָ
12 מִדְּבַר אֶל-עֶשָׂו אַחִיךָ לֹאמֹר: הִבִּיאָה
13 לִי צִיד וַעֲשֵׂה-לִּי מִטַּעֲמִים וְאֹכְלָה
14 וְאִבְרַכְכָּה לְפָנַי יְהוָה לְפָנַי מוֹתִי: וְעַתָּה
15 בְּנִי שִׁמַּע בְּקִלִּי לָאֲשֶׁר אָנִי מַצְוֶה אִתְּךָ:
16 וְלִדְ-נָא אֶל-הַצֹּאֵן וְקַח-לִּי מִשָּׁם שְׁנֵי
17 גִּדֵּי עֹזִים טְבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתְּם מִטַּעֲמִים
18 לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ
19 וְאֹכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרַכְךָ לְפָנַי מוֹתוֹ:
20 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֶשָׂו
21 אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חֶלֶק: וְאֵלָיו
22 יִמְשְׁנֵי אָבִי וְהִיִּרְתִּי בְּעֵינָיו כַּמִּתְעַתֵּעַ

13. És mondta neki az anyja: Reám a te átkod, **fiam!** Csak hallgass szavamra, menj, hozd el nekem.

14. Ő ment, vette és elhozta anyjának; anyja pedig készített izletes ételt, a mint atyja szerette.

15. És elővette Rebeka Ézsauinak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a drágákat, melyek nála voltak a házban, és felöltöztette Jákobot, az ő kisebbik fiát.

16. A kecskegödölyék bőrére pedig felöltötte a kezeire és nyaka simaságára;

17. és odaadta az izletes ételt meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak, az ő fiának kezébe.

18. Ez bement atyjához és mondta: Atyám! És az mondta: Itt vagyok; ki vagy te, fiam?

19. És mondta Jákob az ő atyjának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, a mint szoltál hozzám. Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy megáldjon engem a te lelked.

20. És mondta Izsák az ő fiának: Hogy is találtad oly hamar, fiam? És ő mondta: Mert elem rendelte az Örökkévaló, a te Istened.

21. És mondta Izsák Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam, vajjon te vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem?

22. És odalépett Jákob Izsákhoz, az ő atyjához; az megtapogatta őt és mondta: A hang Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei.

23. És nem ismerte föl, mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsauinak. az ő testvérének kezei: szőrösek; és megáldotta őt.

24. És mondta: Te vagy az, Ézsau fiam? És az mondta: Én.

25. És mondta: Add ide nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem; és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott.

13 וְהִבֵּאתִי עָלַי קִלְלָה וְלֹא בִרְכָה: ^ט וְתֹאמַר

לֹא אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנֵי אִךְ שָׁמַע בְּקִלְי

14 וְלֵךְ קַח-לִי: ^י וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ

וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטַּעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:

15 ^{יא} וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת-בְּנֵיהִי עֲשׂוֹ בְנֵה הַגִּדְלִ

הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבַיִת וַתִּלְבַּשׂ אֶת-

16 יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן: ^{יב} וְאֵת עֵרֹת נְדִי

הָעֵצִים הַלְּבִישָׁה עַל-יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת

17 צִוְאַרְיוֹ: ^{יג} וַתִּתֵּן אֶת-הַמַּטַּעַמִּים וְאֶת-

הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה:

18 ^{יד} וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי

19 מִי אַתָּה בְּנֵי: ^{טו} וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו

אֲנִי עֲשׂוֹ בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

אֵלַי קוֹם-נָא שֹׁבָה וְאֶכְלָה מִצִּידִי בְּעֵבֹר

20 תִּבְרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: ^{טז} וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-בְּנֵו

מַה-זֶּה מַהֲרַת לְמַצֵּא בְּנֵי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה

21 וַיְהִי וְהָיָה לְפָנָי: ^{יז} וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-

יַעֲקֹב גִּשְׁה-נָא וַאֲמַשְׁךָ בְּנֵי הֲאֵתָה זֶה

22 בְּנֵי עֲשׂוֹ אִם-לֹא: ^{יח} וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב אֶל-

יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקְלָ קוֹל

23 יַעֲקֹב וְהִידִים יָדַי עֲשׂוֹ: ^{יט} וְלֹא הִכִּירוּ כִּי

הָיוּ יָדָיו כִּיְדֵי עֲשׂוֹ אָחִיו שְׁעֵרֹת וַיִּבְרַכְהוּ:

24 ^כ וַיֹּאמֶר אֶתָּה זֶה בְּנֵי עֲשׂוֹ וַיֹּאמֶר

25 אָנִי: ^{כא} וַיֹּאמֶר הַגִּשְׁה לִי וְאֶכְלָה מִצִּיד בְּנֵי

לְמַעַן תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי וַיִּגְשֵׁהוּ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא

26. És mondta neki Izsák, az ő atyja: Lépj csak ide és csókolj meg engem, fiam.

27. Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, melyet megáldott az Örök-kévaló.

28. Adjon neked az Isten az ég harmatából és a föld kövérségéből; sok gabonát és mustot.

29. Szolgáljanak téged népek és boruljanak le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le előtted anyád fiai; a ki téged átkoz, átkozott az és a ki téged áld, áldott az!

30. És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az ő atyjának színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászatáról.

31. És ő is készített izletes ételt és elvitte atyjának; és mondta az atyjának: Keljen föl atyám és egyék fiának vadjából, azért, hogy megáldjon engem a te lelked.

32. És mondta neki Izsák, az ő atyja: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te elsőszülötted Ézsau.

33. És megrémült Izsák nagy rémülettel, szerfelett és mondta: Ki az tehát, a ki vadat vadászott, elhozta nekem és én ettem mindenből, mielőtt te jöttél és megáldottam őt; áldott is legyen.

34. A mint Ézsau hallotta az ő atyjának szavait, fölkiáltott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta atyjának: Áldj meg engem is atyám!

35. Az pedig mondta: Eljött testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat.

36. És ő mondta: Azért nevezték hát Jákobnak, rászédett engem immár kétszer: elsőszülöttségemet elvette és ime, most elvette áldásomat! És mondta: Vajjon nem hagyta-e nekem áldást?

26 לו יין וישתה: (כ) ויאמר אליו יצחק אביו
 27 נשה-נא ושקה לי בני: (כ) ויגע וישק-לו
 וירח את-ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
 ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה:
 28 (כ) ויתן-לך האלהים מטל השמים
 ומשמני הארץ ורב הגן ותירש: (כ)
 29 יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה
 גביר לאחיד וישתחו לך בני אמה
 ארריך ארור ומברכה ברוך: (ל) ויהי
 30 כאשר כלה יצחק לברך את-יעקב ויהי
 אף יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו
 ועשו אחיו בא מצידו: (ל) ויעש גם-הוא
 31 מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
 אבי ויאכל מציד בני בעבר תברכהני
 נפשך: (ל) ויאמר לו יצחק אביו מי-אתה
 32 ויאמר אני בנה בברך עשו: (ל) ויחרד
 33 יצחק חרדה גדלה עד-מאד ויאמר מי
 אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל
 בטרם תבוא ויברכהו גם-ברוך יהוה:
 34 שבעי (ל) כשמע עשו את-דברי אביו ויצעק
 צעקה גדלה ומרה עד-מאד ויאמר לאביו
 35 ברכני גם-אני אבי: (ל) ויאמר בא אחיד
 36 במרמה ויקח ברכתך: (ל) ויאמר הכי
 קרא שמו יעקב ויעקבני ויה פועמים את-

37. Izsák felelt és mondta Ézsauinak: Ime, uraddá tettem őt és összes testvéreit átadtam neki szolgálakul, gabonával és musttal támogattam őt; veled tehát mit tegyek, fiam?

38. És mondta Ézsau az ő atyjának: Vajjon csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj meg engem is, atyám. És fölemelte Ézsau hangját és sirt.

39. És felelt Izsák, az atyja és mondta neki: Ime, a föld kövérségéből lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről,

40. de kardod után élj és testvéredet szolgálj; és lésszen, ha majd törekszel, lerázod jármát nyakadról.

41. És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás miatt, a melylyel megáldotta őt az atyja; és azt mondta Ézsau a szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznapok, akkor megölöm testvéremet, Jákobot.

42. És tudtára adták Rebekának Ézsauinak, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és elhivatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: Ime, Ézsau, a te testvéred azzal vigasztalja magát reád nézve, hogy megöl téged.

43. Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és menekülj Lábánhoz, az én fivéremhez, Choronba;

44. és maradj nála egy ideig, a mig lecsillapul testvéred haragja,

45. a mig lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejti, a mit neki tettél; akkor elküldök és elhozlak téged onnan. Miért fosztassam meg mindkettőtöktől egy napon?

46. És mondta Rebeka Izsáknak: Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget vesz Chész

בְּבָרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עָתָה לָקַח בְּרַכְתִּי
 37 וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶצְלַתְּ לִי בְרַכָּה: 37 וַיֵּעַן
 יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוֹ הֲיֵן גְּבִיר שְׂמֵתוֹ לָךְ
 וְאֶת-כָּל-אֲחָיו נָתַתִּי לְךָ לְעֲבָדִים וְדָגַן
 וְתִירַשׁ סִמְכַתִּיו וְלָכֵה אֲפֹא מִה־אֶעֱשֶׂה
 38 בְּנִי: 38 וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֶל-אָבִיו הַבְּרַכָּה
 אַחַת הוּא-לָךְ אֲבִי בְרַכְנִי נִם-אֲנִי אָבִי
 39 וַיֵּשֶׂא עֲשׂוֹ קִלּוֹ וַיִּבֶךְ: 39 וַיֵּעַן יִצְחָק אָבִיו
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַנְּהַ מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יִהְיֶה
 40 מִוֶּשְׁכֶּךָ וּמִטֵּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל: 40 וְעַל-
 הַרְבֵּךְ תִּחְיֶה וְאֶת-אֲחִיךָ תַּעֲבֹד וְהָיָה
 כַּאֲשֶׁר תִּרְיֵד וּפְרַקְתָּ עָלָיו מֵעַל צִוְאַרְךָ:
 41 וַיִּשְׁטַם 41 וַיֵּשְׁטַם עֲשׂוֹ אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרַכָּה
 אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ בְּלִבּוֹ יִקְרָנוּ
 יָמָי אָבֵל אָבִי וְאֶהְרָגָה אֶת-יַעֲקֹב אָחִיו:
 42 וַיִּגְדַּל קְרַבְקָה אֶת-דְּבָרֵי עֲשׂוֹ בְּנֵה
 הַגִּדְלֹ וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקִּטָּן
 וְתֹאמֶר אֱלֹהֵי הַנְּהַ עֲשׂוֹ אֲחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ
 43 לְהִרְגָךְ: 43 וְעָתָה בְּנִי שְׁמַע בְּקִלְי וְקוּם
 44 בְּרַח-לָךְ אֶל-לָבָן אָחִי חָרְגָה: 44 וַיִּשְׁבֹּת
 עִמּוֹ יָמִים אַחֲדִים עַד אֲשֶׁר-תָּשׁוּב חַמַּת
 45 אֲחִיךָ: 45 עַד-שׁוּב אֶת-אֲחִיךָ מִמָּדָּ וְשָׁכַח
 אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לּוֹ וְשָׁלַחְתִּי וְלָקַחְתִּיךָ
 מִשָּׁם לָמָּה אֲשַׁכַּל נִם שְׁנִיכֶם יוֹם אֶחָד:
 46 וְתֹאמֶר רַבָּה אֶל-יִצְחָק קִצְתִּי בְּתִי

leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai közül, minek nekem az élet?

28. fejezet.

1. És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta neki és mondta neki: Ne végy feleséget Kanaán leányai közül.

2. Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélek, anyád atyjának házába és végy magadnak onnan feleséget Lábánnak, anyád fivérének leányai közül.

3. És Isten, a Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg és légy népek gyülekezetévé!

4. És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak.

5. És elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz, az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának.

6. És látta Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki, mondván: Ne végy feleséget Kanaán leányai közül!

7. Jákob pedig hallgatott atyjára és anyjára, és elment Páddán-Áromba.

8. Látta tehát Ézsau, hogy visszatetszők Kanaán leányai Izsáknak, az ő atyjának szemeiben,

9. azért elment Ézsau Ismáelhez, és elvette Máchálászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nevójós nővérét, feleségei mellé, magának feleségül.

מפני בנות חת אם-לקח יעקב אשר
מבנות-חת כאלה מבנות הארץ למת
לי חיים:

28. כת.

1 ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אתו
ויצוהו ויאמר לו לא-תקח אשה מבנות
כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה
בתואל אבי אמך וקח-לך משם אשה
מבנות לבן אחי אמך: 3 ואל שדי בך
אתך ויפרך וירכך והיית לקהל עמים:
4 ויתן-לך את-ברכת אברהם לך ולירעה
אתך לרשתך את-ארץ מגיד אשר-נתן
אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את-
יעקב וילך פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל
הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו:
6 וירא עשו כי-ברך יצחק את-יעקב
ושלח אתו פדנה ארם לקחת-לו משם
אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא-
תקח אשה מבנות כנען: 7 ומסור וישמע
יעקב אל-אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם:
8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני
יצחק אביו: 9 וילך עשו אל-ישמעאל
ויקח את-מחלת | בת-ישמעאל בן-

וַיֵּצֵא.

10. És elment Jákob Beér-Sevából és ment Choronba.

11. Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a helyen.

12. És álmodta, hogy ime létra van állítva a földre, teteje pedig az eget éri; és ime, Isten angyalai föl és alá járnak rajta.

12. És ime, az Örökkévaló állott fölötte és mondta: Én vagyok az Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene; a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak.

14. És magzatod lesz, mint a föld pora és kitereszkedel nyugatra és keletre, éjszakra és délre, és megáldatnak általad a föld összes nemzetségei, meg magzatod által.

15. És ime, én veled vagyok és megőrizlek, bárhol jársz és visszahozlak erre a földre, mert nem hagyok el, amíg meg nem tettem, a mit neked mondtam.

16. És fölébredt Jákob az álmából és mondta: Valóban az Örökkévaló van e helyen és én nem tudtam.

17. Félt és mondta: Mily félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és ez az ég kapuja.

18. És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére.

מִבְּרָהֶם אַחֲוֹת נְבוֹת עַל-נַשְׂוֹ לְוֹ
לְאִשָּׁה: ׀

וַיֵּצֵא

10 וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעַר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה:
11 וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ
וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מֵרָאשְׁתּוֹ
12 וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא: ׀ וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה
סֵלֶם מַצֵּב אֶרֶץ וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה
וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ:
13 וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֵךְ אֶתְנַנֶּה
14 וְלִזְרַעְךָ: ׀ וְהָיָה זְרַעְךָ כִּעֵפֶר הָאָרֶץ
וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ
בְּךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ: ׀
15 וְהִנֵּה אֲנִי עֹמֵד וְשֹׁמְרֵתִיךָ בְּכָל-אֲשֶׁר-
תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל-הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי
לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-
16 וְבִרְתִּי לָךְ: ׀ וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר
אֲכֵן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנִי לֹא
17 יָדַעְתִּי: ׀ וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מִה-נִּזְרָא הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בַּיִת אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר
18 הַשָּׁמַיִם: ׀ וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בְּבָקָר וַיִּקַּח

19. És elnevezte azt a helyet Bész-Élnék (Isten háza); azonban Lúz volt a város neve azelőtt.

20. És fogadást tett Jákob, mondván: Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok és ad nekem kenyeret enni, ruhát felölteni;

21. és visszatérek majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem Istenem,

22. ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten háza és mindennek, a mit nekem adsz, tizedét neked adom.

29. fejezet.

1. És fölemelte Jákob lábait és elment a Kelet fiainak országába.

2. És látta, hogy ime egy kút van a mezőn és ime ott három juhnyáj heverész mellette, mert abból a kútból itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján.

3. És miután odagyültek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút szájáról és megitatták a juhokat; azután visszatették a követ a kút szájára, a helyére.

4. És mondta nekik Jákob: Testvéreim, honnan valók vagytok ti? És ők mondták: Choronból valók vagyunk mi.

5. És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochól fiát? És ők mondták: Ismerjük.

6. És mondta nekik: Békességben van-e? És ők mondták: Békességben; és ime, Ráchel, az ő leánya jön a juhokkal.

את האבן אשר שם מראשתי וישם אתה
מצבה ויצק שמן על ראשה: (א) ויקרא
את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לזו שם העיר לראשנה: (ב) וידר יעקב
נדב לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי
לחם לאכל ובגר ללבש: (ג) ושבתתי
בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי
לאלהים: (ד) והאבן הזאת אשר שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן
לי אשר אעשרנו לך: (ה)

29. fejezet. כט.

(א) וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני
קדם: (ב) וירא והנה באר בשדה והנה
שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה פי
מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן
גדלה על פי הבאר: (ג) ונאם פו שמה כל
העדרים ונגלו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן והשיבו את האבן על
פי הבאר למקמה: (ד) ויאמר להם יעקב
אתי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו:
(ה) ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור
ויאמרו ידענו: (ו) ויאמר להם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם

7. És ő mondta: Ime, még nagy a nap, nincs még ideje beterelni a nyáját, itassátok meg a juhokat és menjetek, legeltessetek.

8. De ők mondták: Nem tehetjük, a mig össze nem gyűlnek mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút szájáról, hogy megitassuk a juhokat.

9. Még beszélt velük és Ráchel jött a juhokkal, melyek atyjáéi voltak, mert pásztornő volt ő.

10. És volt, midőn meglátta Jákob Ráchelt, Lábánnak, anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait, akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és megitatta Lábánnak, anyja fivérének juhait.

11. Megcsókolta Jákob Ráchelt és fölemelte hangját és sirt.

12. És tudtára adta Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyjának rokona ő és hogy Rebeka fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyjának.

13. És volt, midőn Lábán hallotta hírét Jákobnak, az ő nővére fiának, elébe futott, átölelte, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte Lábánnak mind e dolgokat.

14. És mondta neki Lábán: Bizony csontom és húsom vagy te! És maradt nála egy teljes hónapig.

15. Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajjon azért, mert rokonom vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a béred?

16. Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel.

17. Léa szemei azonban gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú volt.

18. És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgáljak téged hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért.

7 הֵצֵאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם נָדוּל רֹא-
 עַת הָאֵסֶף הַמִּקְנֵה הַשֶּׁקֶן הֵצֵאן וּלְכֹנֵי
 8 רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ
 כָּל-הַעֲדָרִים וְנִלְלוּ אֶת-הָאֵבֶן מֵעַל פִּי
 9 הַבְּיָר וְהִשְׁקִינוּ הֵצֵאן: עוֹדֵנוּ מִדְּבַר
 עַמִּם וְרַחֵל אָבָה עִם-הֵצֵאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ
 10 כִּי רָעָה הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב
 אֶת-רַחֵל בַּת-לֵבָן אֶחָי אִמּוֹ וְאֶת-צֵאֵן לֵבָן
 אֶחָי אִמּוֹ וַיֵּנֶשׂ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת-הָאֵבֶן מֵעַל
 פִּי הַבְּיָר וַיִּשֶׁק אֶת-צֵאֵן לֵבָן אֶחָי אִמּוֹ:
 11 וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת-קִלּוֹ וַיֵּבֶד:
 12 וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אֶחָי אֲבִיהָ הוּא
 וְכִי בַן-רַבְקָה הוּא וְתָרַץ וַתִּגַּד לְאֲבִיהָ:
 13 וַיְהִי כַשְּׁמַע לֵבָן אֶת-שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן-
 אָחִיתוֹ וַיֵּרַץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק-לוֹ וַיִּנְשָׁק-לוֹ
 וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלֵבָן אֶת כָּל-
 14 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לֵבָן אֵן
 עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים:
 15 וַיֹּאמֶר לֵבָן לַיַּעֲקֹב הֲכִי-אֶחָי אֶתָּה
 וַעֲבַדְתָּנִי חֲנָם הַיְיָדָה לִּי מִה-מִשְׁכַּרְתְּךָ:
 16 וּלְלֵבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאמֹר
 17 וְשֵׁם הַקְּטָנָה רַחֵל: וַעֲיֵנֵי לֵאמֹר רַכּוֹת
 וְרַחֵל הָיְתָה יִפְתָּ-תָאֵר וַיִּפְתַּ מִּרְאֶה:
 18 וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת-רַחֵל וַיֹּאמֶר
 אֶעֱבֹדְךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בַּת-הַקְּטָנָה:

19. És mondta Lábán: Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj nálam.

20. És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok voltak szemeiben, mint egynehány nap, mivelhogy szerette őt.

21. És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségemet, mert leteltek napjaim; hadd menjek be hozzá.

22. Erre egybegyűjtötte Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát.

23. És volt estve, vette leányát, Leát és bevitte hozzá; ő pedig bement hozzá.

24. És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa lányának szolgálóul.

25. És volt reggel, ime Léa az; akkor mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad, miért csaltál meg?

26. És mondta Lábán: Nem tesznek úgy a mi helységünkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb előtt.

27. Töltsd ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is, a szolgálatért, melylyel majd szolgálsz nálam még másik hét évig.

28. És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét és az neki adta Ráchelt, a leányát ő neki feleségül.

29. És odaadta Lábán Ráchelnek, az ő leányának Bilhót, az ő szolgálóját, ő neki szolgálóul.

30. Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban is szerette Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig.

31. Az Örökkévaló pedig látta, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét; Ráchel pedig magtalan volt.

32. Léa fogant és fiat szült és elnevezte Rúbénnek,

19 וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תָּתִי אֶתְּהָ לְךָ מִתַּתִּי
 20 אֶתְּהָ לְאִישׁ אֲחֵר שָׁבָה עִמָּדִי: ^(ט) וַיַּעֲבֹד
 יַעֲקֹב בְּרָחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִי בְּעֵינָיו
 21 כַּיָּמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֶתְּהָ: ^(כא) וַיֹּאמֶר
 יַעֲקֹב אֶל-לָבָן הֲבֵה אֶת-אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ
 22 יָמַי וְאָבוֹאָה אֵלַיָּהּ: ^(כב) וַיֹּאמֶר לָבָן אֶת-
 23 כָּל-אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ: ^(כג) וַיְהִי
 בְּעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת-לֵאָה בָּתוֹ וַיָּבֵא אֶתְּהָ
 24 אֵדָיו וַיָּבֵא אֵלַיָּהּ: ^(כד) וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת-
 25 זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בָּתוֹ שִׁפְחָהּ: ^(כה) וַיְהִי
 בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה-הוּא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לָבָן
 מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עַבְדָּתִי
 26 עִמָּדִי וְלָמָּה רָמִיתָנִי: ^(כו) וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא-
 יַעֲשֶׂה כֵּן בְּמִקְוֵמֵנוּ לָתֵת הַזְּעִירָה לְפָנַי
 27 הַבְּכִירָה: ^(כז) מִלֵּא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ
 נָם-אֶת-זֹאת בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי
 28 עוֹד שִׁבְעַ-שָׁנִים אַחֲרוֹת: ^(כח) וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב
 כֵּן וַיִּמָּלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-רָחֵל
 29 בָּתוֹ לֹא לְאִשָּׁה: ^(כט) וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בָּתוֹ
 30 אֶת-בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ קָה לְשִׁפְחָהּ: ^(ל) וַיָּבֵא
 נָם אֶל-רָחֵל וַיֵּאֱהָב נָם-אֶת-רָחֵל מִלֵּאָה
 וַיַּעֲבֹד עִמָּו עוֹד שִׁבְעַ-שָׁנִים אַחֲרוֹת:
 31 ^(לא) וַיֵּרָא יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח
 32 אֶת-רַחֲמֶיהָ וּרְחֵל עָקְרָה: ^(לב) וַתֵּהָרֵל לֵאָה
 וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה

mert mondta: Bizony látta az Örökkévaló nyomorúságot, mert most szeret majd az én férjem.

33. Ujra fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló, hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte Simonnak.

34. Ujra fogant és fiat szült és mondta: Most immár ragaszkodni fog hozzám férjem, mert szültem neki három fiút; azért nevezte el Lévinek.

35. Ujra fogant és fiat szült és mondta: Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának És többet nem szült.

30. fejezet.

1. Midőn Ráchel látta, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett Ráchel az ő nővérére és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermekeket, mert ha nem, meghalok én.

2. És fölgerjedt Jákob haragja Ráchel ellen és mondta: Vajjon Isten helyében vagyok-e én, a ki megvonta tőled a méhnek gyümölcsét?

3. És az mondta: Ime szolgálóm Bilhó, menj be hozzá és szüljön az én térdeimen, hogy felépüljek én is általa.

4. És odaadta neki Bilhót, az ő szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá.

5. És fogant Bilhó és fiat szült Jákobnak.

6. És mondta Ráchel: Itélt fölöttem Isten, meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el Dánnak.

7. Ujra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második fiút Jákobnak.

8. És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket küzdtem nővéremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak.

כִּי-רָאָה יְהוָה בְּעֵינָיו כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי
 33 לְאִשִּׁי: (ל) וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
 כִּי-שָׁמַע יְהוָה כִּי-שָׁנְאוּהָ אֲנֹכִי וַיִּתֶּן-לִי
 34 גַם-אֶת-זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: (ל) וַתַּהַר
 עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הַפֶּעַם יִלְוֶה
 אִשִּׁי אֵלַי כִּי-יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל-
 35 בֶּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי: (ל) וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד
 בֶּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אוֹדָה אֶת-יְהוָה עַל-כֵּן
 קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלְּדָתָהּ:

ל. 30.

1 (א) וַתִּרְאֵה רָחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֵה
 רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הִבֵּה-לִּי
 2 בָנִים וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנֹכִי: (א) וַיַּחַר-אֶף
 יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אֲנֹכִי
 3 אֲשֶׁר-מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי-בֶטֶן: (א) וַתֹּאמֶר
 הֲיֵהָ אֲמַתִּי בְלֶהָה בֹּא אֵלַיָּה וַתֵּלֶד עַל-
 4 בֶרְכִי וְאִבְנָה גַם-אֲנֹכִי מִמֶּנָּה: (א) וַתִּתֶּן-
 לּוֹ אֶת-בְּלֶהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיִּבְלֵה
 5 אֵלַיָּה יַעֲקֹב: (א) וַתַּהַר בְּלֶהָה וַתֵּלֶד
 6 לְיַעֲקֹב בֶּן: (א) וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנְנִי אֱלֹהִים
 וְגַם שָׁמַע בְּקִלִּי וַיִּתֶּן-לִּי בֶן עַל-כֵּן קָרָאָה
 7 שְׁמוֹ דָּן: (א) וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בְּלֶהָה
 8 שִׁפְחַת רָחֵל בֶּן שְׁנַי לְיַעֲקֹב: (א) וַתֹּאמֶר
 רָחֵל נִפְתַּלְתִּי אֱלֹהִים וְנִפְתַּלְתִּי עִם-אֶחָתִּי

9. És látta Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és odaadta őt Jákobnak feleségül.

10. És szült Zilpó, Léa szolgálója, Jákobnak fiát.

11. És mondta Léa: Megjött a szerencse; és elnevezte Gádnak.

12. És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút Jákobnak.

13. És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak mondanak engem a leányok: és elnevezte Ásérnek.

14. És elment Rúbén a búzaaratás napjaiban és talált nadragulyákat a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyáiból.

15. De ő mondta neki: Vajjon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvennéd fiam nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel fiad nadragulyáiért.

16. Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment elébe Léa és mondta: Hozzám jőjj be, mert bérbe vettelek fiam nadragulyáiért. És vele maradt az éjjel.

17. És meghallgatta Isten Leát, ez fogant és szült Jákobnak ötödik fiút.

18. És mondta Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálómat férjemnek; és elnevezte Isszáchárnak.

19. Léa újra fogant és szült Jákobnak hatodik fiút.

20. És mondta Léa: Megajándékozott engem Isten jó ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert szültem neki hat fiút; és elnevezte Zebúlunnak.

גַּם-יִכְלְתִי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי: ❶ וַתֵּרָא
 לֵאָה כִּי עֹמְדָה מִקְדָּת וַתִּקַּח אֶת-זִלְפָּה
 שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה:
 ❷ וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֶּן:
 10 ❸ וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּנֵד וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ
 11 גָּד: ❹ וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֶּן שְׁנֵי
 12 לְיַעֲקֹב: ❺ וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאֲשְׁרֵי כִי
 13 אֲשֶׁרוּנִי בְּנֹת וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר:
 14 רֵבִיעִי ❻ וַיִּקְדַּח רְאוּבֵן בְּיָמֵי קִצְרֵי-הַטִּיִּם
 וַיִּמְצֵא דִידָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל-
 לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֵל-לֵאָה תְּנִינָא
 לִי מִדִּידָאֵי בְּנֵךְ: ❼ וַתֹּאמֶר לָהּ הֲמַעַט
 15 קָחְתִּיךְ אֶת-אִישִׁי וְלָקַחְתְּ גַּם אֶת-דִּידָאֵי
 בְּנֵי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה
 16 תַּחַת דִּידָאֵי בְּנֵךְ: ❽ וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן-
 הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַיִּמְצֵא לֵאָה לְקָרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר
 אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שִׁכְרָתִיךְ בְּדִידָאֵי
 17 בְּנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה: ❾ וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶל-לֵאָה וַתִּהְרַח וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן
 18 חַמִּישִׁי: ❿ וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים
 שִׁכְרִי אֲשֶׁר-נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא
 19 שְׁמוֹ יִשְׁשֹׁכָר: ❶ וַתִּהְרַח עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד
 20 בֶּן-שֵׁשִׁי לְיַעֲקֹב: ❷ וַתֹּאמֶר לֵאָה זָבְדִּנִּי
 אֱלֹהִים אֲתִי זָבַד טוֹב הַפְּעַם יִזְבְּלֵנִי

21. Azután szült egy leányt és elnevezte Dinának.

22. És megemlékezett Isten Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét;

23. fogant és fiat szült és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat.

24. És elnevezte Józsefnek, mondván: Adjon még az Örökkévaló nekem másik fiút.

25. És volt, a mint szülte Ráchel Józsefet, mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek el helységembe és országomba.

26. Add ide feleségeimet és gyermekeimet, a kikért téged szolgáltalak, hadd menjek el; mert te ismered szolgálatomat, a melylyel szolgáltalak.

27. És mondta neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben — sejtem, hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad.

28. És mondta: Szabd ki béredet reám és megadom.

29. És mondta neki: Te tudod, miként szolgáltalak és mivé lett a te nyájad nálam.

30. Mert kevés az, a mid volt én előttem és elterjedt sokasággá, az Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek valamit én is az én házamért?

31. És ő mondta: Mit adjak neked? És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm.

32. Bejárom ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely pöttyös és foltos és minden sötét-szinű bárányt a juhok közül, meg a foltosat és pöttyöset a kecskék közül: ez legyen a bérem.

אִישִׁי כִּי־יִלְדֶתִי לוֹ שֵׁשָׁה בָּנִים וַתִּקְרָא
 21 אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלֹן: (כא) וְאַחַר יִלְדָה בַת
 22 וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה: (כב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 אֶת־רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח
 23 אֶת־רַחֲמָהּ: (כג) וַתְּהַר וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
 24 אֶסֶף אֱלֹהִים אֶת־חַרְפְּתִי: (כד) וַתִּקְרָא אֶת־
 שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יְהוּהָ לִּי בֶן אַחֲרִי:
 25 (כה) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לְבָן שְׂדֵחָנִי וְאַלְכָה אֶל־
 26 מְקוֹמִי וְלֹא־רָצִי: (כו) תָּנֵה אֶת־נָשִׁי וְאֶת־
 יִלְדֵי אֲשֶׁר עִבַדְתִּי אֹתָךְ בְּהֵן וְאֶלְכָה כִּי
 אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת־עִבַדְתִּי אֲשֶׁר עִבַדְתִּיךָ:
 27 (כז) וַיֹּאמֶר אֱלֹו לְבָן אִם־נָא מֵצֵאתִי הֵן
 בְּעֵינֶיךָ נְחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי יְהוּהָ בְּגִדְלָהּ:
 28 (כח) וַיֹּאמֶר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאַתְנָה:
 29 (כט) וַיֹּאמֶר אֱלֹו אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר
 עִבַדְתִּיךָ וְאֶת אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנֶךָ לִּי:
 30 (ל) כִּי מֵעַט אֲשֶׁר־הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרָץ
 לִּי וַיְבָרֶךְ יְהוּהָ אֹתָךְ לְרִגְלֵי וְעַתָּה מָתִי
 31 אֶעֱשֶׂה גַם־אֲנִי לְבֵיתִי: (לא) וַיֹּאמֶר מָה
 אַתָּן־לְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן־לִּי מֵאוֹמָה
 אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעֶה
 32 צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר: (לב) אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנְךָ
 הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם כָּל־שֵׂה אֶנְקָד וּמְלֹוא
 וְכָל־שֵׂה־חוֹם בְּכַשְׁבִּים וּמְלֹוא וְנָקָד

33. És tanuskodjék mellettem igazságom a holnapi napon, ha majd eljössz béremhez, mely előtted van; minden, a mi nem pöttyös és foltos a kecskék között és sötétszinű a juhok között, lopott az nálam.

34. És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint.

35. És eltávolította az nap a bakokat, a tarkalábuakat és foltosakat és mind a kecskéket, a pöttyösekét meg a foltosakat, mindazt, a melyen valami fehér volt és minden sötétszinűt a juhok közül; és adta fiai kezére.

36. És hagyott három napi útat maga között és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait.

37. És vett magának Jákob friss nyárfapálczát és mogyoró- meg gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csikokat, megmeztelenítvén a fehéret, mely a pálczákon volt.

38. És odaállította a pálczákat, melyeket lehéjazott, a vályukba, a vízitatókba, a hova mennek a juhok, hogy igyanak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn eljöttek inni.

39. És felhevültek a juhok a pálczáknál; és ellettek a juhok tarkalábuakat, pöttyösekét és foltosakat.

40. A bárányokat elkülönítette Jákob és fordította a juhok arczát a tarkalábuak felé és minden sötétszinű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhaihoz.

41. És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odatette Jákob a pálczákat a juhok szemei elé a vályukba, hogy felhevüljenek a pálczáknál.

42. Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellők Lábáné, a koraiak Jákobé.

43. És kiterjeszkedett a férfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgálja, tevéje és szamara.

88 בְּעֵינַי וְהָיָה שִׁכְרִי: ^(ל) וְעָנְתָה־בִּי צְדָקָתִי
 בַּיּוֹם מֵחֵר כִּי־תָבוֹא עַל־שִׁכְרִי לְפָנֶיךָ לְכֹל
 אֲשֶׁר־אֵינְנִי נֶקֶד וְטָלוֹא בְּעֵינַי וְחוֹם
 34 בְּכִשְׁבִּים וְגִבּוֹב הוּא אֶתִּי: ^(לד) וַיֹּאמֶר לָבָן
 35 הֲיֵן לִּי יְהִי כְדַבְּרָךְ: ^(לה) וַיִּסַּר בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת־הַתִּישִׁים הָעֵקֶדִים וְהַטְּלָאִים וְאֶת־כָּל־
 הָעֵינַי הַנֶּקֶדוֹת וְהַטְּלָאִים כָּל־אֲשֶׁר־לָבָן
 בָּו וְכָל־חוֹם בְּכִשְׁבִּים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו:
 36 לֹא וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשָׁת יָמִים בֵּינֵו וּבֵין
 יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרֹת:
 37 וַיִּקַּח־לֵו יַעֲקֹב מִקֵּד לְבָנָה לָהּ וְלֵוֹ
 וְעַרְמוֹן וַיַּפְצֵל בְּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחֲשֵׁה
 38 הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמְּקָלוֹת: ^(לו) וַיֵּצֵג אֶת־
 הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת
 הַמַּיִם אֲשֶׁר תָּבֹאוּ הַצֹּאן לְשִׁתוֹת לְנֹכַח
 39 הַצֹּאן וַיַּחֲמֵנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת: ^(לז) וַיַּחֲמֵוּ
 הַצֹּאן אֶל־הַמְּקָלוֹת וַתִּלְדֵּן הַצֹּאן עֵקֶדִים
 40 נֶקֶדִים וְטְלָאִים: ^(לח) וְהַכִּשְׁבִּים הַפְּרִיד
 יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנָיו הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכָל־חוֹם
 בְּצֹאן קָבָן וַיִּשֶׁת לֵו עֲדָרִים לְבָדוֹ וְקֹא
 41 שָׁתָם עַל־צֹאן־לָבָן: ^(לט) וְהָיָה בְּכָל־יָחָם
 הַצֹּאן הַמְּקָשְׁרוֹת וְשָׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמְּקָלוֹת
 לְעֵינָיו הַצֹּאן בְּרֹהֲטִים לְיַחֲמֵנָה בַּמְּקָלוֹת:
 42 וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן קָא יִשִּׁים וְהָיָה
 43 הָעֵטְפִים לְלָבָן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב: ^(מ) וַיִּפְרָץ

31. fejezet.

1. És (Jákob) hallotta Lábán fiainak szavait, a mint mondták: Elvette Jákob mindazt, a mi atyánké és abból, a mi atyánké, szerezte mind e gazdagságot.

2. És látta Jákob Lábán arczát, hogy ime nem olyan ő hozzá, mint tegnap tegnapelőtt.

3. Az Örökkévaló pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába, szülőföldedre és én veled leszek.

4. És elküldött Jákob és hívatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhaihoz.

5. És mondta nekik: Én látom atyátok arczát, hogy nem olyan hozzám, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt.

6. Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam atyátokat.

7. Atyátok azonban megcsalt engem és megváltoztatta béremet tizszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem.

8. Ha így szólt: A pöttyösek legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok pöttyöset; ha pedig így szólt: A tarkalábuak legyenek a béred, akkor ellettek mind a juhok tarkalábuakat.

9. És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta.

10. És történt a juhok hevülésekor, fölvettem szemeimet és láttam álmomban, hogy ime a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábuak, és foltosak.

11. És mondta nekem Isten angyala álomban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok.

הָאִישׁ מֵאֵד מְאֹד וַיְהִי-לּוֹ צֹאן רְבוֹת וּשְׂפָחוֹת וְעֶבְדִים וְגַמְלִים וְחֲמֹרִים:

31. fejezet. לא.

1 וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי בְנֵי-לָבָן לֵאמֹר לָקַח
יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ
2 עָשָׂה אֶת כָּל-הַכְּבֹד הַזֶּה: 1 וַיֵּרָא יַעֲקֹב
אֶת-פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינָנו עִמּוֹ כַּתְּמוֹל
3 שְׁלֹשׁוֹם: 2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יַעֲקֹב שׁוּב
אֶל-אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ:
4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וּלְלֵאָה
5 הַשְׂדָּה אֶל-צֹאֲנֵנוּ: 3 וַיֹּאמֶר לָהֶן רַאֲהִי
אֲנֹכִי אֶת-פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי-אֵינָנו אֵלָי כַּתְּמוֹל
6 שְׁלֹשׁוֹם וְאֵלֹהֵי אֲבִי הֵיךְ עִמָּדִי: 4 וְאֶתְנֶה
יָדְעִתֶּן כִּי בְּכָל-כַּחַי עֲבַדְתִּי אֶת-אֲבִיכֶן:
7 וְאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת-מְשַׁכְּרֹתַי
עֲשֵׂרֹת מַנִּים וּלְאִנְתָּנוּ אֱלֹהִים לְהַרְעֵ
8 עִמָּדִי: 5 אִם-כֵּן יֹאמֶר נִקְדִים יְהוָה
שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל-הַצֹּאן נִקְדִים וְאִם-כֵּן
יֹאמֶר עֲקָדִים יְהוָה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל-הַצֹּאן
9 עֲקָדִים: 6 וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת-מִקְנֵה אֲבִיכֶם
10 וַיִּתֵּן-לִי: 7 וַיְהִי בַעַת יָחַם הַצֹּאן וַאֲשֶׁר-
עִינֵי וַאֲרָא בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֵתָדִים הָעֹלִים
11 אֵלַי מִלְּאָד הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר

12. És mondta: Vesd csak föl szemeidet és lásd mind a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábuak, pöttyösök és foltosak, mert láttam mindazt, a mit Lábán veled tesz.

13. Én vagyok Bész-Él Istene, a hol föl kentél oszlopot, a hol fogadást tettél nekem; most kerekedj fel, menj el ez országból és térj vissza szülőfölded országába.

14. És felelt Ráchel meg Léa és mondták néki: Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában?

15. Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladott bennünket és föl is emésztette pénzünket!

16. Mert mind a gazdagság, a mit elvett Isten atyánktól, a mienk az és gyermekeinké. Most pedig mindazt, a mit Isten mondott neked, tedd meg.

17. És föl kerekedett Jákob és föl tette fiait és feleségeit a tevékre.

18. És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, a melyet szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban, hogy elmenjen Izsákhhoz, az ő atyjához, Kanaán országába.

19. Lábán pedig elment, hogy megnyirja juhait; és Ráchel ellopta a bálványképeket, melyek atyjáéi voltak.

20. És meglopta Jákob az arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökni akar.

21. És elszökött ő és mindene, a mije volt; föl kerekedett és átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé.

22. És tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött.

23. Magával vitte (Lábán) a rokonait és üldözte őt hét napi úton és utólérte őt Gileád hegyénél.

12 הֲנִי: יי ויאמר שא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל־
הַעֲתָדִים הָעֵלִים עַל־הַצֹּאן עֶקְדִים נֶקְדִים
וּבְרָדִים כִּי רָאִיתִי אֶת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה
13 קָדָ: יי אֲנֹכִי הֵאלֵךְ בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַתָּה
שָׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרָתָ לִי שָׁם נָדַר עִתָּה
קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־אָרֶץ
14 מִוְלַדְתְּךָ: יי וַתַּעַן רָחֵל וּלְאָה וַתֹּאמְרָנָה
לֹא הָעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ:
15 הֲלוֹא נִכְרִיתִים נִחְשְׁבָנוּ לֹא כִּי מִכְרָנוּ
16 וַיֹּאכַל גַּם־אָכּוּל אֶת־כֶּסֶפְנוּ: יי כִּי כָל־
הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ
הוּא וּלְבָבֵינוּ וְעִתָּה כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים
17 אֵלֶיךָ עָשָׂה: שש יי וַיִּקְם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־
18 בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלִים: יי וַיִּנְהֲגוּ
אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ
מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדָן אַרְם לָבוֹא
19 אֶל־יִצְחָק אָבִיו אֶרְצָה כְּנָעַן: יי וּלְבָן
הַלֵּךְ לָגוֹז אֶת־צֹאֲנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־
20 הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ: יי וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב
אֶת־לֵב לָבָן הָאֶרְמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לֹא כִּי
21 בָרַח הוּא: כא וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ
וַיִּקְם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיִּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הַר
22 הַגְּלָעָד: כב וַיִּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי
23 בָרַח יַעֲקֹב: כג וַיִּקַּח אֶת־אֶחָיו עִמּוֹ וַיְרַדְּף
אֶחָיו דָּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבֹק אֹתוֹ בְּהַר

24. De Isten eljött az arámi Lábánhoz éjjeli álomban és mondta neki: Órizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat!

25. És elérte Lábán Jákobot; Jákob felütötte sátorát a hegyen és Lábán felütötte az ő rokonaival Gileád hegyén.

26. És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy megloptad szívemet és elvezetted leányaimat, mint kardejttette foglyokat?

27. Miért szöktél el titokban és megloptál engem? Nem adtad tudtomra, hogy elbocsátottalak volna örömmel, énekkel, dobszóval és hárfával.

28. És nem engedted, hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat; ezuttal balgául cselekedtél.

29. Volna hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok Istene tegnap éjjel szólt hozzám, mondván: Órizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszat!

30. És most elmentél, mert vágyódtál atyád háza után, de miért loptad el isteneimet?

31. És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel félttem, mert azt gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem.

31. A kinél pedig megtalálod isteneidet, ne maradjon életben; rokonaink előtt ismerd föl, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta, hogy Ráchel lopta el azokat.

33. És bement Lábán Jákob sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába.

34. Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a teve nyergébe és reájuk ült. Átkutatta Lábán az egész sátort és nem találta.

24 הגלעד: (כד) ויבא אל־הים אל־לבן הארמי
בהלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן־
25 תדבר עם־יעקב משוב עד־רע: (כה) וישג
לבן את־יעקב ויעקב תקע את־אהלו
בהר ולבן תקע את־אחיו בהר הגלעד:
26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב
את־לבבי ותנהג את־בנותי כשביות הרב:
27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא־
הגדת לי ואשליחך בשמחה ובשרים
28 בתך ובכנור: (כז) ולא נטשתני לנשק
לבני ולבנותי עתה הסבלת עשו: (כח) יש־
לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם
אמש | אמר אלי לאמר השמר לך מדבר
עם־יעקב משוב עד־רע: (כט) ועתה הלך
הלכת כִּי־נכסף נכספתה לבית אביך
31 למה נגבת את־אלהי: (ל) ויעזי יעקב ויאמר
ללבן כִּי יראתי כִּי אמרתי פן־תגזל
32 את־בנותיך מעמי: (לב) עם אשר תמצא
את־אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר־לך
מה עמדי וקח־לך ולא ידע יעקב כִּי
33 רחל נגבתם: (לג) ויבא לבן באהל־יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא
מצא ויצא באהל לאה ויבא באהל־רחל:
34 ורחל לקחה את־התרפים ותשמם
בבר הנמל ותשב עליהם וימשש לבן

35. És mondta atyjának: Ne keltsen haragot uram szememben, hogy nem bírok fölkelni előtted, mert a nők módja szerint van rajtam. És ő kutatott, de nem találta a bálványképeket.

36. Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölszólt Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem, hogy üldözőbe vettél?

37. Hogy átkutattad minden holmimat, mit találtál házád minden holmijából? Tedd ide rokonaim és rokonaid elé, hogy döntsenek kettőnk között.

38. Immár húsz évig voltam nálad, juhaid és kecskéid nem vetéltek el és juhaid kosait nem ettem meg.

38. Széttépettet nem hoztam hozzád, én bűnhődtem érte, kezemből követelted a nappal ellopottat és az éjjel ellopottat.

40. Ugy voltam nappal, hogy megemésztett a hőség és a fagy éjjel, hogy elillant az álom szemeimről.

41. Ime, húsz évig voltam házádban, szolgáltalak tizennégy évig két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad béremet tizszer.

42. Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák féltelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátottál volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta Isten és döntött tegnap éjjel.

43. Lábán pedig felelt és mondta Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok az én juhaim és minden, a mit látsz, az enyém az; leányaimmal pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az ő fiaikkal, a kiket szültek?

44. Most tehát jer, hadd kössünk szövetséget, én meg te, hogy legyen tanú köztem és közted.

35 אֶת-כָּל-הָאֱהָל וְלֹא מָצָא: (לד) וְתֹאמַר
 אֶל-אָבִיחָה אֶל-יִחָר בְּעֵינַי אֲדַנִּי כִּי לֹא
 אוֹכַל לָקוּם מִפְּנֵיךָ כִּי-דָרְךָ נָשִׂים לִי
 36 וַיִּחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת-הַתְּרָפִים: (לו) וַיִּיחָר
 לַיַּעֲקֹב וַיִּרְבַּ בְּלִבּוֹ וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן
 מִה-פְּשְׁעֵי מַה חָטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי:
 37 (לז) כִּי-מִשְׁשַׁת אֶת-כָּל-כְּלֵי מַה-מָּצָאתָ
 מִכָּל כְּרֵי-בֵיתְךָ שֵׁים כֹּה נָגַד אֲחִי וְאֶחְיֶיךָ
 38 וַיּוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: (לח) זֶה עֲשׂוּרִים שָׁנָה
 אֲנִכִּי עִמָּךְ רַחֲלִיךָ וְעֵזְבֶיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאֵילִי
 39 צִאֲנֶךָ לֹא אֶבְלַתִּי: (לט) טִרְפָּה לֹא-הִבֵּאתִי
 אֵלֶיךָ אֲנִכִּי אַחַשְׁנָה מִיָּדִי תִבְקַשְׁנָה וְנִבְתִּי
 40 יוֹם וְנִבְתִּי לַיְלָה: (מ) הָיִיתִי בַּיּוֹם אֶבְלַנִּי
 חָרַב וְקָרָה בַּלַּיְלָה וְתִדַּד שְׁנַתִּי מֵעֵינַי:
 41 (מא) זֶה-לִּי עֲשׂוּרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עַבְדְּתֶיךָ
 אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׁתִי בְּנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ
 שָׁנִים בְּצִאֲנֶךָ וְתַחֲלִיף אֶת-מִשְׁכְּרֹתַי עֲשֹׂרֹת
 42 מְנִים: (מב) לִוְלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱבָרָהֶם
 וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם
 שְׁלַחְתָּנִי אֶת-עֵנָי וְאֶת-יָגִיעַ כַּפֵּי רֵאָה
 43 אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אֶמֶשׁ: שְׁבִיעִי (מג) וַיַּעַן לָבָן
 וַיֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הִבְנֹת בְּנֹתַי וְהַבְּנִים
 בְּנֵי וְהַצֵּאֵן צֵאֵנִי וְכָל אֲשֶׁר-אַתָּה רֵאָה לִּי
 הוּא וְלִבְנֹתַי מַה-אֲעֲשֶׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אִם
 44 לְבָנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ: (מד) וְעָתָה לָכֵה נִכְרְתָה

45. És vett Jákob egy követ és oszloppá emelte azt.

46. És mondta Jákob a rokonainak: Szedjete^k köveket! Ők vettek köveket és csináltak kőhalmot; és ettek ott a kőhalomnál.

47. És elnevezte Lábán Jegár-Száhádúszónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnek.

48. És mondta Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte el Gál-Édnek,

49. és Miczpónak, mert mondta: Örködjék az Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól,

50. hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a tanú köztem és közted.

51. És mondta Lábán Jákobnak: Ime, ez a kőhalom és ime, az oszlop, melyet felhánytam köztem és közted,

52. tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem fogok átvonulni hozzád e kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni hozzám e kőhalmon és ez oszlopon túl rosszra!

53. Ábrahám Istene és Nóchór Istene ítéljen közöttünk, az ő atyjuk Istene! És Jákob megesküdött Izsáknak, az ő atyjának félelmére.

54. És áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait, hogy egyenek kenyeret; ettek kenyeret és megháltak a hegyen.

32. fejezet.

1. És fölkelt Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és leányait és megáldotta őket; elment és visszatért Lábán az ő helységébe.

בְּרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃
 45 וַיִּקַּח יַעֲקֹב יַעֲקֹב אֶבֶן וַיְרִימָהּ מִצְבָּה׃
 46 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחָיו לְקַטְּפוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ
 אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ-גִל וַיֹּאבְדוּ שָׁם עַל-הַגִּל׃
 47 וַיִּקְרָא-לוֹ לָבָן יְגָר שָׂהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב
 48 קָרָא לוֹ גַלְעָד׃ וַיֹּאמֶר לָבָן הַגִּל הַזֶּה
 עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ
 49 גַלְעָד׃ וְהַמִּצְבָּה אֲשֶׁר אָמַר יַעֲקֹב הַזֶּה
 50 בֵּינִי וּבֵינְךָ כִּי נִסְתַּר אִישׁ מֵרְעֵהוּ׃ אִם-
 תֵּעַנֶּה אֶת-בְּנֹתַי וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַי
 אִין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ׃
 51 וַיֹּאמֶר לָבָן לַיַּעֲקֹב הֲנִיָּה הַגִּל הַזֶּה
 וְהִנֵּה הַמִּצְבָּה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ׃
 52 עַד הַגִּל הַזֶּה וְעַד הַמִּצְבָּה אִם-אֲנִי
 לֹא-אֵעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת-הַגִּל הַזֶּה וְאִם-אַתָּה
 לֹא-תֵעֱבֹר אֵלַי אֶת-הַגִּל הַזֶּה וְאֶת-הַמִּצְבָּה
 53 הַזֹּאת לְרַעָה׃ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְאֱלֹהֵי
 נַחֲוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁבַּע
 54 יַעֲקֹב בְּפֶתַח אָבִיו יִצְחָק׃ וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב
 זֶבַח בְּהָר וַיִּקְרָא לְאָחָיו לְאֶכְל-לֶחֶם
 וַיֹּאבְדוּ לֶחֶם וַיֵּלֶיט בְּהָר׃

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

32. fejezet. לב.

1 וַיִּשְׁלַח לָבָן בְּנָקָר וַיִּנְשָׂה לְבָנָיו
 וּלְבָנוֹתָיו וַיִּבְרַךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן
 *קדש *חול

2. Jákob pedig ment az útjára és találkoztak vele Isten angyalai.

3. És mondta Jákob, a mint látta őket: Isten tábora ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájimnak (két tábor).

וישלה.

4. És küldött Jákob követeket maga előtt Ézsauhoz, az ő testvéréhez, Széir országába, Edóm földjére.

5. Megparancsolta nekik, mondván: Így szóljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád Jákob: Labánnál tartózkodtam és időztem mostanáig;

6. és lett ökröm, szamaram, juhom, szolgám és szolgálóm; azért küldtem én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a te szemeidben.

7. És visszatértek a követek Jákobhoz, mondván: Eljöttünk testvéredhez, Ézsauhoz és ő jön is elődbe és négyszáz ember vele.

8. Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet, mely vele volt, a juhokat, a marhát és a tevéket két táborra,

9. mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt, akkor majd a megmaradt tábor menekülhet.

10. És mondta Jákob: Atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba, szülőföldre és én jót teszek veled;

11. csekély vagyok mindama szeretetre és mindama hűségre, melyet Te miveltél szolgáddal, mert pál-

2 לְמַקְמוֹ: וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ
3 בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר
רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם
הַהוּא מַחֲנֵיִם: פ

וישלה.

4 וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאֲכִים לְפָנָיו אֶל-עֲשָׂו
5 אָחִיו אֲרֻצָּה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוּם: וַיֹּצֵא
אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאָדְנִי לְעֲשָׂו
כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם-לְבָן זָרְתִי וְאָחִי
6 עַד-עַתָּה: וַיְהִי-לִי שׂוֹר וְחֲמֹר צֹאן
וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֶשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאָדְנִי
7 לְמִצְאֵ-חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיֵּשְׁבוּ הַמַּלְאֲכִים
אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאוּ אֶל-אָחִיךָ אֶל-עֲשָׂו
וְגַם הֵלֵךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ
8 עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ וַיִּחַץ
אֶת-הָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-
9 הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנֹת: וַיֹּאמֶר
אִם-יָבוֹא עֲשָׂו אֶל-הַמַּחֲנֵה הָאֶחָת וְהִכָּהוּ
10 וְהָיָה הַמַּחֲנֵה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִיטָה: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
יִצְחָק יְהוָה הֵאמֵר אֵלַי שׁוּב לְאֲרָצְךָ
11 וְלְמִוְלָדְתְּךָ וְאִשְׁיָבָה עִמָּךְ: קָטַנְתָּ
מִכָּל הַחַסְדִּים וּמִכָּל-הַתְּאַמֶּת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

czámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem két táborra.

12. Ments meg, kérlek, testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól, fiastól.

13. Te pedig azt mondtad: Jót teszek majd veled, és teszem magzatodat annyivá, mint a tenger fővenye, a mely nem számlálható meg sokasága miatt.

14. És meghált ott azon éjjel; vett abból, a mi kezébe jött, ajándékot Ézsauinak, az ő testvérének:

15. Kecskét kétszázat és bakot húszat; juhot kétszázat és kost húszat.

16. szoptatóstevéket és fiaikat harminczat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőtény szamarat húszat és vemhét tizet.

17. És átadta szolgálai kezébe, minden nyáját külön-külön, és mondta szolgálainak: Vonuljatok előttem és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között.

18. Megparancsolta az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova mész és kiéi ezek te előtted?

19. Akkor mondd: Szolgádé Jákobé, ajándék ez, küldve uramnak, Ézsauinak; és ime, ő is mögöttünk van.

20. És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak is, kik mentek a nyájak után, mondván: Így szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele,

21. és mondjátok: Ime, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta, hadd engesztelek ki az ajándék által, mely előttem megy és azután látom majd a színét, talán jól fogad engem.

את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן
 12 הִזָּה וְעַתָּה הִיְתִי לְשָׁנִי מַחְנוֹת: 12 הַצִּידְנִי
 נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂו כִּי-יָרֵא אֹנִי אֹתוֹ
 13 פֶּן-יָבֹא וְהִכְנִי אִם עַל-בָּנָיִם: 13 וְאַתָּה
 אָמַרְתָּ הַיֵּשֶׁב אִישׁיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-
 14 יָרְעֶךָ כְּחֹד הַיָּם אֲשֶׁר לְאַיִסָּר מֵרֶב: 14
 14 שְׁנֵי 14 וַיֵּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-
 15 הַבָּקָר בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂו אָחִיו: 15 עֲוִיִּם
 מֵאֲתָיִם וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מֵאֲתָיִם
 16 וְאִיקִים עֲשָׂרִים: 16 גַּמְלִים מִיְּנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם
 שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה
 17 אֶתְנֶת עֲשָׂרִים וְעִזִּים עֲשָׂרָה: 17 וַיִּתֵּן בְּיַד-
 עַבְדָּיו עֶדֶר עֶדֶר דְּבָרוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו
 עֲבְרוּ לִפְנֵי וַיְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדֶר וּבֵין
 18 עֶדֶר: 18 וַיֵּצֵו אֶת-דָּוִד אֲשֶׁן לֵאמֹר כִּי
 יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂו אָחִי וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה
 19 וְאַנְה תֵּלֶךְ וְדַמִּי אֵלֶּה לִפְנֶיךָ: 19 וְאַמַּרְתָּ
 לְעַבְדְּךָ לִיעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֹדְנִי
 20 לַעֲשׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ: 20 וַיֵּצֵו גַּם
 אֶת-הַשְּׂנִי גַם אֶת-הַשְּׂדִישִׁי גַם אֶת-כָּל-
 הַהֶקְלָיִם אַחֲרֵי הָעֶדְרִים לֵאמֹר כִּדְבַר
 הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂו בְּמִצְאֵכֶם אֹתוֹ:
 21 וְאַמַּרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ
 כִּי-אָמַר אֲכַפְרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה הַהֶלְכֶת
 לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֲרֵאֶה פָּנָיו אִלָּי יֵשֶׁא

22. Az ajándék elvonult előtte; ő azonban megnált azon éjjel a táborban.

23. Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét és átkelt a Jábbók átkelőjén.

24. Vette őket és átvitte őket a patakon és átvitte a miye volt.

25. És hátramaradt Jákob egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig.

26. Midőn ez látta, hogy nem bir vele, megérintette csipőjének forgócsontját; és kificzamodott Jákob csipőjének forgócsontja, a mint tusakodott vele.

27. És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de ő mondta: Nem bocsátlak el, hanem ha megáldottál engem.

28. És az mondta neki: Mi a neved? És ő mondta: Jákob.

29. És az mondta: Ne Jákobnak mondassék többé a te neved, hanem Jiszróélnak (Izráel), mert küzdöttél Istennel, meg emberekkel és győztél.

30. És kérdezte Jákob és mondta: Add tudtomra, kérlek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevedet? És megáldotta őt ott.

31. És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek: mert láttam Istent szinről-szinre és megmenekült lelkem.

32. És fölsütött reá a nap, midőn elvonult Peniélnél; ő pedig sántított csipőjére.

33. Azért nem eszik meg Izráel fiai a szökő inat, mely a csipő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob csipőjének forgócsontján a szökő inat.

פני: וַתַּעֲבֹר הַמַּנְחָה עַל-פְּנֵיו וְהוּא

לָן בְּקִילָה הִהוּא בַמַּחְנֶה: וַיִּקַּם בְּקִילָה

הוּא וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו

וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר

יַבְבֵּק: וַיִּקְחֵם וַיַּעֲבֵרֵם אֶת-הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר

אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבַח

וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר:

וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּנָּע בְּכַף-יָרְכּוֹ

וַתִּקַּע כַּף-יָרְכּוֹ יַעֲקֹב בְּדַאֲבָקוֹ עִמּוֹ:

וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר

לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-בִּרְכָתִנִּי: וַיֹּאמֶר

אֵלָיו מַה-שֵּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר

לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שֵׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל

כִּי-שָׁרִית עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וְהִתְכַבֵּד:

וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שֵׁמֶךָ

וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ

שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם

פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים

וְהִתְנַצַּל נַפְשִׁי: וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר

עָבַר אֶת-פְּנוֹאֵל וְהוּא צָלַע עַל-יָרְכּוֹ:

עַל-כֵּן לֹא-יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד

הַנְּשָׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

כִּי נָגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה:

33. fejezet.

1. Fölvetette Jákob a szemeit és látta, hogy ime **Ézsau** jön és vele négyszáz ember; ekkor fölosztotta a gyermekeket Leára, Ráchelre és a két szolgálóra.

2. Elhelyezte a szolgálókat és gyermekeiket elől, Léát és gyermekeit hátrább és Ráchelt, meg Józsefet leghátul.

3. Ő pedig vonult előttük és meghajolt a földig bétszer, a mig odalépett testvéréhez.

4. Ézsau pedig elébe futott, átölelte, nyakába borult és megcsókolta; és sirtak.

5. Midőn fölvetette (Ézsau) a szemeit és látta az asszonyokat meg a gyermekeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A gyermekek, kikkel megajándékozta Isten a te szolgálodat.

6. És odaléptek a szolgálók, ők és gyermekeik és meghajoltak.

7. És odalépett Léa is, meg gyermekei és meghajoltak; azután odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak.

8. És mondta: Minek neked ez az egész tábor, melylyel találkoztam? És ő mondta: Hogy kegyet találjak uram szemeiben.

9. És mondta Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, a mi a tied.

10. De Jákob mondta: Nem úgy, kérlek, ha csak kegyet találtam szemeidben, fogadd el ajándékomat kezemből; mert úgy néztem arcodat, mintha Isten színe látják, és te kedvesen fogadtál.

11. Fogadd el, kérlek, ajándékomat, melyet hoztak neked, mert megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem; és unszolta őt és elfogadta.

33. Fejezet. לנ

1 (א) וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֹשׂוֹ בָא
וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזַק אֶת-הַיְלָדִים
עַל-לֵאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת׃
2 (ב) וַיִּשֶׂם אֶת-הַשְּׂפָחוֹת וְאֶת-יְלִדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה
וְאֶת-לֵאָה וַיְלִדֶיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-
3 יוֹסֵף אַחֲרָיִם׃ (ג) וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם
וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד-נִשְׁתַּחוּ
4 עַד-אַחֲיוֹ׃ (ד) וַיִּרֶץ עֹשׂוֹ לִקְרֹאתוֹ וַיַּחֲבֹקוּ
5 וַיִּפַּל עַל-צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיִּבְכּוּ׃ (ה) וַיִּשָּׂא
אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַנְּשִׁים וְאֶת-הַיְלָדִים
וַיֹּאמֶר מִי-אַלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר
6 חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ׃ רַבִּיעִי (ו) וְהַנְּשִׂאֵן
הַשְּׂפָחוֹת הִנֵּה וַיְלִדֵיהֶן וְהַשְּׂתָחוּיִן׃
7 (ז) וְהַנְּשִׂאֵם גַּם-לֵאָה וַיְלִדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחֲרֵיהֶן
8 נְשֵׂי יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחוּ׃ (ח) וַיֹּאמֶר עֹשׂוֹ
לָךְ כָּל-הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּנַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר
9 לְמַצְאֵחִן בְּעֵינַי אֲדָנִי׃ (ט) וַיֹּאמֶר עֹשׂוֹ
10 יֵשׁ-לִי רֵב אַחֵי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר-לָךְ׃ (י) וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
וְלִקְחַת מִנְּחֹתַי מִיָּדַי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי
11 כְּפִיד כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וְתַרְצֵנִי׃ (יא) קַח
נָא אֶת-בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבֵּאת לָךְ כִּי-חָנְנִי
אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-כֹל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקַּח׃

12. És mondta (Ézsau): Induljunk és menjünk, én pedig hadd menjek melletted.

13. De ő mondta neki: Uram tudja, hogy a gyermekek gyengék és a juhok meg a marhák szoptatóság nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull mind a juh.

14. Vonuljon csak uram az ő szolgája előtt, én pedig hadd ballagok lassan az előttem levő jószág lépése szerint és a gyermekek lépése szerint, a mig eljutok uramhoz Széirbe.

15. És mondta Ézsau: Hadd állitok csak melléd a népből, amely velem van; de ő mondta: Minek ez? csak találjak kegyet az én uram szemeiben!

16. És visszatért Ézsau az nap az ő útján Széirbe.

17. Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának házat, nyájának pedig készített sátrakat; azért nevezte el a helyet: Szukkósznak.

18. És elérkezett Jákob épségben Sechem városába, mely Kanaán országában van, a midőn jött Pádán-Áromból és táborozott a város előtt.

19. Megvette a mező részét, a hol felvonta sátorát, Chámor, Sechem atyjának fiaitól száz keszitóért.

20. És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael Istene.

12 (ב) ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדה: 12
 13 (ג) ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: (ד) יעברנא אדני לפני עבדו ואני אתהלה לאפי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר-אבא אל-אדני שעירה: (ה) ויאמר עשו אצינהנא עמך מן-העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצאחן בעיני אדני: (ו) וישב ביום ההוא עשו לדרך שעירה: 16
 17 (ז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על-כן קרא שם-המקום סכות: (ח) ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפתן ארם ויחן את-פני העיר: (ט) ויקן את-הדקת השדה אשר נטה-שם אהלו מיד בני-חמור אבי שכם במאה קשיטה: 19
 20 (י) ויצב-שם מזבחה ויקרא-אלו אל אלהי ישראל: (יא) ו

1 (א) ותצא דינה בת-לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ: (ב) וירא אתה שכם בן-חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: (ג) ותדבק

נפשו בדינה בת-יעקב ויאהב את-הנער
 וידבר על-לב הנער: ^ט ויאמר שכם אל-
 חמור אביו לאמר קח-לי את-היורה
 הזאת לאשה: ^ט ויעקב שמע פי טמא
 את-דינה בתו ובניו היו את-מקנהו
 בשדה והחרש יעקב עד-באם: ^ט ויצא
 חמור אבי-שכם אל-יעקב לדבר אתו:
^ט ובני יעקב באו מן-השדה כשמעם
 ויתעצבו האנשים ויחר קהם מאד כי
 נבלה עשה בישראל לשכב את-בת
 יעקב וכן לא יעשה: ^ט וידבר חמור
 אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
 בכבתכם תנו נא אתה לו לאשה:
^ט והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו-לנו
 ואת-בנותינו תקחו לכם: ^ט ואתנו תשבו
 והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 והאחוזי בה: ^ט ויאמר שכם אל-אביו
 ואל-אחיו אמצא-חן בעיניכם ואשר
 תאמרו אלי אמתן: ^ט הרבו עלי מאד
 מהר ומתן ואמתנה כאשר תאמרו אלי
 ותנו-לי את-הנער לאשה: ^ט ויענו בני-
 יעקב את-שכם ואת-חמור אביו במרמה
 וידברו אשר טמא את דינה אחתם:
^ט ויאמרו אליהם לא-נוכל לעשות הדבר

הגעה ק הגעה ק הגעה ק

הורה לתת את-אחתנו לאיש אשר-לו
 ערלה כי-חרפה הוא לנו: ^ט אך-בואת
 נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם
 כל-זכר: ^ט ונתנו את-בנותינו לכם ואת-
 בנתיכם נקח-לנו וישבנו אתכם והיינו
 לעם אחד: ^ט ואם-לא תשמעו אלינו
 להמול ולקחתנו את-בתנו והקחנו:
^ט וישבו דבריהם בעיני חמור ובעיני
 שכם בן-חמור: ^ט ולא-אחר הנער
 לעשות הדבר כי הפך בבת-יעקב והוא
 נכבד מכל בית אביו: ^ט ויבא חמור
 ושכם בנו אל-שער עירם וידברו אל-
 אנשי עירם לאמר: ^ט האנשים האלה
 שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו
 אתה והארץ הנה רחבת-ידיים לפניכם
 את-בנתם נקח-לנו לנשים ואת-בנותינו
 נתן להם: ^ט אך-בואת יאתו לנו האנשים
 דשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול
 לנו כל-זכר כאשר הם נמלים: ^ט מקנהם
 וקנינם וכל-בהמתם הלוא לנו הם אך
 נאותה להם וישבו אתנו: ^ט וישמעו
 אל-חמור ואל-שכם בנו כל-יצאי שער
 עירו וימלו כל-זכר כד-יצאי שער עירו:
^ט ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים
 ויקחו שני-בני-יעקב שמעון ולוי אחי

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

דינה איש חרבו ויקאו על העיר בטח
 26 ויהרגו כל זכר: ואת חמור ואת שכם
 בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית
 27 שכם ויצאו: בני יעקב באו על החקלים
 28 ויבזו העיר אשר טמאו אחותם: ואת
 צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת
 אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו:

לה. Fejezet. 35.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
 בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל
 הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך:
 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
 עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתככם
 והטהרו והחליפו שמלתיכם: ונקומה
 3 ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח לאל
 הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך
 אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל

34 ואת כל הילם ואת כל טפם ואת
 נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית:
 35 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם
 אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני
 ובפרזי ונאני מתי מספר ונאספו עלי
 והכוני ונשמדתי אני וביתי: ויאמרו
 הכזונה יעשה את אחותנו:

35, fejezet.

1. És mondta Isten Jákobnak: Kerekedj föl, menj föl Bész-Élbe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, a ki megjelent neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől.
2. És Jákob mondta házának és mindazoknak, kik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, melyek közepettetek vannak, tisztuljatok meg és váltsatok ruhát, hogy fölkerekedjünk és fölmenjünk Bész-Élbe; és készítetek ott oltárt az Istennek, a ki meghallgatott engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen jártam.
3. És átadták Jákobnak mind az idegen isteneket,

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

melyek kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákob pedig elrejtette azokat a tölgyfa alatt, mely Sechemnél volt.

5. És elvonultak; és volt Istentől való rettegés a városokon, melyek körülöttük voltak és nem üldözték Jákob fiait.

6. Jákob pedig érkezett Lúzza, mely Kanaán országában van, az Bész-Él; ő és az egész nép, mely vele volt.

7. És épített ott oltárt és elnevezte a helyet: Bész-Él Istene, mert ott nyilatkozott meg neki Isten, midőn menekült az ő testvére elől.

8. És meghalt Debóra, Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgyfa alatt és elnevezte azt: Allón-Bóchúsznak (Sirás-tölgye).

8. És megjelent Isten Jákobnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta őt.

10. Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne neveztesse a te neved többé Jákobnak, hanem Izráel legyen a te neved. És elnevezte őt Izráelnek.

11. És mondta neki Isten: Én vagyok Isten, a Mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágycáidból.

12. Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az országot.

13. És tölszállt tőle Isten azon a helyen, a hol beszélt vele.

14. Jákob pedig fölállított oszlopot azon a helyen, a hol beszélt vele, kőoszlopot és öntött reá italáldozatot

אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם וישמן אתם יעקב תחת האלה אשר עם-שכם: ויסעו ויהי וחתת אלהים על-הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: ויבא יעקב לויזה אשר בארץ כנען הוא בית-אל הוא וכל-העם אשר-עמו: ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית-אל כי שם נגדו אלו האלהים בקרחו מפני אחיו: ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית-אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: פ

וירא אלהים אל-יעקב עוד בבאו מפני ארם ויקרד אתו: ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא-יקרא שמך עוד יעקב כי אם-ישראל יהיה שמך ויקרא את-שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי וקהל נזים יהיה ממך ומלכים מחלצוך יצאו: שש"י ואת-הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריו אתן את-הארץ: ויעל מעלו אלהים במקום אשר-דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום אשר-דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך

15. És elnevezte Jákob a helyet, a hol beszélt vele Isten, Bész-Élnék.

16. És elindultak Bész-Élből, de még egy dülő föld volt, hogy elérkezzenek Efroszba; akkor szült Ráchel, de nehezen szült.

17. És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő: Ne félj, mert ez is fiad neked.

18. És volt, midőn elszállt lelke, mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja pedig nevezte Benjáminnak.

19. Ráchel meghalt és eltemették az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem.

20. És föllállított Jakob oszlopot a sirja fölött, az Ráchel sirjának oszlopa a mai napig.

21. És elvonult Izráel és felütötte sátorát Migdol-Ederen túl.

22. És volt, midőn Izráel lakott abban az országban, ment Rúbén és elvette Bilhót, atyjának ágyasát és Izráel meghallotta. — Jákob fiai pedig voltak tizenketten.

23. Léa fiai: Jákob elsőszülöttje Rúbén, Simon, Lévi, Júda, Isszáchár és Zebúlun.

24. Ráchel fiai: József és Benjámin.

25. Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai: Dán és Náftáli.

26. Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Ásér; ezek Jákob fiai, a kik születtek neki Páddán-Áromban.

27. És érkezett Jákob Izsákhöz, az ő atyjához, Mámréba, Kirjász-Árbába, az Hebrón, a hol tartózkodott Ábrahám és Izsák.

28. És voltak Izsák napjai: száznyolczvan év.

29. És kimult Izsák, meghalt és eltakarítottott né-

15 ויצק עֲדֵיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־
שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים
16 בֵּית־אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד
כְּבֵרֶת־הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרַתָּה וַתֵּקֶד רָחֵל
17 וַתִּקַּשׁ בְּלִדְתָהּ׃ וַיְהִי בְהִקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָהּ
וַתֹּאמֶר קָה הַמִּילָדֶת אֶל־תִּירְאֵי כִי־נָס־
18 יָרָה קֶדְ בֵּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי
מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־
19 לוֹ בְנִי־מִיִּין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקְבֹּר בְּדֶרֶךְ
20 אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב
מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הוּא מַצֵּבֶת קְבֻרַת־
21 רָחֵל עַד־הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אֶהְלֵה
22 מִהֶלְאָה לְמַגְדַּל־עֵדֶר׃ וַיְהִי בְשָׁנָן
יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַחַוָּי וַיִּלְךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב
אֶת־בְּלֵהָהּ פִּילְגֶשֶׁת אִמּוֹ וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
23 וַיְהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם־עָשָׂר׃ בְּנֵי לֵאָה
בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיְהוּדָה
24 וַיִּשְׁשֹׁנֶה וַיְזַבְדּוֹן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִי־מִיִּין׃
25 וּבְנֵי בְלֵהָהּ שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃
26 וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאַשֵׁר
אֶדָּה בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ בְּפָדָן אַרְם׃
27 וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מִמֶּרְאֵי
חַרִּית הָאָרֶבֶעַ הוּא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־נָקְרָא שֵׁם
28 אַבְרָהָם וַיִּצְחָק׃ וַיְהִי יָמָיו יִצְחָק מֵאֵת

péhez, őregen és telve napokkal; és eltemették őt Ézsau és Jákob, az ő fiai.

36. fejezet.

1. Ezek pedig Ézsau nemzetségei, ő Edóm.
2. Ézsau pedig vette feleségeit Kanaán leányai közül: Ódót, Élónnak, a chittinek leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, a ki Czivónnak, a chivvinek leánya volt,
3. és Boszmászt, Ismáel leányát, Nevojósz nővérét.
4. És szülte Ódó Ézsauinak Elifázt, Boszmász pedig szülte Reúélt.
5. És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot; ezek Ézsau fiai, a kik születtek neki Kanaán országában.
6. És vette Ézsau az ő feleségeit, fiait és leányait, meg háza minden személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát, a melyet szerzett Kanaán országában és elment más országba Jákob, az ő testvére elől;
7. mert szerzeményük több volt, semhogy együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje őket elviselni nyájaik miatt.
8. Ézsau lakott tehát Széir hegyén; Ézsau az Edóm.
9. Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzetségei Széir hegyén.
10. Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak, Ézsau feleségének fia; Reúél, Boszmásznak, Ézsau feleségének fia.

29 שָׁנָה וּשְׁמָנִים שָׁנָה: ^כ וַיָּגֹעַ יַצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמּוּי זָקֵן וּשְׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֲשׂוֹ וַיַּעֲקֹב בְּנָיו: פ

36. fejezet. לו.

1 וְאֵלֶּה תְּלֵדוֹת עֲשׂוֹ הוּא אֲדוֹם: ט
2 לָקַח אֶת-נָשָׁיו מִבְּנוֹת כְּנָעַן אֶת-עֵדָה
3 בֵּת-אֵילֹן הַחִתִּי וְאֶת-אֵהֲלִיבָמָה בֵּת-עֵנָה
4 בֵּת-צִבְעוֹן הַחִוִּי: ט וְאֶת-בְּשֵׁמֶת בֵּת-
5 יִשְׁמַעֵאל אַחֻוֹת נְבוֹיֹת: ט וְהִלְדָּ עֵדָה
6 לְעֲשׂוֹ אֶת-אֵלִיפֹז וּבְשֵׁמֶת יִקְדָּה אֶת-
7 רְעוּיָאל: ט וְאֵהֲלִיבָמָה יִלְדָּה אֶת-יַעֲוֹשׁ
8 וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח אֵלֶּה בְּנֵי עֲשׂוֹ אֲשֶׁר
9 יִלְדוּ-לוֹ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: ט וַיִּקַּח עֲשׂוֹ אֶת-
10 נָשָׁיו וְאֶת-בְּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו וְאֶת-כָּל-
נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ וְאֶת-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-
בְּהֵמָתוֹ וְאֶת כָּל-קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן וַיֵּלֶךְ אֶל-אֶרֶץ מִפְּנֵי יַעֲקֹב אַחֻיו:
7 כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבֵּת יַחְדָּו וְלֹא
יָכְלָה אֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם לְשֵׂאת אֹתָם מִפְּנֵי
8 מִקְנֵיהֶם: ט וַיֵּשֶׁב עֲשׂוֹ בְּהַר שֵׁעִיר עֲשׂוֹ
9 הוּא אֲדוֹם: ט וְאֵלֶּה תְּלֵדוֹת עֲשׂוֹ אָבִי
10 אֲדוֹם בְּהַר שֵׁעִיר: ט אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-
עֲשׂוֹ אֵלִיפֹז בֶּן-עֵדָה אִשְׁתַּי עֲשׂוֹ רְעוּיָאל בֶּן-

11. Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czufó, Gátom és Kenáz.

12. Timná pedig volt Elifáznak, Ézsau fiának ágyasa és szülte Elifáznak Ámálékot; ezek Ódó, Ézsau feleségének fiai.

13. Ezek pedig Reúél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Ézsau feleségének fiai.

14. Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Áno leányának, Czivón leányának, Ézsau feleségének; ő ugyanis szülte Ézsauinak: Jeúst, Jalámot és Kóráchot.

15. Ezek Ézsau fiainak törzsfői: Elifáz, Ézsau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Czufó törzsfő, Kenáz törzsfő;

16. Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék törzsfő. Ezek Elifáz törzsfői Edóm országában; ezek Odó fiai.

17. Ezek pedig Reúél, Ézsau fiának fiai: Náchász törzsfő, Zerách törzsfő, Sámmo törzsfő, Mizzo törzsfő; ezek Reúél törzsfői Edom országában. Ezek Boszmász, Ézsau feleségének fiai.

18. Ezek pedig Oholivomó, Ézsau feleségének fiai: Jeús törzsfő, Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsfői Oholivomonak, Áno leányának, Ézsau feleségének.

19. Ezek Ézsau fiai és ezek a törzsfőik; ez Edóm.

20. Ezek Széirnak, a Chórinak fiai, az ország lakói: Lóton, Sóvol, Czivón és Áno;

21. Disón, Éczer és Dison; ezek a Chórinak törzsfői, Széir fiai, Edóm országában.

11 בשמת אשת עשו: ^א ויהיו בני אליפז
 12 תימן אומר צפו וגעתם וקנו: ^ב ותמנעו
 היתה פילגש לאליפז בין-עשו ותלד
 לאליפז את-עמלק אדה בני עדה אשת
 13 עשו ^ג ואדה בני רעואל נחת וזרח שמה
 ומוה אדה היו בני בשמת אשת עשו:
 14 ^ד ואדה היו בני אהליבמה בת-ענה
 בת-צבעון אשת עשו ותלד לעשו את-
 15 יעיש ואת-יעלם ואת-קרח: ^ה אדה
 אלופי בני-עשו בני אליפז בכור עשו
 אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף
 16 קנו: ^ו אלוף קרח אלוף געתם אלוף
 עמלק אדה אלופי אליפז בארץ אדום
 17 אדה בני עדה: ^ז ואדה בני רעואל בן
 עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
 אלוף מוה אדה אלופי רעואל בארץ
 אדום אדה בני בשמת אשת עשו:
 18 ^ח ואדה בני אהליבמה אשת עשו אלוף
 יעיש אלוף יעלם אלוף קרח אדה אלופי
 19 אהליבמה בת-ענה אשת עשו: ^ט אדה
 בני עשו ואדה אלופיהם הוא אדום: ^י
 20 שביעי ^י אדה בני-שעיר החרי ישבי הארץ
 21 לוטן ושובל וצבעון וענה: ^{יא} ודישון
 ואצר ודישן אדה אלופי החרי בני שעיר

22. És voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna.

23. Ezek pedig Sóvol fiai: Álvon és Monáchász és Évol, Sefó és Ónom.

24. És ezek Czivón fiai: Ájjo és Áno; ez amaz Áno, a ki találta az öszvéreket a pusztában, midőn legeltette Czivónnak, az ő atyjának szamarait.

25. És ezek Ánó fiai: Disón és Oholivomo, Áno leánya.

26. Ezek pedig Dísón fiai: Chemdon, Esbon, Jíszron és Cheron.

27. Ezek Éczer fiai: Bilhon, Záávon és Ákon.

28. Ezek Dísón fiai: Úcz és Áron.

29. Ezek a Chóri törzsfői: Lóton törzsfő, Sóvol törzsfő, Czivón törzsfő, Áno törzsfő;

30. Dísón törzsfő, Éczer törzsfő, Dísón törzsfő; ezek a Chóri törzsfői, törzsfőik szerint Széir országában.

31. És ezek a királyok, a kik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izráel fiain.

32. És uralkodott Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo.

33. Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia, Boczróból.

34. Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témóni országából.

35. Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád, Bedád fia, a ki megverte Midjont Móáb mezőségén, és városának neve Ávisz.

36. Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló, Mászrékoból.

37. Meghalt Számló és uralkodott helyette Sól, Rechóvószból, a folyam mellett.

38. Meghalt Sól és uralkodott helyette Báál-Chonon, Áchbor fia.

בְּאֶרֶץ אֲדוּם: (כב) וַיְהִיו בְּנֵי-לוֹטָן הָרִי
וְהַיָּמִם וְאַחֹת לֹטָן תַּמְנָע: (כג) וְאֵלֶּה בְּנֵי
שׁוּבַל עֲלֹן וּמְנַחַת וְעִיבָל שִׁפּוֹ וְאוּגָם:
(כד) וְאֵלֶּה בְּנֵי-צַבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הִוא עֵנָה
אֲשֶׁר מָצְאָה אֶת-הַיָּמִם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ
אֶת-הַחֲמָרִים לְצַבְעוֹן אָבִיו: (כה) וְאֵלֶּה
בְּנֵי-עֵנָה דִישָׁן וְאַהֲלִיבָמָה בַת-עֵנָה:
(כו) וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֲמֹדָן וְאַשְׁבֵּן וַיִּתְּרֹן
וּכְרֹן: (כז) אֵלֶּה בְּנֵי-אֶצֶר בְּלָהֵן וְוַעֲזוֹן וְעֶקֶן:
(כח) אֵלֶּה בְּנֵי-דִישָׁן עֵיז וְאַרְזָן: (כט) אֵלֶּה
אֱלוֹפֵי הַחֲרִי אֱלוֹף לֹטָן אֱלוֹף שׁוּבַל אֱלוֹף
צַבְעוֹן אֱלוֹף עֵנָה: (ל) אֱלוֹף דִישָׁן אֱלוֹף
אֶצֶר אֱלוֹף דִישָׁן אֱלֹהֵי אֱלוֹפֵי הַחֲרִי
לְאֱלֹפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שַׁעִיר: פ
(לא) וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ
אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
(לב) וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוּם בְּלָע בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם
עִירוֹ דְנַהֲבָה: (לג) וַיָּמָת בְּלָע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו
יֹבָב בֶּן-זֶרַח מִבְּצָרָה: (לד) וַיָּמָת יֹבָב
וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הַשֵּׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי:
(לה) וַיָּמָת הַשֵּׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הַדָּד בֶּן
בְּדָד הַמִּכָּה אֶת-מִדְיָן בַּשָּׂדֶה מוֹאָב וְשֵׁם
עִירוֹ עֵוִיִּת: (לו) וַיָּמָת הַדָּד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו
שִׁמְלָה מִמְּשָׁרְקָה: (לז) וַיָּמָת שִׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ
תַּחֲתָיו שְׂאוּל מִרְחֲבוֹת הַנֶּקֶד: (לח) וַיָּמָת

39. Meghalt Báál-Chonon, Áchbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve: Pouí; feleségének neve pedig Mehétávél, Mátréd leánya, a ki Mé-Zóhov leánya volt.

40. Ezek pedig nevei Ézsau törzsfőinek, családjaik szerint, helységek szerint neveikkel: Timnó törzsfő, Álvon törzsfő, Jeszész törzsfő;

41. Oholivomo törzsfő, Éló törzsfő, Pinón törzsfő;

42. Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivczor törzsfő;

43. Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsfői lakhelyeik szerint, birtokuk országában, ez Ézsau, Edom atyja.

וַיָּשָׁב.

37. fejezet.

1. És Jákob lakott atyja tartózkodásának országában, Kanaán országában.

2. Ezek Jákob nemzetségei: József, tizenhét éves korában legeltette testvéreivel a juhokat, ő pedig ifjú volt Bilhó fiaival és Zilpó fiaival, kik atyjának feleségek voltak; és elvitte József rossz hírüket atyjukhoz.

3. Izráel pedig jobban szerette Józsefet mind a fiainál, mert öregségének gyermeke volt, és készített neki tarka köntöst.

4. Midőn testvérei látták, hogy őt szereti atyjuk jobban mind a testvéreinél, gyűlöltek őt és nem birtak vele békésen beszélni.

שָׂאוֹל וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו בְּעַל חֲנָן בֶּן-עַכְבֹּר :
 30 (ל) וַיָּמָת בְּעַד חֲנָן בֶּן-עַכְבֹּר וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו הָדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ
 מְהִיטְבָאֵל בַּת-מִטְרָד בַּת מִי זֹהָב :
 40 מִמִּיד (מ) וַאֲלֵהָ שְׁמוֹת אֱלוֹפֵי עֲשׂוֹ לְמִשְׁפַּחָתָם
 לְמִקְמָתָם בְּשִׁמְתָם אֱדוּף תִּמְנַע אֱלוּף
 41 עֵלּוּף אֱלוּף יִתָּת : (מא) אֱלוּף אֶהְלִיבְמָה
 42 אֱדוּף אֱלֵה אֱדוּף פִּינֹן : (מב) אֱלוּף קִנּוּ
 43 אֱלוּף תִּימָן אֱלוּף מִבְּצָר : (מג) אֱלוּף
 מִגְדִּיאֵל אֱדוּף עִירָם אֱלֵה אֱלוֹפֵי אֲדוּם
 לְמִשְׁבַּתָּם בְּאֶרֶץ אַחֲזֵתָם הוּא עֲשׂוֹ אֲבִי
 אֲדוּם : פ

וַיָּשָׁב

37.

לו.

1 וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְדֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ
 2 כְּנַעַן : ו אֱלֵה אֶתְלָדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן
 שִׁבְעֵ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת-אָחִיו
 בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת-בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת
 בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׂי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת-דְּבַרְתָּם
 3 רָעָה אֶל-אֲבִיהֶם : ו וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת-
 יוֹסֵף מִכָּל-בְּנָיו כִּי-בֶן-זֻקְנִים הוּא לוֹ
 4 וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים : ו נִרְאָו אָחִיו כִּי-

5. József pedig álmódott álmot és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt.

6. És mondta nekik: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmodtam.

7. Ime, mi kévéket kötöttünk a mezőn és ime, fölállott az én kévém és állva is maradt, és ime, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak az én kévém előtt.

8. És mondták neki testvérei: Vajjon király akarsz-e lenni fölöttünk, avagy uralkodni akarsz rajtunk? És még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt.

9. És még álmódott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek és mondta: Ime, átmodtam még egy álmot és ime, a nap, a hold és tizenegy csillag leborulnak előttem.

10. És elbeszélte atyjának és testvéreinek, de atyja megdorgálta őt és mondta neki: Micsoda álm ez, melyet álmodtál? Vajjon eljőjjünk-e én, anyád és testvéreid, hogy leboruljunk előtted a földre?

11. És irigykedtek reá testvérei, atyja pedig megjegyezte a dolgot.

12. És elmentek testvérei, hogy legeltessék atyjuk juhait Sechemben.

13. Izráel pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek Sechemben? Jer, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő mondta neki: Itt vagyok.

14. És mondta neki: Menj csak el, nézd meg testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet; és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe.

אלו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו
 ולא יכלו דברו לשלם: ^א ויחלם יוסף
 חלום ויגדר לאחיו ויוספו עוד שנא אתו:
^ב ויאמר אליהם שמעו-נא החלום הזה
 אשר חלמתי: ^ג והנה אנחנו מאלמים
 אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי
 וגם-נצבה והנה תסבינה אלמתיכם
 ותשתחווין לאלמתי: ^ד ויאמרו לו אחיו
 המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על-חלמתי
 ועל-דבריו: ^ה ויחלם עוד חלום אחר
 ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי
 חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
 עשר כוכבים משתחווים לי: ^ו ויספר
 אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר
 לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא
 נבוא אני ואמך ואחיק להשתחות לך
 ארצה: ^ז ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר
 את-הדבר: ^ח שני ^ט וילכו אחיו לרעות את-
 צאן אביהם בשכם: ^י ויאמר ישראל
 אל-יוסף הלוא אחיק רעים בשכם דכה
 ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ^{יא} ויאמר
 לו לך-נא ראה את-שלום אחיק וארד
 שלום הוצאן נהשבני דבר וישדחרו

15. És rátalált egy férfi és ime, ő tévelyeg a mezőn; és megkérdezte őt a férfi, mondván: Mit keressz?

16. És ő mondta: Testvéreimet keresem én; add, kérlek, tudtomra, hol legeltetnek ők?

17. És a férfi mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, a mint mondták: Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és megtalálta őket Dószonban.

18. Midőn meglátták őt távolról, még mielőtt közeledett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék.

19. És mondta egyik a másiknak: Ime, az álmok embere ott jön!

20. Most jertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe és mondjuk majd, vadállat ette meg őt; majd meglátjuk, mivé lesznek az 5 álmai.

21. De meghallotta Rúbén és megmentette őt kezükből; mondta: Ne üssük őt agyon.

22. És mondta nekik Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödörbe, mely a pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; — hogy megmentse őt a kezükből, hogy visszavigye az atyjához.

23. És volt, midőn odaérkezett József az ő testvéreihez, levették Józseffel a köntösét, a tarka köntöst, mely rajta volt.

24. Vették és beledobták őt a gödörbe; a gödör pedig üres volt, nem volt benne víz.

25. És leültek kenyeret enni; fölvetették szemeiket és látták, hogy ime ismáel²⁶ Laravánja jön Gileádból, levéik pedig visznek fűszert, balzsamot és lótot, mennek, hogy levigyék Egyiptomba.

15 מעמק חברון ויבא שכמה: ^(כ) וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
16 לאמר מהתבקש: ^(כא) ויאמר את-אחי אנכי מבקש הגידה-נא לי איפה הם
17 רעים: ^(כב) ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף
18 אחר אחיו וימצאם בדתן: ^(כג) ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו
19 אתו להמיתו: ^(כד) ויאמרו איש אל-אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: ^(כה) ועתה
לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות
ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה-
21 יהיו חלמתיו: ^(כז) וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש: ^(כח) ויאמר
אלהם וראובן אל-תשפכו-דם השליכו אתו אל-הבור הזה אשר במדבר ויד
אל-תשלחו-בו למען הציל אתו מידם
23 להשיבו אל-אביו: שלישי ^(כט) ויהי כאשר בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-יוסף את-
כתנתו את-כתנת הפסים אשר עליו:
24 ^(ל) ויקחהו וישליכו אתו הבור והבור רק אין בו מים: ^(לא) וישבו לאכל-לחם
וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמדיהם נשאים
נבאת וצרי ולט הודקים להוריד מצרימה:

26. És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket és befödjük a vérét?

27. Jertek, adjuk el őt az ismáelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, a mi húsunk ő; és hallgattak reá testvérei.

28. És arra vonultak midjánita emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a gödörből és eladták Józsefet az ismáelitáknak húsz ezüstért; és elvitték Józsefet Egyiptomba.

29. Midőn Rúbén visszatért a gödörhöz és ime, József nincs a gödörben, akkor megszagatta ruháit.

30. Visszatért testvéreihez és mondta: A gyermek nincs meg, én pedig, hova legyek én?

31. És vették József köntösét, levágtak egy kecskebakot és belemártották a köntöst a vérbe.

32. És elküldték a tarka köntöst és elvitték atyjukhoz és mondták: Ezt találtuk; ismerd csak föl, vajjon hadnak köntöse-e, vagy nem?

33. És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vad állat ette meg őt, szétszaggattatott József!

34. És megszagatta Jákob a ruháit, zsákot öltött esipőire, és gyászolt fiáért sok ideig.

35. És fölkerelkedtek mind a fiai és mind a leányai, hogy megvigasztalják, de ő vonakodott vigasztalódní és mondta: Bizony leszálok fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atyja.

36. A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Pótifárnak, Fáraó udvari tisztjének, a testőrök főnökének.

37 וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-אֶחָיו מִה-בִּצְעַ כִּי נִהְרַג אֶת-אֶחָינוּ וְכִסִּינוּ אֶת-דַּמּוֹ: (כ) לָנוּ וְנִמְכְּרָנוּ לְיִשְׁמַעְאֵלִים וְיִדְנֶנוּ אֶל-תְּהֵי-בֵנוּ כִּי-אֶחָינוּ בְּשָׂרֵנוּ הוּא וְיִשְׁמְעוּ אֶחָיו: (כא) וַיַּעֲבְרוּ אַנְשִׁים מִדִּינָיִם סְחָרָיִם וַיִּמְשְׁטוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ אֶת-יוֹסֵף לְיִשְׁמַעְאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה: (כב) וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו: (כג) וַיָּשָׁב אֶל-אֶחָיו וַיֹּאמֶר הֲיֵלֵךְ אִינֹנֵנוּ וַאֲנִי אֵינָה אֲנִי-בָא: (כד) וַיִּקְחוּ אֶת-כַּתְנֵת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכַּתְנֵת בַּדָּם: (כה) וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-כַּתְנֵת הַפְּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל-אֲבֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֶאת מִצְאָנוּ הַכֶּרֶן-נָא הַכַּתְנֵת בְּנֵךְ הוּא אִם-לֹא: (כז) וַיִּכְרְהוּ וַיֹּאמֶר כַּתְנֵת בְּנֵי חַיָּה 33 רָעָה אֶכְלָתָהּוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף: (כח) וַיִּקְרַע 34 יַעֲקֹב שִׁמְלֹתָיו וַיִּשֶׁם שֶׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנָיו יָמִים רַבִּים: (כט) וַיִּקְמוּ כָּל-בָּנָיו וְכָל-בָּנֹתָיו לִנְחָמוֹ וַיִּמָּאֵן דְּהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-אֶרְדּ אֶל-בְּנֵי אָבִי שְׂאֵדָה וַיִּבֶךְ אֶת-אָבִיו: (ל) וְהַמְדָנִים מְכָרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם 36 לְפֹטִיפָר כְּרִים פְּרַעֲהַ שֶׁר הַטְּבָחִים:

לת. 38.

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש עד-איש עדקמי ושמו חירה: 2 וירא-שם יהודה בת-איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקראו את-שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ותיקרא את-שמו אונן: 5 ותסף עוד ותלד בן ותיקרא את-שמו שלמה והיה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהודה וימתהו יהודה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל-אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחייך: 9 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם-בא אל-אשת אחיו ושחת ארצה 10 לבלתי נתן-זרע לאחיו: 11 וירע בעיני יהודה אשר עשה וימת גם-אתו: 12 ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביך עד-יגדל שלמה בני כי אמר פך ימות גם-הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 13 וירבו הימים ותמת בת-שוע אשת-יהודה וינחם יהודה ויעל על-גזני צאנו הוא וחירה רעהו העדקמי תמנתה: 14 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

עלה תמנתה לגז צאנו: 15 ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעקף ותשב בפתח עינים אשר עד-הדרך תמנתה כי ראתה כי-גדל שלמה והוא לא-נתנה לו לאשה: 16 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 17 ויש אליה אל-הדרך ויאמר הבה-נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מדה-תתן-לי כי תבוא אלי: 18 ויאמר אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן ותאמר אם-תתן ערבון עד שלחה: 19 ויאמר מה הערבון אשר אתן-לך ותאמר חתמך ופתילך ומטף אשר בידך ויתן-לה ויבא אליה ותהר לו: 20 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה: 21 וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדקמי לקחת הערבון מיד האשה וקא מצאה: 22 וישאל את-אנשי מקמה לאמר איך הקדשה הוא בעינים על-הדרך ויאמרו לא-הייתה בזה קדשה: 23 וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-הייתה בזה קדשה: 24 ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבנו הנה שלחתי הגדי הזה ואתה קא מצאתה: 25 ויהי כמשלש חדשים

27 לְדַעְתָּהּ : כִּי וַיְהִי בְעֵת לְדָתָהּ וְהִנֵּה
 28 תְּאוּמִים בְּבִטְנָהּ : כִּי וַיְהִי בְלִדְתָהּ וַיִּתֶּן
 יָד וְתִקַּח הַמִּילֶדֶת וְתִקְשֹׁר עַל יְדוֹ-שְׁנֵי
 29 לְאֹמֶר זֶה יֵצֵא רֵאשִׁיטָה : כִּי וַיְהִי כִּמְשִׁיב
 יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אָחִיו וְתֹאמֶר מַה-פְּרָצָת
 עֲלֶיךָ פֶּרֶץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּרֶץ : וְאַחֵר
 80 יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יְדוֹ הַשֵּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
 בְּרָחָה :

39. fejezet.

1. József pedig levitetett Egyiptomba és megvette Pótifár, Fáraó udvari tisztje, a testőrök főnöke, egy egyiptomi férfi, az ismáelitáktól, a kik levítették őt oda.
2. És az Örökkévaló volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az egyiptominak házában.
3. Midón látta az ura, hogy az Örökkévaló vele van és hogy mindent, a mit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz kezében,
4. akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgálta őt; az pedig háza fölé rendelte és mindent, a mije volt, kezébe adott.

וַיֵּגֶד לַיהוּדָה לֵאמֹר זָנַתָּה תָמַר כְּלָתְךָ
 וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
 25 הֲוֹצִיאוּהָ וְתִשְׁרֶף : כִּי הִוא מוֹצֵאת וְהִיא
 שְׁלָחָה אֶל-הַמִּיָּה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר-אֵלָּה
 לֹא אָנֹכִי הָרָה וְתֹאמֶר הַכֹּהֵן לְמִי
 קַחְתֶּמָּת וְהַפְּתִילִים וְהַמַּטָּה הֲאֵלָּה :
 26 וַיִּכָּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִפְּנֵי כִי-עַל-
 כֵּן לֹא-נָתַתִּיהָ לְשָׁלָה בְּנִי וְלֹא-יִסַּף עוֹד

39. Fejezet. לט.

1 וַיִּסַּף הוֹרֵד מִצְרַיִם וַיִּקְנֶה פּוֹטִיפָר
 סָרִיס פֶּרֶעָה שֶׁר הַטַּבָּחִים אִישׁ מִצְרַיִם
 מִיַּד הַיִּשְׁמַעֲלִים אֲשֶׁר הוֹרְדָהוּ שָׂמָה :
 2 וַיְהִי יְהוָה אֶת-יִסְרָאֵל וַיְהִי אִישׁ מְצַלִּיחַ
 וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרַיִם : וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
 כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה
 מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ : וַיִּמְצָא יִסְרָאֵל תֵּן בְּעֵינָיו

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

5. És volt, a mióta őt rendelte a háza fölé és minden fölé, a mije volt, megáldotta az Örökkévaló az egyiptominak a házát József miatt; és az Örökkévaló áldása volt mindenben, a mije volt a házban és a mezőn.

6. És hagyott mindent, a mije volt, József kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről, melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt.

7. És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit Józsefre és mondta: Hálj velem.

8. De ő vonakodott és mondta ura feleségének: Ime, az én uram nem tud mellettem semmiről, mi van a házban és mindent, a mije van, kezembe adott.

9. Nincs nagyobb nálamnál e házban és nem vont meg tőlem semmit, csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg ezt a nagy gonoszságot és vétkezném Isten ellen?

10. És volt, midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő nem hallgatott reá, hogy vele háljon, hogy vele legyen.

11. És történt egy napon, midőn bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a ház emberei közül ott a házban,

12. akkor megragadta őt (a nő) ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagyta ruháját a kezében, elmenekült és kiment az utczára.

13. És volt, midőn látta, hogy otthagyta ruháját a kezében és kimenekült az utczára,

14. akkor hívta házának embereit és szólt hozzájuk, mondván: Lássátok, hozott nekünk egy héber embert, hogy csúfot úzzön belőlünk: bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiabáltam;

5 וישרת אתו ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-
לו נתן בידו: ^(ה) ויהי מאז הפקיד אתו
בביתו ועל כל-אשר יש-לו ויברך יהוה
את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת
יהוה בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה:
6 ^ו ויעזב כל-אשר-לו ביד יוסף ולא-ידע
אתו מאומה כי אם-הלחם אשר-הוא
אוכל ויהי יוסף יפה-תאר ויפה מראה:
7 ^ש ויהי אחר הדברים האלה ותשא
אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר
8 שכבה עמי: ^ו ויאמר אל-אשת
אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית
9 וכל-אשר-יש-לו נתן בידו: ^ו איננו גדול
בבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה
כי אם-אותך כאשר את-אשתו ואיך
אעשה הרעה הנדלה הזאת וחטאתי
10 לאלהים: ^ו ויהי כדברה אל-יוסף יום
יום ולא-שמע אליה לשקב אצלה להיות
11 עמה: ^ו ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית
12 שם בבית: ^ו ותתפשהו בבגדו לאמר
שכבה עמי ויעזב בגדו בידה ויגס ויצא
13 החוצה: ^ו ויהי כראותה כי-עזב בגדו
14 בידה ויגס החוצה: ^ו ותקרא לאנשי
ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו

15. és volt, midőn hallotta, hogy fölemelem hangomat és kiáltok, akkor itthagya ruháját nálam, elmenekült és kiment az utczára.

16. És eltette ruháját magánál, mig jött az ura az ő házába.

17. És szólt hozzá e szavak szerint, mondván: Bejött hozzám a héber szolga, a kit hoztál nekünk, hogy csúfot űzzön belőlem.

18. És volt, midőn fölemeltem hangomat és kiáltottam, akkor itthagya ruháját nálam és elmenekült az utczára.

19. És volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szólt hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor föllobbant a haragja.

20. Vette tehát József ura őt és a fogházba vetette, arra a helyre, a hol a király foglyai fogva voltak; és ott volt a fogházban.

21. De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke szemeiben.

22. És átadta a fogház főnöke József kezébe mind a foglyokat, kik a fogházban voltak és mindent, a mit ott végeztek, ő végzett.

23. A fogház főnöke nem nézett semmi után, a mi (József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt és a mit ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40. fejezet.

1. Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyptom királyának a pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk, Egyptom királya ellen.

אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בְּנֵו בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב
 15 עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל: (ט) וַיְהִי כִשְׁמִעוֹ
 כִּי־הִרְיַמְתִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי
 16 וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: (ט) וַתִּנְחַ בְּגָדוֹ אֶצְקָהּ
 17 עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ: (ט) וַתְּדַבֵּר אֵלָיו
 כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד
 הָעִבְרִי אֲשֶׁר־הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי:
 18 וַיְהִי כִּהִרְיַמִּי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ
 19 אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה: (ט) וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדֹנָיו
 אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר
 כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֶבְדְּךָ וַיִּחַר
 20 אַפִּי: (ט) וַיִּקַּח אֲדֹנָיו יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־
 בַּיִת הַסֵּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־אִסּוּרֵי הַמֶּלֶךְ
 21 אִסּוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבַיִת הַסֵּהַר: (ט) וַיְהִי
 יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיֵּט אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חַן
 22 בְּעֵינֵי שַׂר־בַּיִת־הַסֵּהַר: (ט) וַיִּתֵּן שַׂר־בַּיִת־
 הַסֵּהַר בְּיַד־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאִסּוּרִים אֲשֶׁר
 בְּבַיִת הַסֵּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם
 23 הוּא הָיָה עֹשֶׂה: (ט) אֵין אֲשֶׁר בַּיִת־הַסֵּהַר
 רָאָה אֶת־כָּל־מְאוֹמָהּ בְּיָדוֹ כִּי־אֲשֶׁר יְהוָה
 אֵתָּו וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יִהְיֶה מִצְלִיחַ:

ט עבד

40.

מ

ו (ט) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדִּבְרֵים הָאֵלֶּה חָטְאוּ
 מִשְׁקָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהֵאֵפָה לְאֲדֹנֵיהֶם

אשר

2. És Fáraó megharagudott két udvari tisztjére, a főpohárnokra és a fő sütőmesterre;

3. és őrizet alá helyezte őket a testőrök főnökeinek házában, a fogházba, arra a helyre, a hol József fogva volt.

4. És rendelte a testőrök főnöke Józsefet melléjük és ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt.

5. És álmodtak álmot mind a ketten, mindegyik a maga álmát egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok és a sütőmester, a kik Egyiptom királyánál voltak, a kik fogva voltak a fogházban.

6. Bement hozzájuk József reggel és látta őket, hogy ime kedvetlenek.

7. És megkérdezte Faraó udvari tisztjeit, a kik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván: Miért oly szomorú arcotok ma?

8. És mondták neki: Álmot álmodtunk és nincs, a ki megfejtse; József pedig mondta nekik: Nem-e Istennéi vannak a megfejtések? Beszéljétek csak el nekem.

9. Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek és mondta neki: Álmomban, ime, szőlőtő előtttem;

10. a szőlőtőn pedig három vessző és az, a mint fakadt, kinyilott a virága, fürtjei érleltek bogyókat,

11. Faraó serlege pedig a kezemben; és én vettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és odatettem a serleget Faraó tenyerére.

12. És mondta neki József: Ez a megfejtése: a három vessző, az három nap.

13. Három nap mulva számba veszi Faraó a te

2 לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם: ❶ וַיִּקְצַף פַּרְעֹה עַל שְׁנֵי
סָרִיסָיו עַל שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים:
3 ❷ וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בַּיִת שֵׁר הַטַּבָּחִים
אֶל-בַּיִת הַסֵּהַר מִקּוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסּוּר
4 שָׁם: ❸ וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטַּבָּחִים אֶת-יוֹסֵף
אֹתָם וַיִּשְׁרַת אֹתָם וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר:
5 ❹ וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ
בַּלַּיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפַתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמְּשָׁקָה
וְהָאֹפֶה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֶסּוּרִים
6 בְּבַיִת הַסֵּהַר: ❺ וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף
7 בַּבֹּקֶר וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנֵם זְעָפִים: ❻ וַיִּשְׁאַל
אֶת-סָרִיסֵי פַרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בַּיִת
אֲדָנָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ פְּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם:
8 ❸ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלַמְנוּ וּפְתָר אֵין
אִתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים
9 פְּתוּרִים סִפְרוּ-נָא לִי: ❹ וַיֹּסֶפֶר שֵׁר-
הַמְּשָׁקִים אֶת-חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ
10 בְּחֲלוֹמֵי וְהִנֵּה-נֶפֶן לְפָנָי: ❺ וּבִנְפֵן שְׁלֹשָׁה
שָׁרִיגִם וְהוּא כְּפָרַחַת עֲלֵתָהּ נֹצֵה הַבְּשִׁילוֹ
11 אֲשֶׁכֶּלֶתֶיהָ עֲנָבִים: ❻ וְכֹס פַּרְעֹה בְיָדֵי
וַאֲקָה אֶת-הָעֲנָבִים וְאֶשְׁחַט אֹתָם אֶל-כּוֹס
פַּרְעֹה וְאִתֵּן אֶת-הַכּוֹס עַל-כַּף פַּרְעֹה:
12 ❸ וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתוּרֵנוּ שֶׁלֹּשֶׁת
13 הַשָּׂרְגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: ❹ בְּעוֹדוֹ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא פַרְעֹה אֶת-רֹאשׁוֹ

fejedet és visszahelyez állásodba, és te adod Fáraó serlegét a kezébe, az előbbi rend szerint, midőn pohárnoka voltál.

14. Csakhogy emlékezz meg rólam magadban, a mint jó dolgod lesz és tégy velem, kérlek, kegyelmet, hogy említs meg engem Fáraónál és vezess ki engem ebből a házból.

15. Mert elloptak engem a héberek országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek engem.

16. És látta a főszűtőmester, hogy jól fejtette meg és mondta Józsefnek: Én nekem is, álmomban, ime, három fonott kosár a fejemben;

17. a legfelső kosárban pedig Fáraónak minden ételéből, szűtőmester műve, és a madár eszi azt a kosárból a fejemről.

18. És felelt József, mondván: Ez a megfejtése: a három kosár, az három nap.

19. Három nap mulva leveszi Fáraó a te fejedet rólad és fölakasztanak a fára, a madár pedig eszi majd hússodat rólad.

20. És volt a harmadik napon, Fáraó születése napján, lakomát csinált összes szolgáinak; és számbavette a főpohárnok fejét és a főszűtőmester fejét szolgálai között.

21. És visszahelyezte a főpohárnokot pohárnokságába, és ez adta a serleget Fáraó tenyerére.

22. A főszűtő mestert pedig fölakasztották, a mint megfejtette nekik József.

23. De nem emlékezett meg a főpohárnok József-ről, hanem elfejtette őt.

וְהַשִּׁיבָהּ עַל-כַּנֶּף וְנָתַתָּ כּוֹס-פָּרְעָה בְיָדוֹ
כַּמִּשְׁפָּט הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקָהוּ׃
14 (י"ד) כִּי אִם-זָכַרְתָּנִי אֶתְּךָ כַּאֲשֶׁר יִטֵּב לְךָ
וַעֲשִׂיתָ-נָּא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶת-
15 פָּרְעָה וְהוֹצֵאתָנִי מִן-הַבַּיִת הַזֶּה׃ (ט"ו) כִּי
גָּנַב גְּנֻבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעֵבְרִים וְגַם-פָּה לֹא-
עֲשִׂיתִי מְאוּמָה כִּי-שָׁמוּ אֹתִי בְּבוֹר׃
16 (ט"ז) וַיֵּרָא שָׂר-הָאֲפִים כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר
אֶל-יוֹסֵף אֶף-אֲנִי בַחֲלוּמֵי וְהִנֵּה שֵׁד שָׂדֵה
17 סְלִי חֲרִי עַל-רֹאשִׁי׃ (י"ח) וּבַסֵּךְ הָעֲלִיזוֹן מִכָּל
מֵאֲכָל פָּרְעָה מַעֲשֵׂה אִפָּה וְהָעוֹף אֲכָל
18 אֶתְּם מִן-הַסֵּךְ מֵעַד רֹאשִׁי׃ (י"ט) וַיַּעַן יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר זֶה פָּתַרְנוּ שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת
19 יָמִים הֵם׃ (כ) בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא
פָּרְעָה אֶת-רֹאשׁוֹ מֵעֲדִיף וְתָקָה אֹתָךְ
עַל-עֵץ וְאֲכָל הָעוֹף אֶת-בְּשָׂרְךָ מֵעֲדִיף׃
20 מִמָּסַד (כ"א) וַיְהִי ׀ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלִּדְוָה
אֶת-פָּרְעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל-עֲבָדָיו וַיֵּשֵׂא
אֶת-רֹאשׁוֹ ׀ שָׂר הַמִּשְׁקִים וְאֶת-רֹאשׁוֹ שָׂר
21 הָאֲפִים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו׃ (כ"ב) וַיֵּשֶׁב אֶת-שָׂר
הַמִּשְׁקִים עַל-מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כַּף
22 פָּרְעָה׃ (כ"ג) וְאֶת שָׂר הָאֲפִים תָּלָה כַּאֲשֶׁר
23 פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף׃ (כ"ד) וְלֹא-זָכַר שָׂר-הַמִּשְׁקִים
אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ׃ פ

מִקַּץ

41. fejezet.

1. És történt két év multán, Fáraó álmódott, és ime, áll a folyam mellett.
2. És ime, a folyamból feljön hét tehen, szép ábrázatuak és kövér húsuak, és legelnek a nádasban.
3. És ime, más hét tehen jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatuak és vékony húsuak; és megállottak a tehenek mellett a folyam partján.
4. És fölfalták a tehenek, a rút ábrázatuak és vékony húsuak, a hét tehenet, a szép ábrázatuakat és kövéreket; és Fáraó fölébredt.
5. Elaludt és álmódott másodsor; és ime, hét kalász terem egy száron, kövérek és szépek.
6. És ime hét kalász, vékony és a keleti széltől elperzselt, nő utánuk.
7. És elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele kalászt; Fáraó fölébredt és ime, álom volt.
8. És volt reggel, nyugtalanzkodott a lelke, elküldött és hívatta Egyptom összes írástudóit és összes bölcsseit; és elbeszélte nekik Fáraó az ő álmát, de nem volt, a ki megfejtse azokat Fáraónak.
9. Ekkor szólt a főpohárnok Fáraóhoz, mondván Vétkeimet emlitem én föl ma.

מִקַּץ

41. מא

- 1 וַיְהִי מִקַּץ שְׁנַתַּיִם יָמִים וּפְרָעָה הָלַם
- 2 וַהֲנֵה עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר: ^(א) וַהֲנֵה מִן-הַיָּאֵר
- 3 עֹלֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרֹאָה וּבְרִיאֹת
- 4 בָּשָׂר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ: ^(ב) וַהֲנֵה שֶׁבַע
- 5 פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר
- 6 רָעוֹת מְרֹאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדנָה אֶצְל
- 7 הַפָּרוֹת עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר: ^(ג) וַתֹּאכְלֶנָּה
- 8 הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמְרֹאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת
- 9 שֶׁבַע הַפָּרוֹת יֹפֹת הַמְרֹאָה וְהַבְּרִיאֹת
- 10 וַיִּיקַץ פְּרָעָה: ^(ד) וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וַהֲנֵה
- 11 שֶׁבַע שִׁבְלִים עֹלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד בְּרִיאֹת
- 12 וְטֹבוֹת: ^(ה) וַהֲנֵה שֶׁבַע שִׁבְלִים דַּקּוֹת
- 13 וַשְׂדוּפֹת קָדִים צְמַחוֹת אַחֲרֵיהֶן:
- 14 וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֶת שֶׁבַע
- 15 הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקַץ
- 16 פְּרָעָה וַהֲנֵה חֵלֹם: ^(ו) וַיְהִי בִּבְקָר וַתִּפְעַם
- 17 רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חַרְטֹמֵי מִצְרַיִם
- 18 וְאֶת-כָּל-חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת-
- 19 חֲלָמוֹ וְאִין-פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרָעָה: ^(ז) וַיַּדְבֵּר
- 20 עַר הַמִּשְׁקִים אֶת-פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת-חֲטָאֵי

10. Fáraó haragudott az ő szolgálaira és őrizet alá helyezett engem a testőrök főnökének házában, engem és a fő sütő mestert.

11. Mi pedig álmotunk álmodtunk egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga álmának megfejtése szerint álmotunk.

12. És ott volt velünk egy héber fiú, a testőrök főnökének szolgálója, mi elbeszéltük neki és ő megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint fejtette meg.

13. És volt, a mint ő megfejtette nekünk, úgy lett: engem visszahelyeztek állásomban, őt pedig felakasztották.

14. És elküldött Fáraó, hívatta Józsefet és gyorsan kivették a börtönből; megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Fáraóhoz.

15. És mondta Fáraó Józsefnek: Álmodtál és nincs, a ki megfejtse, én pedig hallottam rólad, mondván: értesz álmod, hogy megfejtsd azt.

16. És felelt József Fáraónak, mondván: Nem én, Isten jelenti ki Fáraó békéjét.

17. És szólt Fáraó Józsefhez: Álmomban, ime, én állottam a folyam partján.

18. És ime, a folyamból feljön hét tehén, kövér húsuak és szép alakuk, és legelnek a nádasban.

19. És ime, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút alakuk és sovány húsuak; nem láttam olyanokat Egyptom egész országában rútságra nézve.

20. És fölfalták a sovány és rút tehenek az első hét tehenet, a kövéreket;

21. és bejutottak belsejükbe, de nem ismerszett

10 אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פָּרְעָה קָצַף עַל-עַבְדָּיו
וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בַּיִת שֶׁר הַטַּבָּחִים
11 אֹתִי וְאֵת שֶׁר הָאֲפִים: וַנְּחַלְמָה חֵלוֹם
בְּלַיְלָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפַתְרוֹן
12 חֲלָמֵנו חֲלָמֵנו: וְשֵׁם אֲתָנוּ נָעַר עַבְדֵי
עֶבֶד לְשֶׁר הַטַּבָּחִים וְנִסְפָּר-לוֹ וַיִּפְתֹּר-לָנוּ
13 אֶת-חֲלָמֵתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ פֶּתַר: וַיְהִי
כִּאֲשֶׁר פֶּתַר-לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הַשִּׁיב עַל-
14 כַּנִּי וְאֹתוֹ תָּלָה: וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה וַיִּקְרָא
אֶת-יֹסֵף וַיְרִיעֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחְלֶף
15 שְׂמֹלֹתָיו וַיָּבֵא אֶל-פָּרְעָה: שְׁנֵי שָׁנָיִם וַיֹּאמֶר
פָּרְעָה אֶל-יֹסֵף חֵלוֹם חֲלָמֵתִי וּפְתָר אֵין
אֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע
16 חֵלוֹם קִפְתָּר אֹתוֹ: וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת-
פָּרְעָה לֵאמֹר בְּלִעְדֵי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-
17 שְׁלוֹם פָּרְעָה: שְׁנֵי לֶסֶם וַיְדַבֵּר פָּרְעָה אֶל-
יֹסֵף בְּחֲלָמֵי הַנְּגִי עֹמֵד עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר:
18 וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹדוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת
בְּרִיאֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ:
19 וְהִנֵּה שֶׁבַע-פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹדוֹת אַחֲרֵיהֶן
רָלוֹת וְרַעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וַרְקוֹת בָּשָׂר קָא-
רְאִיתִי כְּהִנָּה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע:
20 וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת-
שֶׁבַע הַפָּרוֹת הַרְאֵשׁוֹת הַבְּרִיאֹת:
21 וַתִּבְאֶנָּה אֶל-קַרְבָּנָה וְלֹא נֹודַע כִּי

meg, hogy bejutottak belsejükbe, és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölébredtem.

22. Azután láttam álmomban, ime, hét kalász terem egy száron, teliek és szépek.

23. És ime, hét kalász, aszott, vékony, a keleti szél-től elperzselve nő utánuk;

24. és elnyelték a vékony kalászok a hét szép kalászt. És elmondtam az irástudóknak, de nincs, a ki megmagyarázza nekem.

25. És mondta József Fáraónak: Fáraó álma egy; a mit Isten tesz, tudtára adta Fáraónak.

26. A hét szép tehén, az hét év, a hét szép kalász, az hét év; az álom egy.

27. És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk följöött, az hét év, meg a hét üres kalász, a keleti szél-től perzselve — lesz az éhség hét éve.

28. Ez az, a mit mondtam Fáraónak; a mit Isten tesz, azt megmutatta Fáraónak.

29. Ime, hét év jön, nagy bőség lesz Egyptom egész országában.

30. De támad majd az éhség hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyptom országában; és fölemészti az éhség az országot.

31. És nem ismerszik majd meg a bőség az országban azon éhség miatt, azután, mert igen nyomasztó lesz az.

32. Hogy pedig az álom megisméltődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a dolog az Istentől és a siet az Isten, hogy megtegye.

בָּאוּ אֶל-קַרְנֵהָ וּמְרֵאֵיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר
 22 בְּתַחֲלָה וַאֲיָקִין: ^(כב) וַאֲרָא בְּחֻלְמֵי וְהִנֵּה א
 שֶׁבַע שִׁבְלִים עֲלוֹת בְּקִנְהָ אֶחָד מִדְּאֵת
 23 וְטֹבֹת: ^(כג) וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְלִים צְנֻמוֹת
 דַּקּוֹת שְׂדֵפוֹת קָדִים צְמַחוֹת אַחֲרֵיהֶם:
 24 וַתִּבְלַעַן הַשִּׁבְלִים הַדַּקּוֹת אֶת שֶׁבַע
 הַשִּׁבְלִים הַטֹּבוֹת וַאֲמַר אֶל-הַחֲרֻטְמִים
 25 וַאֲיִן מַגִּיד לִי: ^(כד) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרֹעָה
 חֲלוֹם פְּרֹעָה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים
 26 עָשָׂה הַגִּיד לְפְרֹעָה: ^(כה) שֶׁבַע פְּרֹת הַטֹּבוֹת
 שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבְלִים הַטֹּבוֹת
 שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא:
 27 וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הַדַּקּוֹת וְהָרַעַת הָעֵלֶת
 אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבְלִים
 הַדַּקּוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי
 28 רָעִב: ^(כז) הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-
 פְּרֹעָה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הָרְאָה אֶת-
 29 פְּרֹעָה: ^(כח) הֵנָּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע
 30 גְּדוֹל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם: ^(כט) וְקָמוּ שֶׁבַע
 שָׁנֵי רָעִב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל-הַשֶּׁבַע
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכִלָּה הָרָעִב אֶת-הָאֶרֶץ:
 31 וְלֹא-יִוָּדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעִב
 הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן כִּי-כָבֵד הוּא מְאֹד:
 32 וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל-פְּרֹעָה פְּעַמִּים
 כִּי-נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר

33. Most tehát szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyptom országa fölé.

34. Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket az ország fölé, és szedjen ötödöt Egyptom országában a bőség hét évében.

35. És gyűjtsék össze minden eleségét a jó éveknek, ezeknek a jövődőknek; halmozzanak föl gabonát Fáraó keze alatt, eleségül a városokban és őrizzék meg.

36. És legyen az eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, a melyek lesznek Egyptom országában, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt.

37. És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és összes szolgálói szemeiben;

38. és mondta Fáraó szolgálóinak: Találhatunk-e olyent mint ez, férfiút, a kiben Isten szelleme van?

39. És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled mindezt, nincs oly értelmes és bölcs, mint te.

40. Te légy házam fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem, csak a trónnal leszek nagyobb nálad.

41. És mondta Fáraó Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyptom egész országa fölé.

42. És lehúzta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátette azt József kezére, felöltöztette őt bizzusruhába és tette az arany lánczot a nyakába.

43. És meghordoztatta őt másodrendű kocsijában és kiáltották előtte: Ávréch! Így tette őt Egyptom egész országa fölé,

44. És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, se lábát Egyptom egész országában.

33 הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתָו: (ל) וְעַתָּה יֵרָא פַרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיִתְהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

34 יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאָרֶץ וְחֹמֶשׁ אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע: (לז)

35 הַטְּבוֹת הַבָּאֵת הָאֵלֶּה וַיַּצְבְּרוּ-בָר תַּחַת יַד-פַּרְעֹה אֹכֵל בְּעָרִים וְשָׁמְרוּ: (לח) וְהָיָה

הָאֹכֵל לְפִקְדוֹן לְאֶרֶץ לְשֶׁבַע שָׁנֵי הָרָעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא-תִכָּרֵת הָאֶרֶץ בְּרָעַב: (לט) וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינָי

פַּרְעֹה וּבְעֵינָי כָּל-עַבְדָּיו: (מ) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶדְעֵבְדָּיו הֲנִמְצָא כֹּהֵּ אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ

אֱלֹהִים בּוֹ: (מא) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָךְ אֶת-כָּל-זֹאת

אֵינְךָ נָבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ: (מב) אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁקוּ כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף

אָנֹכִי מִמֶּךָ: (מג) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתָךְ עַל-כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּסֶר פַּרְעֹה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל-יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ

וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזֶּהָב עַל-צוּאָרוֹ: (מד) וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמַרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפָנָיו אַבְרָם וְנָתַן אֹתוֹ עַל-כָּל-אֶרֶץ

מִצְרַיִם: (מה) וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבְלָעֲדֶיךָ לְאִירִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ

45. És elnevezte Fáraó Józsefet Czofnász-Pánéáchnak, és neki adta Osznászt, Pótifera, Ón papjának leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére.

46. József pedig harmincz éves volt, midőn állott Fáraó, Egyiptom királya előtt; és kiment József Fáraó színe elől és bejárta Egyiptom egész országát.

47. És termett a föld a bőség hét évében tele marokkal.

48. És ő összegyűjtötte mind az eleséget a hét évnek, mely Egyiptom országában volt és eltett eleséget a városokba; eleséget a város mezejének, mely körülötte volt, betette abba.

49. És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger fővenye, igen sokat, a mig nem föl hagyott, hogy számba vegye, mert nem volt száma.

50. Józsefnek pedig született két fia, mielőtt elérkezett az éhség éve, a kiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának a leánya.

51. És elnevezte József az elsőszülöttet Menásse-nak: mert elfelejtette velem Isten minden bajomat és atyám egész házát.

52. A másodikat pedig elnevezte Efráimnak: mert megsaporított engem nyomorúságom földjén.

53. És véget ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban.

54. És kezdett az éhség hét éve bekövetkezni, a mint mondta József; éhség volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig volt kenyér.

55. Majd éhezett Egyiptom egész országa és a nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, a mit ő fog nektek mondani, azt tegyétek.

45 וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (סד) וַיִּקְרָא

פְּרֹעָה שֵׁם־יוֹסֵף צַפְנַת פְּעֵנֶה וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־

אֲסֵנַת בַּת־פּוֹטִי פְּרַע כֹּהֵן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא

46 יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (מז) וַיֹּסֶף בֶּן־

שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעֵמְדוֹ לִפְנֵי פְּרֹעָה מִקְדַּ־

מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְּרֹעָה וַיַּעֲבֹר

47 בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (מח) וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ

48 בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע לְקַמְצִים: (מט) וַיִּקְבֹּץ

אֶת־כָּל־אֲכָל שְׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ

מִצְרַיִם וַיִּתֶּן־אֲכָל בְּעָרִים אֲכָל שְׂדֵה־הָעִיר

49 אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ: (מס) וַיַּעֲבֹר

יוֹסֵף בָּר כַּחֲלוֹל הַיּוֹם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי

50 חָדַל לְסַפֵּר כִּי־אֵין מִסְפָּר: ט וּלְיוֹסֵף יָקַד

שְׁנֵי בָנִים בְּמִטָּה תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעַב אֲשֶׁר

יִקְדָּה־לוֹ אֲסֵנַת בַּת־פּוֹטִי פְּרַע כֹּהֵן אֵן:

51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה

כִּי־נִשְׁנִי אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עַמְלֵי וְאֶת כָּל־

52 בֵּית אָבִי: (ט) וְאֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם

כִּי־הִפְרֵנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִי: יב

53 וַתִּכְלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה

54 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (טז) וַתַּחֲלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי

הָרָעַב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעַב

בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה

55 לֶחֶם: (יז) וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצְעַה

הָעַם אֶל־פְּרֹעָה לֵלְחֵם וַיֹּאמֶר פְּרֹעָה לְכֹדֵי

56. Az éhség pedig volt az ország egész színén; akkor megnyitotta József mindazokat (a táarakat), amelyekben volt és eladott gabonát Egyiptomnak; az éhség pedig erősödött Egyiptom országában.

57. És az egész föld eljött Egyiptomba gabonát venni Józsefhez, mert erős volt az éhség az egész földön.

42. fejezet.

1. Midőn látta Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást?

2. És mondta: Ime, hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy éljünk és meg ne haljunk.

3. És lementek József testvérei tizen, hogy gabonát vegyenek Egyiptomból.

4. De Benjámint, József testvérét nem eresztette el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán baleset érné!

5. És eljöttek Izráel fiai, hogy gabonát vegyenek, az odajövők között, mert éhség volt Kanaán országában.

6. József pedig, ő volt a kormányzó az ország fölött, ő az, a ki eladta a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József testvérei és leborultak előtte arczczal a földre.

7. Midőn meglátta József az ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tetette magát velük szemben és keményen beszélt velük és mondta nekik: Honnan jöttök? Ők mondták: Kanaán országából, hogy eleséget vegyünk.

8. József fölismerte testvéreit, de ők nem ismerték föl.

9. És megemlékezett József az álmokról, melyeket álmodott felőlük; és mondta nekik: Kémek

מִצְרַיִם לָכֵן אֶל-יוֹסֵף אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֵם
56 תַּעֲשׂוּ: (ט) וְהָרַעַב הָיָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָרֶץ
וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר
לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרַעַב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
57 (ט) וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָה לְשֹׁבֵר אֶל-
יוֹסֵף כִּי-חָזַק הָרַעַב בְּכָל-הָאָרֶץ:

42. fejezet. מב.

1 (ט) וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר
2 יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ: (ט) וַיֹּאמֶר הַגֵּיה
שָׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוּ-שָׁמָּה
וַשְׁבֹּדוּ-לָנוּ מִשָּׁם וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוּת:
3 (ט) וַיֵּרְדוּ אֶחָיוֹסֵף עִשְׂרָה לְשָׁבֵר בְּרֵי
4 מִמִּצְרַיִם: (ט) וְאֶת-בְּנֵימִין אָחִי יוֹסֵף לֹא-
שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אֶחָיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאֵם
5 אֶסּוּן: (ט) וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ
6 הַבָּאִים כִּי-הָיָה הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
7 (ט) וַיּוֹסֶף הוּא הַשְׂקִיט עַל-הָאָרֶץ הוּא
הַמְשַׁבֵּר לְכָל-עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֶתִי יוֹסֵף
8 וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לּוֹ אַפַּיִם אֲרָצָה: (ט) וַיֵּרָא יוֹסֵף
9 אֶת-אֶחָיו וַיִּבְרַם וַיִּתְנַכַּר אֲלֵיהֶם וַיִּדְבַּר
אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֵאִן בָּאתֶם
וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לְשֹׁבֵר-אֶכֶל: (ט) וַיִּכַּר
10 יוֹסֵף אֶת-אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ: (ט) וַיִּזְכַּר
יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר

vagytok ti, hogy megtekintsétek az ország mezitelenségét, azért jöttetek.

10. És ők mondták neki: Nem, uram; hanem szolgáid jötték, hogy eleséget vegyenek.

11. Mindnyájan egy ember fiai vagyunk mi; becsületesek vagyunk mi, soha sem voltak a te szolgáid kémek.

12. De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország mezitelenségét megtekinteni jöttetek.

13. És ők mondták: Tizenketten vannak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kanaán országában; és ime, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik pedig nincs meg.

14. És mondta nekik József: Az az, a mit szoltam hozzátok, mondván: Kémek vagytok ti.

15. Ez által fogtok megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem ha eljön legkisebb testvéretek ide.

16. Küldjete magatok közül egyet, hogy elhozza testvéreteket, ti pedig fogva maradtok, hogy megpróbáltassanak szavaitok, vajjon igazság van-e veletek? Ha pedig nem, Fáraó életére, bizony kémek vagytok.

17. És együtt tette őket őrizet alá három napra.

18. És mondta nekik József a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy éljete — az Istent félem én.

19. Ha becsületesek vagytok, egyik testvéretek maradjon fogva őrizetetek házában, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házaitok éhségére.

20. Legkisebb testvéreteket hozzátok el hozzám, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok; és így tette.

21. És mondták egymásnak: Bizony vétkesek va-

אלהם מרגלים אתם לראות את-ערות
 10 הארץ באתם: ויאמרו אליו לא אנני
 11 ועבדיך באו לשבר-אכל: כלנו בני
 איש-אחד נחנו בנים אנחנו לא-היו
 12 עבדיך מרגלים: ויאמר אליהם לא כיר
 13 ערות הארץ באתם לראות: ויאמרו
 שנים עשר עבדיך אחים | אנחנו בני
 איש-אחד בארץ כנען והנה הקטן ארד
 14 אבינו היום והאחד איננו: ויאמר
 אליהם יוסף הוא אשר דברתי אדכם
 15 לאמר מרגלים אתם: בזאת תבחנו
 חי פרעה אם תצאו מזה כי אם-בבוא
 אחיכם הקטן הנה: שדהו מכם אחד
 16 ויקח את-אחיכם ואתם האסרו ויבחנו
 דבריכם האמת אתכם ואם-לא חי פרעה
 17 כי מרגלים אתם: ויאסף אתם אל-
 18 משמר שלשת ימים: ויאמר אליהם
 יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את-
 19 האלהים אני ירא: חמישי | אם-בנים אתם
 אחיכם אחד יאסר בבית משמרכם ואתם
 20 לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ואת-
 אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם
 21 ולא תמותו ויעשו-כן: ויאמרו איש
 אל-אחיו אבל אשמים | אנחנו על-אחינו
 אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו

gyunk mi testvérünk miatt, mivelhogy láttuk lelke szorongását, midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött ránk ez a szorongatás.

22. És felelt nekik Rúbén, mondván: Nem szótam-e nektek, mondván: Ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám; és ime, vérét is számon kérik.

23. Ők pedig nem tudták, hogy József érti, mert tolmács volt közöttük.

24. És ő elfordult tőlük és sirt; azután visszatért hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt szemük láttára.

25. És megparancsolta József, hogy töltsék meg az edényeiket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket mindegyiknek a zsákjába, és hogy adjanak nekik élelmet az útra; és így tettek velük.

26. Ők föltették gabonájukat szamaraikra és elmentek onnan.

27. Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot adjon az amarának a szálláson; és meglátta pénzét, hogy ime az zsákja szájában van.

28. És mondta testvéreinek: Visszatették pénzem és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és remegve fordultak egymáshoz, mondván: Mit is tett Isten velünk?

29. És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyjukhoz Kanaán országába és tudtára adták neki mindazt, a mi ōkól érte, mondván:

30. Beszélt velünk a férfiú, az ország ura keményen és olyanoknak tartott bennünket, mint a kik kikémlik az országot.

31. Mi pedig mondtuk neki: Becstületesek vagyunk, nem voltunk soha kémek;

32. tizenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; az egyik nincs meg, a legkisebb pedig ma atyánknál van Kanaán országában.

33. És mondta nekünk a férfiú, az ország ura:

וְלֹא שָׁמְעוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה
 22 הַזֹּאת: ^(כב) וַיַּעַן רְאוּבֵן אֶתְּם לֵאמֹר הֲלוֹא
 אָמַרְתִּי אֲדִיכֶם | לֵאמֹר אֶל-תַּחֲטְאוּ בְיָדִי
 וְלֹא שָׁמְעַתֶּם וְגַם-דָּמוֹ הִנְּה נִדְרָשׁ:
 23 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הַמְּלִיץ
 24 בְּיַנְתֶּם: ^(כג) וַיֹּסֵב מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶדּוּ וַיָּשֻׁב
 אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיִּקַּח מֵאֶתְּם אֶת-
 25 שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֹר אֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם: ^(כד) וַיֵּצֵא יוֹסֵף
 נִימְלָאוֹ אֶת-כָּלֵיהֶם בָּרֹ וְלֹהֲשִׁיב כַּסְפֵיהֶם
 אִישׁ אֶל-שִׁקּוֹ וְקָתַת לָהֶם צָדָה קִדְרָד
 26 וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן: ^(כה) וַיִּשְׂאוּ אֶת-שַׁבְרָם עַל-
 27 חֲמֻרֵיהֶם וַיִּדְכּוּ מִשָּׁם: ^(כז) וַיִּפְתַּח הָאָחִיר
 אֶת-שִׁקּוֹ לָתֵת מִסֹּפָא קַחְמָרוֹ בְּמִלּוֹן
 נִירָא אֶת-כַּסְפוֹ וְהִנֵּה-הוּא בְּפִי אִמְתַּחְתּוֹ:
 28 וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הַיּוֹשֵׁב כַּסְפִּי וְגַם הִנְּה
 בְּאִמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל-
 אָחִיו לֵאמֹר מִהֲזֹאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ:
 29 וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן
 וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל-הַקִּרְת אֶתְּם לֵאמֹר:
 30 הֲבָר הָאִישׁ אֲדַנִּי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת
 31 וַיִּתֵּן אֲתָנוּ כַּמְרַנְלִים אֶת-הָאָרֶץ: ^(ל) וַנֹּאמֶר
 אֲלֵינוּ בָנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַנְלִים:
 32 שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אָבִינוּ
 הָאָחִיר אֵינָנוּ וְהַקָּטָן הַיּוֹם אֶת-אָבִינוּ בְּאָרֶץ
 33 כְּנָעַן: ^(לא) וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדַנִּי הָאָרֶץ

Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok, egyik testvéreteket hagyjátok nálam és a házaitek éhségére valót vegyétek és menjetek.

34. És hozzátok el legkisebb testvéreteket hozzám, hogy megtudjam, hogy nem vagytok kémek, hogy becsületesek vagytok; testvéreteket kiadom majd nektek és az országot bejárhatjátok.

35. És volt, a hogy ők kiürítették zsákjaikat, ime, mindegyiknek a pénzcsomagja a zsákjában; midőn meglátták pénzcsomagjaikat, ők és atyjuk, megfélemlettek.

36. És mondta nekik Jákob, az ő atyjuk: Engem megfosztotok ti gyermekeimtől: József nincs, Simon sincs és Benjámint elviszitek; engem ér mindez!

37. És szólt Rúbén az ő atyjához, mondván: Két namat öld meg, ha nem hozom el hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked.

38. De ő mondta: Nem megy le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő egyedül maradt meg; ha baleset érné az úton, melyen mentek, akkor leszállítjátok ősz fejemet búbanatban a sírba.

43. fejezet.

1. Az éhség pedig nyomasztó volt az országban.
2. És volt, midőn egészen elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak Egyiptomból, mondta nekik atyjuk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget.
3. És szólt hozzá Júda, mondván: Óva intett bennünket a férfiú, mondván: Ne lássátok színemet, hacsak nincs testvéretek veletek.

בָּנֹאת אֶרֶץ כִּי בָנִים אַתֶּם אַחֵיכֶם הָאֲחֵרִי
הִנִּיחוּ אֹתִי וְאֶת־רַעְבוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ׃
34 וְהָבִיאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם הַקָּטָן אֵלַי וְאֶרְעֶה
כִּי לֹא מְרֻגְלִים אַתֶּם כִּי בָנִים אַתֶּם אֶת־
אֲחֵיכֶם אֶתֵּן לָכֶם וְאֶת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ׃
35 וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שִׁקְיָהֶם וְהִנֵּה־אִישׁ
צָרוּר־כֶּסֶף בְּשִׁקּוֹ וַיֵּרְאוּ אֶת־צָרוּרֹת
כֶּסֶפֵיהֶם הַמָּה וַאֲבִיהֶם וַיִּירְאוּ׃ 36 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁבְלָתָם יוֹסֵף
אֵינְנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינְנוּ וְאֶת־בְּנֵימִן תִּקְחוּ
עָלַי הִיוּ כְּקָנָה׃ 37 וַיֹּאמֶר רָאוּבֵן אֶד־אָבִיו
לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית אִם־לֹא אָבִי אֲנִי
אֶלְיָךָ תָּנֶה אֹתוֹ עַד־יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבְנוּ אֵלֶיךָ׃
38 וַיֹּאמֶר לְאֶיֶרֶד בְּנֵי עַמְכֶם כִּי־אֲחִיו
מָת וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאֵהוּ אֶסּוֹן
בְּדַרְדְּךָ אֲשֶׁר תִּלְכוּ־בָהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־
שִׁיבְתִי בִּיגוֹן שְׂאוּלָה׃

43. fejezet. מִן

1 וְהָרָעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ׃ 1 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
2 כָּדוֹ לֵאמֹר אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הָבִיאוּ
3 מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבִיהֶם שְׁבוּ
4 שְׁבִרוּ־לָנוּ מֵעַשׂ־אֶכֶד׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר
לֹא־תֵרְאוּ כִּי בָלְתִי אַחֵיכֶם אֶתְכֶם׃

4. Ha tehát elereszted testvérünket velünk, leme-
gyünk és veszünk neked eleséget;

5. ha pedig nem ereszted el, nem megyünk le,
mert a férfiú megmondta nekünk: Ne lássátok színemet,
bacsak nincs testvéretek veletek.

6. És mondta Izráel: Miért tettetek velem rosszat,
tudtára adván a férfiúnak, hogy van még testvéretek?

7. És ők mondták: Kérdezősködött a férfiú felő-
lünk és nemzetségünk felől, mondván: Él-e még atyá-
tok, van-e még testvéretek? És mi tudtára adtuk e
szavak szerint; tudhattuk-e, hogy azt fogja mondani
hozzátok le testvéretek?

8. És mondta Júda Izráelnek, az ő atyjának: Ereszd
csak el a fiút én velem, hogy fölkerelkedjünk és elmenjünk,
hogy éljünk és meg ne haljunk, mi is, te is és gyer-
mekeink is.

9. Én kezeskedem érte, az én kezemből követeld;
ha nem hozom őt el hozzád és odaállítom eléd, akkor
vétkeztem ellened minden időre.

10. Mert ha nem késlekedtünk volna, bíz' most
már visszatértünk volna kétszer.

11. És mondta nekik Izráel, az ő atyjuk: Ha már
egy van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából
edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gya-
nánt; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket
és lótuszt, pisztáciadiót és mandolát.

12. Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a
pénzt is, melyet visszatettek zsákjaitok szájába, vigyétek
vissza kezetekben, talán tévedés az.

13. Testvéretek is vegyétek, kerelkedjetek föl és
menjetek vissza a férfiúhoz.

14. És Isten, a Mindenható adjon nektek irgalmat

אִם-יִשָּׁךְ מִשְׁלַח אֶת-אָחִינוּ אִתָּנוּ נִרְדֶּה
וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֶכְלֵ: ❶ וְאִם-אֵינְךָ מִשְׁלַח
לֹא נֵרָד כִּי-הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא-תֵרָא
פָּנַי בְּלִתֵּי אַחֵיכֶם אֲתֶכֶם: ❷ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
לָמָּה הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם
אָח: ❸ וַיֹּאמְרוּ שְׂאוּל שְׂאֵל-הָאִישׁ לָנוּ
וְלְמוֹלְדֹתָנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אַבִּיכֶם הִי הַיֵּשׁ
לָכֶם אָח וְנִגְד־לוֹ עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַיְדוּעַ גִּדַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת-אַחֵיכֶם:
❹ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל-יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה
הַנָּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנַחֲיֶיהָ וְלֹא נָמוּת
גַּם-אֲנִיחֶנוּ גַם-אֲתָה גַם-טַפָּנוּ: ❺ אָנֹכִי
אֶעֱרֹבֶנּוּ מִיָּדִי תִבְקָשׁנוּ אִם-לֹא הִבִּיאתִיו
אֵלֶיךָ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטָאתִי לָךְ כָּל-
הַיָּמִים: ❻ כִּי לֹא-הָתַמְהֶמְהֵנוּ כִּי-עָתָה
שָׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים: ❼ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם-כֵּן אִפּוֹא וְאֵת עֲשׂוֹ קָחוּ
מִזֶּמֶרֶת הָאָרֶץ בְּכֻלֵּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ
מִנְחָה מֵעֵט צְרִי וּמֵעֵט דְּבֹשׁ נִכְאֵת וְלֹט
בְּטָנִים וּשְׂקָדִים: ❽ וְכֶסֶף מִשְׁנֶה קָחוּ
בְיַדְכֶם וְאֶת-הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי
אֲמַתְחֹתֵיכֶם תִּשְׂבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֶה
הוּא: ❾ וְאֶת-אַחֵיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ
אֶל-הָאִישׁ: ❿ וְאֵל שִׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים
לְפָנַי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת-אַחֵיכֶם אֲחֵר

a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvére-
teket és Benjámint; én pedig a mint megfosztattam
gyermekeimtől, hát legyek megfosztva!

15. És vették az emberek ezt az ajándékot és két-
szeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; fölkero-
kedtek, lementek Egyiptomba és odaállottak József elé.

16. Midőn látta József velük Benjámint, mondta
annak, a ki háza fölött volt: Vidd be az embereket a
házba, vágj vágóállatot és készítsd el, mert nálam fog-
nak enni az emberek délben.

17. És a férfiú úgy tett, a mint József mondta
és bevitte a férfiú az embereket József házába.

18. Az emberek pedig megfélemlettek, hogy bevi-
tettek József házába és mondták: A pénz miatt, mely
visszakerült zsákjainkba első ízben, visznek be minket,
hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és el-
vegyenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat.

19. És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött
volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában,

20. és mondták: Kérünk, uram! lejöttünk első
ízben, hogy eleséget vegyünk;

21. és volt, midőn bementünk a szállásra és ki-
nyitottuk zsákjainkat, ime, mindegyiknek a pénze zsákja
szájában van, pénzünk az ő súlya szerint; mi pedig
visszahoztuk azt kezünkben.

22. Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy
eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsák-
jainkba.

23. De ő mondta: Béke veletek! Ne féljete, Iste-
netek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaitokba,
pénzetelek eljutott hozzám. És kivezette hozzájuk Simont

וְאֶת־בְּנֵימִן וְאֶנִּי כַּאֲשֶׁר שָׁכַלְתִּי שָׁכַלְתִּי׃
15 (טו) וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת
וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לִקְחוּ בִידֵם וְאֶת־בְּנֵימִן
וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף׃
16 שׁי (טז) וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתְּם אֶת־בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר
לְאִשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים
הַבְּיָתָה וְשִׁבְחָה לְטִבַּח וְהִלֵּן כִּי אֵתִי יֹאכְלוּ
17 הָאֲנָשִׁים בְּצֹהָרִים׃ (יז) וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כַּאֲשֶׁר
אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָתֵהּ
18 יוֹסֵף׃ (יח) וַיֵּרְאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית
יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַע
בְּאֲמַתְחַתֵּינוּ בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ מוֹבְאִים
לְהַתְּנִיל עָלֵינוּ וּלְהַתְּנִיף עָלֵינוּ וּלְקַחַת
19 אֶתְנוּ לְעַבְדִּים וְאֶת־חַמְרֵינוּ׃ (יט) וַיִּנְשֹׂף
אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיֵּרְדוּ
20 אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת׃ (כ) וַיֹּאמְרוּ כִּי אֲדָנִי
21 יָרַד יֵרְדֵנוּ בְּתַחֲלָה לְשֹׁבֵר־אֶכֶל׃ (כא) וַיְהִי
כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וּנְפֹתְחָה אֶת־
אֲמַתְחַתֵּינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ
כֶּסֶפְנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנָשַׁב אֶתוֹ בְּיַדְנוּ׃
22 וְכֶסֶף אַחֵר הוּרְדֵנוּ בְּיַדְנוּ לְשֹׁבֵר־אֶכֶל
לֹא יָדַעְנוּ מִי־שֵׁם כֶּסֶפְנוּ בְּאֲמַתְחַתֵּינוּ׃
23 וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֵל־תֵּיךְ אֵל־הַיֹּכֶם
וְאֵל־הֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מִטְּמוֹן
בְּאֲמַתְחַתֵּיכֶם כֶּסֶפְכֶם בָּא אֵלַי וַיּוֹצֵא

24. És bevitte a férfit az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott abrakot szamaraiknak.

25. Ők pedig előkészítették az ajándékot, mire József bejött délben; mert hallották, hogy ott fognak enni ételt.

26. Midőn József bejött a házba, bevitték neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre.

27. És ő kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességben van-e öreg atyátok, a kiről szóltatok, vajjon él-e még?

28. És ők mondták: Békességben van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajoltak és leborultak.

29. Ő pedig felvetette szemeit és meglátta Benjámint, az ő testvérét, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, a kiről nekem szóltatok? És mondta: Isten legyen kegyes irántad, fiam!

30. De József sietett, mert kigyuladt szeretete testvére iránt és sirni akart; bement a szobába és ott sirt.

31. Azután megmosta az arczát és kiment; tartóztatta magát és mondta: Hozzátok az ételt.

32. És hozták, neki külön és nekik külön és az egyiptomiaknak, kik vele ettek, külön, mert nem birtak az egyiptomiak enni a héberekekkel ételt, mert utálat az az egyiptomiaknak.

33. És leültek előtte, az elsőszülött elsőszülöttsége szerint és a fiatalabb fiatalsága szerint és bámultak a férfiak egymásra.

34. És vittek ajándékokat ő tőle hozzájuk és több

24 אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן׃ כׁ וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־
הָאֲנָשִׁים בֵּיתָהּ יוֹסֵף וַיִּתֵּן מַיִם וַיְרַחֲצוּ
25 רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסֶּפּוּא קְחַמְרֵיהֶם׃ כׁ וַיִּכְיֶינֵהוּ
אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף בְּצַהֲרַיִם כִּי
26 שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם׃ כׁ וַיָּבֵא יוֹסֵף
הַבֵּיתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
בְּיָדָם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ־לוֹ אַרְצָה׃
27 כׁ וַיִּשְׁאַל דָּהֵם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם
אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הֲעוֹדֵנִי חַי׃
28 כׁ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם דְּעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֵנִי
29 חַי וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶ׃ כׁ וַיִּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא
אֶת־בְּנֵי־מִיִן אָחָיו בֶּן־אָמֹן וַיֹּאמֶר הֲזֶה
אָחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר
30 אֱלֹהִים יַחַדְךָ בְּנִי׃ שׁוּבֵי כׁ וַיַּמְהַר יוֹסֵף
כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחָיו וַיִּבְקֹשׁ לְבָכוֹת
31 וַיָּבֵא חֲחֻדָּה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה׃ לׁ וַיִּרְחַץ
פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָחֶם׃
32 לׁ וַיִּשְׁימוּ לוֹ לְבָדוֹ וְדָהֵם לְבָדָם וְלַמִּצְרִים
הָאֲכָלִים אֹתוֹ לְבָדָם כִּי לֹא יוּכְרוּן
הַמִּצְרִים לֵאכֹל אֶת־הָעֵבְרִים לֶחֶם כִּי־
33 תוֹעֵבָה הוּא לַמִּצְרִים׃ לׁ וַיֵּשְׁבוּ לַפָּנִים
הַבְּכֹר כַּבְּכֹרְתוֹ וְהַצְעִיר כַּצְעִירְתוֹ וַיִּתְמַהוּ
34 הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶדְרֵעֵהוּ׃ לׁ וַיִּשֶׂא מִשְׁאֵת
מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתֵּרֶב מִשְׁאֵת בְּנֵי־מִיִן

volt Benjámín ajándéka valamennyinek az ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44. fejezet.

1. És megparancsolta annak, a ki háza fölött volt, mondván: Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, a mennyit csak birnak elvinni, és tedd mindegyiknek pénzét zsákjának szájába.

2. Serlegemet pedig, az ezüst serleget tedd a legkisebbik zsákjának a szájába, meg gabonájának árát; és az cselekedett József szava szerint, a mit szolt.

3. A reggel virradt és az emberek elbocsáttattak, ők és szamaraik.

4. Alig mentek ki a városból, nem mentek messze és József mondta annak, a ki háza fölött volt: Kerekedj föl, vedd úzōbe az embereket és ha elérted ōket, mondd nekik: Miért fizettetek rosszat a jó helyett?

5. Nemde ez az, a miből iszik az én uram és ő jósol is abból; rosszul cselekedtétek, a mit tettetek.

6. Az elérte ōket és mondta nekik ezeket a szavakat.

7. És ōk mondták neki: Miért beszél uram eme szavak szerint? Távoly legyen szolgálidtól, hogy cselekedjenek ilyen dolgot.

8. Ime, a pénzt, melyet megtaláltunk zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kanaán országából; hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat?

9. A kinél megtalálják szolgálid közül, haljon meg; és mi is leszünk uramnak rabszolgái.

10. És ő mondta: Most is szavaitok szerint legyen!

מִמִּשְׁנַת כָּל־הַמֶּשׁ יָדוּת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ
עִמּוֹ:

44. fejezet. מ-ד.

1 וַיִּצְוֵה אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מִלֵּא
אֶת־אֲמֹתַחַת הַאֲנָשִׁים אֲכַל כַּאֲשֶׁר יוֹכְרוֹן
שָׂאת וְשִׂים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמֹתַחַתוֹ:
2 וְאֶת־נְבִיעֵי נְבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשִׂים בְּפִי
אֲמֹתַחַת הַקֶּטָן וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ
3 כַּדְבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: 4 הַבֶּקֶר אֹר
וְהַאֲנָשִׁים שָׁדְחוּ הֵמָּה וְהַמְרִיָּהִם: 5 הֵם
יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֶף אָמַר
לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רִדֵּף אַחֲרַי הַאֲנָשִׁים
וְהִשְׁנַתֶּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לָמָּה שָׁלַמְתֶּם
6 רָעָה תַּחַת טוֹבָה: 7 הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר
יִשְׁתֶּה אֲדָנִי כֹּן וְהוּא נִחַשׁ יִנְחַשׁ כֹּן
הִרְעַתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: 8 וַיִּשְׁגֹּם וַיְדַבֵּר
7 אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 9 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדָנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הַלֵּילָה לַעֲבָדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה:
8 הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאָנוּ בְּפִי אֲמֹתַחַתֵּינוּ
דָּוְשִׁיבָנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיֵּאָדָּב נְגִנְב־
9 מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אֵל זָהָב: 10 אֲשֶׁר יִמְצָא
אֶתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וְאָמַר וְגַם־אֲנִינֹהוּ נִהְיֶה
10 לְאֲדָנִי לַעֲבָדִים: 11 וַיֹּאמֶר גַּם־עֲתֵה

A kinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de ti mentek lesztek.

11. És siettek, és lerakta mindegyik az ő zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ő zsákját.

12. És az átkutatta, a legnagyobbiknál kezdte és a legkisebbiknél végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámin zsákjában.

13. Erre megszaggatták ruháikat, fölrakodott mindegyik az ő szamarára és visszatértek a városba.

14. És bementek Júda meg testvérei József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a földre.

15. És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti tettetek? Vajjon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú, mint én vagyok?

16. És mondta Júda: Mit mondjunk uramnak, mit szóljunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta szolgáid bűnét! Ime, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az is, a kinek kezében a serleg megtaláltatott.

17. De ő mondta: Távols legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, a kinek kezében a serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek békében atyátokhoz.

ויגש

18. Akkor odalépett hozzá Júda és mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgád egy szót uram fülei hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgád ellen, mert te olyan vagy, mint Fáraó.

19. Uram kérdezte szolgáit, mondván: van-e atyátok vagy testvéretek?

כדבריקם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה
 11 כי עבד ואתם תהיו נקים: וימהרו
 ויורדו איש את-אמתחתו ארצה ויפתחו
 12 איש אמתחתו: ויחפש בגדול החל
 ובקטן בקה וימצא הנביע באמתחת
 13 בנימן: ויקרעו שמלתם ויעמם איש
 14 עד-חמרו וישבו העירה: ומסיד ויבא
 יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו
 15 שם ויפלו לפניו ארצה: ויאמר להם
 יוסף מה-המעשה הזה אשר עשיתם
 הלא ידעתם כי-נחש ינחש איש אשר
 16 כמני: ויאמר יהודה מה-נאמר לאדני
 מה-נדבר ומה-נצטדק האלהים מצא
 את-עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם-
 אנחנו גם אשר-נמצא הנביע בידו:
 17 ויאמר הלוקה לי מעשות זאת האיש
 אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה-לי
 עבד ואתם עלו לשלום אל-אביכם: ׀

ויגש

18 ויגש אליו יהודה ויאמר בני אדני
 ידבר-נא עבדיך דבר באזני אדני ואל-
 יחר אפך בעבדיך כי כמוך כפרעה:
 19 אדני שאל את-עבדי לאמר היש-

20. És mi mondtuk uramnak: Van nekünk egy öreg atyánk és öregségének gyermeke, a legkisebbik; testvére pedig meghalt és ő maradt egyedül az anyjától, atyja pedig szereti őt.

21. És te mondtad szolgálidnak: Hozzátok le őt hozzám, hadd vessem reá szemeimet.

22. De mi mondtuk uramnak: A fiú nem hagyhatja el az atyját; ha elhagyja az atyját, ez meghal.

23. Te azonban mondtad szolgálidnak: Ha nem jön le legkisebb testvéretek veletek, ne lássátok többé az én szinemet.

24. És volt, midőn fölmentünk szolgálhoz, az én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait.

25. És mondta atyánk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget!

26. De mi mondtuk: Nem mehetünk le; ha legkisebb testvérünk velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfiú színét, ha legkisebb testvérünk nincs velünk.

27. És mondta szolgál, az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem feleségem;

28. és elment az egyik tőlem és azt mondtam: Bizony szétszaggattatott, és nem láttam őt mindeddig.

29. Ha elviszitek ezt is szinem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz fejemet szerencsétlenségben a sírba.

30. Most tehát, midőn eljövök szolgálhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk — az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, —

31. és lészen, midőn látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgálid ősz fejét a te szolgálidnak, a mi atyánknak búbánatban a sírba.

32. Mert szolgál kezeskedett a fiúért atyámnál, mondván: Ha meg nem hozom őt neked, vétkeztem atyám ellen minden időre.

20 לָכֶם אָב אִי-אָח: (כ) וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי
 יֵשׁ-לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זָקֵנִים קָטָן וְאָחִיו
 מֵת וַיִּתֵּר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֶהְיֶה:
 21 וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ הוֹרִידֵהוּ אֵלַי
 22 וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו: (כב) וַנֹּאמֶר אֶל-אֲדֹנָי
 לֹא-יִוָּכַל הַנְּעָר לְעֹזֵב אֶת-אָבִיו וְעֹזֵב אֶת-
 23 אָבִיו וּמָת: (כג) וַתֹּאמֶר אֶל-עֲבָדֶיךָ אִם-
 לֹא-יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפּוּן
 24 לִרְאוֹת פָּנַי: (כד) וַיְהִי כִי עָלִינוּ אֶל-עֲבָדֶיךָ
 25 אָבִי וַנִּגְדַּלְוֹ אֶת-דְּבָרֵי אֲדֹנָי: (כה) וַיֹּאמֶר
 אֲבִינוּ שָׁבוּ שָׁבוּ שְׁבֵרוּ-לָנוּ מֵעַט-אֶכֶל:
 26 וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם-יֵשׁ אֲחִינוּ
 הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדָּנוּ כִּי-לֹא נוּכַל לִרְאוֹת
 פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אִינְנוּ אִתָּנוּ:
 27 וַיֹּאמֶר עֲבָדֶיךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יֹדְעֹתֶם
 28 כִּי שְׁנַיִם יִלְדָה-לִּי אִשְׁתִּי: (כז) וַיֵּצֵא הָאָחֵר
 מֵאִתִּי וְאָמַר אֵד טָרַף טָרַף וְלֹא רָאִיתִיו
 29 עַד-הַנְּהִי: (כח) וּלְקַחְתֶּם נַם-אֶת-זֶה מֵעַם
 פָּנַי וְקָרְהוּ אִסּוֹן וְהוֹרְדְתֶם אֶת-שִׁיבְתִי
 30 בְרַעַה שְׂאֵלָה: (כט) וְעָתָה כָּבָאִי אֶל-עֲבָדֶיךָ
 אָבִי וְהַנְּעָר אִינְנוּ אִתָּנוּ וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה
 31 בְּנִפְשׁוֹ: (לא) וְהָיָה כִּרְאוֹתוֹ כִּי-אִין הַנְּעָר
 וּמָת וְהוֹרִידוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-שִׁיבְתִי עֲבָדֶיךָ
 32 אָבִינוּ בִּינּוֹן שְׂאֵלָה: (לב) כִּי עֲבָדֶיךָ עָרַב
 אֶת-הַנְּעָר מֵעַם אָבִי לֹאמֹר אִם-לֹא אָבִיאֲנוּ

33. És most, maradjon csak a te szolgád a fiú helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel;

34. mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámat éri.

45. fejezet.

1. Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mind-azok előtt, kik mellette állottak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És nem állott senki nála, midőn megismertette magát József az ő testvéreivel.

2. És hangos sirásra fakadt, hogy meghallották az egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza.

3. És mondta József az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De testvérei nem birtak felelni neki, mert megrémültek tőle.

4. József pedig mondta az ő testvéreinek: Lépjötek csak ide hozzám! És odaléptek. Ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéretek, a kit eladtatok Egyiptomba.

5. Most pedig ne bánkódjatok és ne keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert életfentartásra küldött engem Isten előttetek.

6. Mert immár két éve van az éhség az országban, még öt év, a melyekben nem lesz szántás és aratás.

7. Azért küldött engem Isten előttetek, hogy meg-**rt**sak nektek maradékot a földön és hogy életben **rt**salak benneteket nagy megmenekülésre.

8. Most tehát, nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyjává Fáraónak, urává az ő

33 אֵלַיךְ וְחָטַאתִי לְאָבִי כָּל־הַיָּמִים׃ וְעַתָּה
יֹשֶׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנָּעַר עִבְדִּי לְאֲדֹנָי
34 וְהַנָּעַר יַעַל עִם־אָחָיו׃ כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה
אֶל־אָבִי וְהַנָּעַר אֵינְנוּ אִתִּי מִן אֶרֶץ כְּרָע
אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת־אָבִי׃

45. fejezet. מה.

1 וְלֹא־יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּעָבִים
עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָּל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־
עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוֹדַע יוֹסֵף אֶל־אָחָיו׃
2 וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּבִכִּי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם
3 וַיִּשְׁמַע בַּיִת פְּרַעֲוִה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־
אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אָבִי חִי וְלֹא־יָכַרוּ
לְאָחָיו לְעַנּוֹת אֶתּוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנָיו׃
4 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו גִּישׁוּ־נָא אֵלָי
וַיִּגִּישׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אַחֵיכֶם אֲשֶׁר
5 מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה׃ וְעַתָּה אֶל־
תַּעֲצֹבוּ וְאֶל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם
6 אֹתִי הַנְּהָה כִּי לְמַחִיָּה שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים
לְפָנֵיכֶם׃ כִּי־זָה שְׁנָתַיִם הָרַעַב בְּקֶרֶב
7 הָאָרֶץ וְעוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֵרִישׁ
וְקָצִיר׃ וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם לְשׁוֹם
8 לְכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ וּלְהַחִיֹּת לְכֶם
לְפָלִיטָה גְּדֹלָה׃ וְעַתָּה לֹא־אֶתֶם
שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הַנְּהָה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיִמְנִי

egész házának és uralkodóvá Egyptom egész országában.

9. Siessetek, menjetek föl atyámhoz és mondjátok neki: Így szól a te fiad József, Isten tett engem egész Egyptom urává; jőjj le hozzám, ne vesztegelj.

10. És lakjál Gósen földjén, hogy közel légy hozzám, te, fiaid és fiaid fiai, juhod, marhád és mindened, a mid van.

11. Én pedig eltartalak téged ott, mert még öt évig lesz éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és mindened, a mid van.

12. És ime, szemeitek látják és testvérem, Benjámin szemei, hogy az én szám az, a mely szól hozzátok.

13. Adjátok tudtára atyámnak minden dicsőséget Egyptomban és mindent, a mit láttatok; siessetek és hozzátok le atyámat ide.

14. És borult Benjáminnak, az ő testvérének a nyakába és sirt; Benjámin meg sirt az ő nyakán.

15. Megcsókolta összes testvéreit és sirt rajtuk; azután pedig beszéltek vele testvérei.

16. És a hir hallatszott Fáraó házában, mondván: Eljöttek József testvérei. És jónak tetszett Fáraó szemeiben és szolgálai szemeiben.

17. És mondta Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyétek, rakjátok meg barmaitokat és eredjetelek, menjetek Kanaán országába;

18. és vegyétek atyátokat, meg házatok népét és jőjjetek el hozzám; én pedig hadd adjam nektek Egyptom országának legjavát, hogy egyétek a föld zsirját.

19. Neked pedig meg van parancsolva: Ezt tegyétek, vegyetek magatoknak Egyptom országából szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyétek föl atyátokat és jőjjetek el.

9 לָאֵב לְפָרְעָה וּלְאֶדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמִשְׁלַ
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: (ט) מֵהָרָו וַעֲלוּ אֶל־
אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף
שָׁמְנֵי אֱלֹהִים לְאֶדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם וְרָדָה
10 אֵלָי אֶל־תַּעֲמֹד: (י) וַיֵּשְׁבֶת בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
וְהָיִיתָ קָרוֹב אֵלָי אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ
11 וְצֵאנֶךָ וּבְקָרְךָ וּכְל־אֲשֶׁר־לְךָ: (יא) וְכָל־כְּלֵיתֵי
אֲתָךְ שָׁם כִּי־עוֹד חֹמֶשׁ שָׁנִים רָעַב פֶּן־
תָּנֹרֶשׁ אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ וּכְל־אֲשֶׁר־לְךָ:
12 (יב) וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רֹאוֹת וְעֵינֵי אָחִי בְנֵי־מִן
13 כִּי־פִי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם: (יג) וְהִנְדַּתֶּם לְאָבִי
אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר
רֹאִיתֶם וּמִהֲרַתֶּם וְהוֹרְדַתֶּם אֶת־אָבִי הִנֵּה:
14 (יד) וַיִּפֹּל עַל־צוּאְרֵי בְנֵי־מִן־אָחִיו וַיִּבְדּוּ וּבְנֵי־מִן
15 בָּקְרָה עַל־צוּאְרָיו: (טו) וַיִּנְשֹׁק לְכָל־אָחִיו
וַיִּבְדּוּ עֲלֵהֶם וְאֶחָדִי כֵן דִּבְרוּ אָחִיו אֵתָּה:
16 (טז) וְהִקְלַ נְשִׁמַּע בֵּית פָּרְעָה לֵאמֹר בָּאוּ
אֲחֵי יוֹסֵף וַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי פָרְעָה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו:
17 (יז) וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֶחָיִךְ
וְאֵת עֲשׂוֹ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ
18 אֶרְצָה כְּנָעַן: (יח) וּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־
בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלָי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב
אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאֶרֶץ:
19 (יט) וְאֶתְּךָ צִוִּיתִי וְאֵת עֲשׂוֹ קָחוּ־לָכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְכֶם וּלְנָשֵׁיכֶם

20. Szemetek pedig ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a tietek.

21. És így cselekedtek Izráel fiai; József pedig adott nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az útra.

22. Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és öt váltó ruhát.

23. Atyjának pedig küldött ilyenképen: Tíz szamarat, mely vitt Egyiptom legjavából és tiz nőtény szamarat, mely vitt gabonát és kenyeret, és eledelt atyjának az útra.

24. És elbocsátotta testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszetek össze az úton!

25. Fölmentek Egyiptomból és elérkeztek Kanaán országába Jákobhoz, az ő atyjukhoz.

26. És tudtára adták neki, mondván: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész országán; de megdermedt szive, mert nem hitt nekik.

27. És elbeszélték neki József minden szavát, a mit szólt hozzájuk, és látta a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék; akkor föléledt Jákobnak, az ő atyjuknak lelke.

28. És mondta Izráel: Sok ez! József fiam még él! Hadd megyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok.

46. fejezet.

1. És elindult Izráel és mindene, a mije volt és elérkeztek Beér-Sevába; és ő áldozott áldozatokat az 5 atyja, Izsák Istenének.

20 וַיִּשְׂאֲתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבְאֵתָם: ^(ט) וְעֵינֵיכֶם אֶל־תָּחֶם עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֲרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא: ^(כא) וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פֶרֶעָה וַיִּתְּנוּ לָהֶם צֹדֵה לְדֶרֶךְ: ^(כב) לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת: ^(כג) וּלְאָבִיו שָׁלַח כִּזְאֵת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נְשֵׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וְעֶשֶׂר אֶתְנֵת נְשֵׂאֵת בָּר וּלְהֶם וּמִזֶּון לְאָבִיו לְדֶרֶךְ: ^(כד) וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ: ^(כה) וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ^(כו) וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשָּׁל בְּכָל־אֲרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְגַּע לָבוֹ כִּי לֹא־הָאֱמִין לָהֶם: ^(כז) וַיַּדְּבְרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיִּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאֵת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ^(כח) וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֵלָיָה וַאֲרָאֵנוּ בְּטָרֶם אָמוֹת:

46. fejezet. מו

1 ^(א) וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹאוּ בְּאֶרֶה שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יַצְחָק: ^(ב) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים | לְיִשְׂרָאֵל בְּמֵרָאת

2. És szólt Isten Izráelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob, Jákob! Ő pedig mondta: Itt vagyok.

3. És mondta: Én vagyok az Isten, atyád Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszek téged ott.

4. Én lemegyek veled Egyiptomba és én föl is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre.

5. És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izráel fiai Jákobot, az ő atyjukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt.

6. Vették nyájaikat és szerzeményüket, a mit szereztek Kanaán országában és eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele.

7. Fiait és fiainak fiait, leányait és fiainak leányait, minden magzatát elvitte magával Egyiptomba.

8. Ezek pedig Izráel fiainak nevei, a kik eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte: Rúbén.

9. Rúbén fiai pedig: Chánóch, Fállú, Checchrón és Chármí.

10. Simon fiai pedig: Jemúél, Jómin; Óhád, Jáchin és Czóchár, meg Sóúl, a kanaánita nő fia.

11. Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és Meróri.

12. Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Percz és Zerách; de meghaltak Ér meg Ónon Kanaán országában. Percz fiai pedig voltak: Checchrón és Chómúl.

13. Isszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó, Jóv és Simrón.

14. Zebúlun fiai pedig: Szered, Élón és Jáchleél.

15. Ezek Léa fiai, a kiket szült Jákobnak Páddán-Aromban és Dinát, az ő leányát; fiainak és leányainak összes lélekszáma: harminczhárom.

הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַנְּגִי:
 3 וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הֵאֱלֹהִים אֲבִיךָ אֵל-
 תִּירָא מִרְדָּה מִצְרַיִם כִּי-לֹנִי נָדוּל
 4 אֲשִׁימָךְ שָׁם: (א) אָנֹכִי אֶרְדַּעֲמָךְ מִצְרַיִם
 וְאָנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַם-עֲלֶה וַיֹּסֶף יִשִׁירַת יְדוּ
 5 עַל-עֵינָיֶךָ: (ב) וַיָּקָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע
 וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת-
 6 טַפָּם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם בְּעֶגְלוֹת אֲשֶׁר-שָׁלַח
 פַּרְעֹה לָשֵׂאת אֹתוֹ: (ג) וַיִּקְחוּ אֶת-מִקְנֵיהֶם
 וְאֶת-רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
 7 וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִם יַעֲקֹב וְכָל-זֶרְעוֹ אֹתוֹ:
 (ד) בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֹתוֹ בְּנֹתָיו וּבְנֹת
 8 בָּנָיו וְכָל-זֶרְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִם: (ה)
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 9 מִצְרַיִם יַעֲקֹב וּבָנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן:
 (ו) וּבְנֵי רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֶצְרֹן וּבְרָמִי:
 10 (ז) וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְיָד וְאֶהֱד וַיְכִין
 11 וַצֹּחַר וְשֹׁאֵל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית: (ח) וּבְנֵי לֵוִי
 12 גֵרְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי: (ט) וּבְנֵי יְהוּדָה עֶר
 וְאוֹנָן וְשָׁקָה וּפְרִץ וְזָרַח וַיָּמָת עֶר וְאוֹנָן
 13 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי-פְרִץ חֶצְרֹן וְחַמּוּל:
 (י) וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר תּוֹלַע וּפְנֹה וַיּוֹב וְשַׁמְרוֹן:
 14 (יא) וּבְנֵי זְבֻלֹן סֹרַד וְאֶלֹן וַיְחַלְאֵל:
 15 (יב) אֵלֶּה אֲנִי לֵאמֹר אֲשֶׁר יָלְדָה לַיַּעֲקֹב
 בְּפָדֵן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בָתּוֹ כָּל-נַפְשׁ

16. Gád fiai pedig: Czufjón, Chággi, Súni és Eczbón; Éri, Áródi és Áréli.

17. És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio, meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Málkiél.

18. Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lélek.

19. És Ráchel, Jákob feleségének fiai: József és Benjamin.

20. És született Józsefnek, Egyptom országában, a kiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának leánya: Menásse és Efraím.

21. Benjámín fiai pedig: Belá, Becher, Asbél, Géro, Náámon. Échi és Rós; Muppim, Chuppim és Ord.

22. Ezek Ráchel fiai, a kik születtek Jákobnak, minden lélekszáma: tizennégy.

23. Dán fiai pedig: Chusim.

24. Náftáli fiai pedig: Jáhczeél, Gúni, Jéczer és Sillém.

25. Ezek Bihó fiai, akit Lábán adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét.

26. Mind a lélek, mely jött Jákobbal Egyptomba az ágyékából származók, Jákob feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat.

27. József fiai pedig, a kik születtek neki Egyptomban, két lélek; minden lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyptomba: hetven.

28. Júdát pedig maga elé küldte Józsefhez, hogy mutasson előtte utat Gósenbe; és érkeztek Gósen földjére.

29. És befogatott József a szekérébe és fölment

16 בָּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ: (ס) וּבְנֵי
גָד צַפְיוֹן וַחֲגִי שׁוּנִי וְאַצְבֹּן עֲרִי וְאַרְוֵדִי
17 וְאַרְאֵלִי: (ס) וּבְנֵי אֲשֶׁר יִמְנָה וַיְשׁוּהָ וַיְשׁוּי
וּבְרִיעָה וְשָׂרָח אַחֲתָם וּבְנֵי בְרִיעָה
18 חָכָר וּמִלְכִיאֵל: (ס) אֵלֶּה בְנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר
נָתַן לָבָן לְלֵאָה בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה
19 דְּיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁ: (ס) בְּנֵי רָחֵל
20 אִשְׁתַּי יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן: (ס) וַיֵּיָדֶד דְּיוֹסֵף
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִלְדֶה־לוֹ אִסְמֵת
בְּת־פּוֹטִי פָּרַע כִּהֵן אִן אֶת־מִנְשָׁה וְאֶת־
21 אֶפְרַיִם: (ס) וּבְנֵי בְנִימֵן בְּדָע וּבְכָר וְאַשְׁכֵּל
נָרְא וְנַעֲמָן אַחֵי וּרְאֵשׁ מִפִּים וַחֲפִים וְאַרְדִּי:
22 אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָקַד לְיַעֲקֹב כָּל־
23 נַפְשׁ אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵה: (ס) וּבְנֵי־דָן חֲשִׁים:
24 וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיאֵל וְגוֹנִי וַיֵּצֵר וְשִׁקֵּם:
25 אֵלֶּה בְנֵי בִּלְהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבָן לְרָחֵל
בְּתוֹ וַתֵּלֶד אֶת־אֵלֶּה דְּיַעֲקֹב כָּד־נַפְשׁ
26 שִׁבְעָה: (ס) כָּל־הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב
מִצְרַיִמָּה יֵצְאִי יִרְכּוּ מִלְּבָד נָשִׂי בְנֵי־יַעֲקֹב
27 כָּד־נַפְשׁ שְׁשִׁים וּשְׁשׁ: (ס) וּבְנֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר־יִלְדֶה בְּמִצְרַיִם נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּד־
הַנַּפְשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה
28 שִׁבְעִים: (ס) וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח
לְפָנָיו אֶל־יוֹסֵף לְהוֹרֹת לְפָנָיו גִּשְׁנָה
29 וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִּשְׁן: (ס) וַיֵּאמֶר יוֹסֵף

Izráel, az ő atyja elébe Gósenbe; midőn megjelent előtte nyakába borult és sirt nyakán sokáig.

30. És mondta Izráel Józsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam arczodat, hogy még élsz.

31. És mondta József az ő testvéreinek és atyja házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, kik Kanaán országában voltak, eljöttek hozzám;

32. az emberek pedig juhásztorok, mert baromtenyésztő emberek voltak, és juhaikat meg marháikat és mindenüket a mijük van, elhozták.

33. És lészen, ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozástok?

34. Akkor mondjátok: Baromtenyésztő emberek voltok szolgálid ifjuságunktól kezdve egész mostanig, mi is, atyáink is; azért, hogy lakjatok Gósen földjén, mert Egyiptomnak utálata minden juhásztor.

47. fejezet.

1. József bement, tudtára adta Fáraónak és mondta: Atyám és testvéreim, meg juhaik és marháik és mindenük, a mijük van, eljöttek Kanaán országából; és ime, ők Gósen földjén vannak.

2. Testvérei közül pedig vett öt embert és odaállította Fáraó elé.

3. És mondta Fáraó (József) testvéreinek: Mi a foglalkozástok? És ők mondták Fáraónak: Juhásztorok a te szolgálid, mi is, atyáink is.

4. És mondták Fáraónak: Hogy az országban tartózkodjunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok számára, melyek szolgálidé, mert nyomasztó az éhség

מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרֹאת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גַּשְׁנָה
וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צַוְאַרְיוֹ וַיִּבְכֶּה עַל-
צַוְאַרְיוֹ עוֹד: 30 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף
אֲמוֹתָהּ הַפֶּעַם אַחֲרֵי רְאוֹתַי אֶת-פְּנֵיךָ כִּי
עוֹדָה הִי: 31 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחָיו וְאֶל-
בֵּית אָבִיו אֵעֲלֶה וְאֶנְיָדָה לְפָרְעָה וְאֹמְרָה
לְאֵלֹהֵי אֲחֵי וּבֵית-אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
32 בָּאוּ אֵלָי: 33 וְהֵאֲנָשִׁים רָעִי צֵאן כִּי-אֲנָשִׁי
מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם
33 הֵבִיאוּ: 34 וְהָיָה כִּי-יִקְרָא לָכֶם פָּרְעָה
וְאָמַר מַה-מַּעֲשֵׂיכֶם: 35 וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי
מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד-עַתָּה
גַּם-אֲנַחְנוּ גַּם אֲבוֹתֵינוּ בְּעִבּוֹר תִּשְׁבוּ
בְּאֶרֶץ נֶשֶׁן כִּי-תוֹעֵבַת מִצְרַיִם כָּל-רְעָה
צֵאן:

47. Fejezet. מוּ

1 וַיָּבֵא יוֹסֵף וַיֵּגֵד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי
וְאֲחָי וְצֹאֲנָם וּבְקָרָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
2 מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנָּה בְּאֶרֶץ נֶשֶׁן: 3 וּמִקְצֵה
אָחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיִּצְנַם לְפָנָי
3 פָּרְעָה: 4 וַיֹּאמֶר פָּרְעָה אֶל-אָחָיו מַה-
מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פָּרְעָה רָעָה צֵאן
4 עֲבָדֶיךָ גַּם-אֲנַחְנוּ גַּם-אֲבוֹתֵינוּ: 5 וַיֹּאמְרוּ
אֶל-פָּרְעָה לָנוּד בְּאֶרֶץ כְּנָעַן כִּי-אֵין מִרְעָה

Kanaán országában; és most hadd lakjanak szolgálid Gósen földjén.

5. És szólt Fáraó Józsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek hozzád;

6. Egyiptom országa előtted van, az ország legjavában telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát tedd őket nyájfelügyelőkké a fölé, a mi az enyém.

7. És elhozta József Jákobot, az ő atyját, odaállította őt Fáraó elé és Jákob megáldotta Fáraót.

8. És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a te életed éveinek napja?

9. És mondta Jákob Fáraónak: Földi tartózkodásom éveinek napjai: százharmincz év; kevesek és rosszszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim életéveinek napjait az ő földi tartózkodásuk napjaiban.

10. És megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől.

11. József pedig letelepítette atyját és testvéreit és adott nekik birtokot Egyiptom országában, az ország legjavában, Rámszész földjén, a mint megparancsolta Fáraó.

12. És eltartotta József az ő atyját és testvéreit és atyjának egész házáat kenyérrel a gyermekek száma szerint.

13. Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert nyomasztó volt az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa és Kanaán országa az éhség miatt.

14. És összeszedte József mind a pénzt, a mi találtatott Egyiptom országában és Kanaán országában, a

לצאן אשר לעבדיו כי כבר הרעב
 בארץ כנען ועתה ישובו נא עבדיו בארץ
 5 וישן: (א) ויאמר פרעה אל יוסף לאמר
 6 אביך ואחיו באו אליך: (ב) ארץ מצרים
 לפניך הוא במיטב הארץ הושב את
 אביך ואת אחיו ישבו בארץ וישן ואם
 ידעת ויש-בם אנשי-חיל ושממתם שרי
 7 מקנה על-אשר-לוי: (ג) ויבא יוסף את-
 יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 8 יעקב את-פרעה: (ד) ויאמר פרעה אל-
 9 יעקב כמה ימי שני חייך: (ה) ויאמר יעקב
 אל-פרעה ימי שני מנוחי שלשים ומאת
 שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי וקלא
 השינו את-ימי שני חיי אבתי בימי
 10 מנוחיהם: (ו) ויברך יעקב את-פרעה
 11 ויצא מלפני פרעה: שבעי (ז) וישב יוסף
 את-אביו ואת-אחיו ויתן להם אחוזה
 בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ
 12 רעמסס כאשר צוה פרעה: (ח) ויבליג
 יוסף את-אביו ואת-אחיו ואת כל-בית
 13 אביו להם לפי המדה: (ט) וקהם אין בכל-
 הארץ כי-כבר הרעב מאד ותלה ארץ
 14 מצרים וארץ כנען מפני הרעב: (י) וילקט
 יוסף את-כל-הכסף הנמצא בארץ-
 מצרים ובארץ כנען בשער אשר-הם

gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte József a pénzt Fáraó házába.

15. Midőn elfogyott a pénz Egyiptom országában és Kanaán országában, akkor eljött egész Egyiptom Józsefhez, mondván: Adj nekünk kenyeret, miért haljunk meg előtted, mert elfogyott a pénz.

16. És mondta József: Adjátok ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott a pénz.

17. És elhozták marháikat Józsefhez és adott nekik József kenyeret a lovakért, a juhnyájakért, a marhanyájakért és a szamarakért; és ellátta őket kenyérrel mind az ő marháikért abban az évben.

18. De elmúlt az év és jöttek hozzá a második évben és mondták neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk.

19. Miért vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Végy meg minket és földünket kenyérért; és leszünk mi és földünk szolgái Fáraónak, és adj magot, hogy éljünk és meg ne haljunk, a föld pedig el ne pusztuljon.

20. És megvette József Egyiptom egész földjét Fáraó számára, mert eladták az egyiptomiak mindegyik az ő mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé.

21. A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom határának egyik szélétől a másik széléig.

22. Csak a papok földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak Fáraótól és ők élvez-

שְׁבָרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָהּ
 פְּרָעָה: ^(ט) וַיְהִי הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם ¹⁵
 וּמֵאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ כָּל־מִצְרָיִם אֶל־יוֹסֵף
 לֵאמֹר הִבֵּה־לָּנוּ לֶחֶם וּלְמָה נָמוּת נִגְדָךְ
 כִּי אָפֶס כֶּסֶף: ^(ט) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֲבִיבוּ ¹⁶
 מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָּכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֶס
 כֶּסֶף: ^(י) וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף ¹⁷
 וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה
 הַצֹּאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחֻמְרִים וַיִּגְהַלֵּם
 בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵיהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא:
^(י"א) וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה ¹⁸
 הַשְּׁנִיָּת וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדָנִי כִּי
 אִם־תָּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדָנִי
 לֹא נִשְׂאָר לְפָנַי אֲדָנִי בְּלֹתִי אִם־גִּוִּיתָנוּ
 וְאֲדַמְתָּנוּ: ^(י"ב) לְמָה נָמוּת לְעֵינֶיךָ גַּם־ ¹⁹
 אֲנַחְנוּ גַּם־אֲדַמְתָּנוּ קְנֵה־אֶתְנוּ וְאֶת־
 אֲדַמְתָּנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְאֲדַמְתָּנוּ
 עֲבָדִים לְפְרָעָה וְתִזְרַע וְנִגְחִיָּה וְלֹא נָמוּת
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׂם: ^(י"ג) וַיִּקַּן יוֹסֵף אֶת־כָּל־
 אֲדַמַּת מִצְרָיִם לְפְרָעָה כִּי־מָכְרוּ מִצְרָיִם
 אִישׁ שָׂדֵהוּ כִּי־חֹזֵק עֲלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי
 הָאֶרֶץ לְפְרָעָה: ^(י"ד) וְאֶת־הָעַם הֵעֲבִיר אֹתוֹ
 לְעָרִים מִקְצֵה נְבוּל־מִצְרָיִם וְעַד־קָצֵהוּ:
^(ט"ו) רַק אֲדַמַּת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֵם
 לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרָעָה וְאָכְלוּ אֶת־חֶפְסָם

ték törvényes részüket, melyet Fáraó adott nekik, azért nem adták el földjüket.

23. És mondta József a népnek: Ime, én megvetelek benneteket ma és földeteket Fáraó számára; imhol nektek mag, vessétek be a földet.

24. És léssen, a termésből adjatok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen a tietek a mezővetőmagjául és eledeletekre, meg azoknak, kik házaikban vannak és hogy enni valója legyen gyermekeiteknek.

25. És ők mondták: Életben tartottál bennünket! Hadd találjunk kegyet uram szemeiben és mi szolgálj leszünk Fáraónak!

26. És ezt tette József törvénnyé e napig Egyptom földjére nézve, hogy Fáraóé az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé.

27. És lakott Izráel Egyptom országában, Gósen földjén; birtokot szereztek abban, szaporodtak és megsokasodtak nagyon.

וַיְחִי.

28. És élt Jákob Egyptom országában tizenhét évig; és voltak Jákob napjai, életének évei: száznegvenhét év.

29. Midőn közeledtek Izráel napjai a halálhoz, akkor hívatta fiát, Józsefet és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tedd, kérlek, kezedet csipőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet és hűséget: ne temess el, kérlek, Egyptomban.

30. Ha majd elnyugszom atyáimmal, akkor vigy

אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֵעָה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ
 23 אֶת־אֲדָמָתָם: (כג) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם
 הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמָתְכֶם
 לְפִרְעָה הֵאֱלֹכֶם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־
 24 הָאֲדָמָה: (כד) וְהָיָה בְּתַבּוּאָה וּנְתַתֶּם
 חֲמִישִׁית לְפִרְעָה וְאַרְבַּע הִיְדֹת יִהְיֶה לָּכֶם
 לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם
 25 וְלֹאֲכֹל לְטַפְּכֶם: מִפְּסִיר (כה) וַיֹּאמְרוּ הַחִיתִּינִי
 נִמְצָא־הֵן בְּעֵינַי אֲדֹנָי וְהֵינּוּ עַבְדִּים
 26 לְפִרְעָה: (כז) וַיֵּשֶׁם אֹתָהּ יוֹסֵף לְחֹק עַד־
 הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפִרְעָה
 לְחֹמֶשׁ רֶק אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לְבָדָם לֹא
 27 הָיְתָה לְפִרְעָה: (כח) וַיָּשָׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאחָזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבּוּ
 מְאֹד: *

וַיְחִי.

28 וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה
 שָׁנָה וַיְחִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חִיּוֹ שִׁבְעַת שָׁנִים
 29 וְאַרְבַּעַיִם וּמֵאָה שָׁנָה: (כג) וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־
 יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא אֵלָיו לֵבְנֹו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר
 לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים־נָא
 יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאָמַת
 30 אֲלֵי־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: (כד) וְשָׁכַבְתִּי עִם־

*אין כאן פסקא כלל כי אם רוח אות אמת.

el engem Egyiptomból és temess el az ő temetőhelyükön. És ő mondta: Én szavad szerint fogok cselekedni.

31. És ő mondta: Esküdj meg nekem! És megesküdött neki. És leborult Izráel az ágy fejére.

48. fejezet.

1. Történt ezen dolgok után, mondták Józsefnek: Ime, atyád beteg. És ő vette két fiát magával, Menássét és Efráimot.

2. Midőn tudtára adták Jákobnak és mondták: Ime fiad, József jön hozzád, akkor erőlködött Izráel és felült az ágyon.

3. És mondta Jákob Józsefnek: Isten, a Mindenható megjelent nekem Lúzbán, Kanaán országában és megáldott engem;

4. és mondta nekem: Ime, én megsaporitlak és megsokasítlak és teszek népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak utánad örök birtokul.

5. Most tehát, két fiad, a kik születtek neked Egyiptom országában, a mig eljöttem hozzád Egyiptomba, az enyéim ők; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek az enyéim.

6. Nemzettjeid pedig, a kiket nemzettél utánuk, a tieid legyenek; testvéreik nevéről neveztesse nek az ő örökségükben.

7. Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghallam mellettem Ráchel Kanaán országában, az úton, midőn még egy dülő föld volt, hogy elérkezzem Efroszba; és eltemettem őt ott, az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem.

8. Meglátta Izráel József fiait és mondta: Kik ezek!

אֲבֹתַי וְנִשְׂאֹתַי מִמִּצְרַיִם וְקִבְרֹתַי
בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲעֲשֶׂה כְּדַבְרֶךָ׃
לֵא וַיֹּאמֶר הַשְּׁבִעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ׃
יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ פ

מח.

וַיְהִי אַחֲרַי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם׃
וַיֵּגֶד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵךְ יוֹסֵף בָּא
אֵלַיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַד־הַמָּטָה׃
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁדֵי נְרָאָה
אֵלַי בְּלוֹז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃
וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲנֵנִי מִפְּרֶךְ וְהַרְבִּיתֶךָ
וְנִתְתִּיךָ לְקָהָל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לְיֹרְעָךָ אַחֲרֶיךָ אַחֲזֶת עוֹלָם׃
וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלַיךָ מִצְרַיִמָּה לִי־הֵם
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יְהִיוּ־לִי׃
וּמִוֹלְדֹתֶיךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ
יְהִיוּ עָלַי שֵׁם אַחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחְלָתָם׃
וַאֲנִי בָבֹאִי מִפְּדוֹן מִתָּה עָלַי רַחֵם
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָרַת־אֶרֶץ
לָבֹא אֶפְרַתָּה וְאַקְבְּרָהּ שֵׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת
הוּא בֵּית־לָחֶם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי

9. És mondta József az ő atyjának: Fiaim ők, kiket adott nekem Isten itt; és ő mondta: Hozd csak ide őket hozzám, hogy megáldjam őket.

10. Izráel szemei pedig nehezek voltak az öregségtől, nem birt látni; és közelvitte őket hozzá, és megcsókolta és megölelte őket.

11. És mondta Izráel Józsefnek: Arczodat látni sem gondoltam és ime, látnom engedte Isten a te magzatodat is.

12. És József kivezette őket térdei közül, és leborult arczával a földre.

13. És vette József mindkettőjüket, Efráimot jobb-jával Izráel baljáról és Menássét baljával Izráel jobb-járól és közelvitte hozzá.

14. Izráel pedig kinyújtotta jobbját és rátette Efráim fejére, az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött.

15. Megáldotta Józsefet és mondta: Az Isten, a ki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák, az Isten, a ki pásztorom, mióta vagyok e napig;

16. az angyal, a ki megváltott engem minden bajból, áldja meg a gyermekeket és neveztessek rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az országban.

17. Midőn József látta, hogy atyja jobb kezét teszi Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atyja kezét, hogy eltávolítsa azt Efráim fejről Menásse fejére.

18. És mondta József az atyjának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tedd jobbodat az ő fejére.

9 וַיֹּסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶיךָ: (ט) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים
 בְּזֶה וַיֹּאמֶר קַח־סֵנָא אֵלַי וְאֶבְרַכֶם: (י)
 10 וַעֲיַנֵּי יִשְׂרָאֵל כִּבְדוּ מִזְקֵן לֹא יוּכַל
 לִרְאוֹת וַיֵּגֶשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיַּחַבֵּק
 11 לָהֶם: (יא) וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה
 פָּנֶיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים
 12 גַּם אֶת־זְרַעְךָ: (יב) וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם
 13 בְּרַכּוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶי לְאַפְּיוֹ אֶרְצָה: (יג) וַיִּקַּח
 יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ
 מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ
 14 מִיָּמִין יִשְׂרָאֵל וַיֵּגֶשׁ אֵלָיו: (יד) וַיִּשְׁלַח
 יִשְׂרָאֵל אֶת־יָמֵינוּ וַיִּשֶׁת׀ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם
 וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה
 שֶׁכַּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הוֹבִכּוֹר:
 15 וַיְבָרֵךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
 הִתְהַלְּכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אֶבְרַחָם וַיְצַחֵק
 הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם
 16 הַזֶּה: (טו) הַמַּלְאָךְ הַנֵּאֵל אֹתִי מִכָּל־רֹעַ
 יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם
 אֲבֹתַי אֶבְרַחָם וַיְצַחֵק וַיִּדְּנֻ לֵרֹב בְּקֶרֶב
 17 הָאָרֶץ: (טז) וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יֵשִׁית אָבִיו
 יָד־יָמֵינוּ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו
 נִתְמַךְ יָד־אָבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־
 18 אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: (יז) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף

19. De atyja vonakodott és mondta: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nálánál és magzatja lesz népek sokaságává.

20. És megáldotta őket azon a napon, mondván: Veled áldjon Izráel, mondván: Tegyen téged Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elébe helyezte Efráimot Menássénak.

21. És mondta Izráel Józsefnek: Ime, én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket őseitek országába.

22. Én pedig adok neked egy részt testvéreidé fölött, a mit elvettem az Emóri kezéből kardommal és íjjammal.

49. fejezet.

1. És szólította Jákob az ő fiait és mondta: Gyűl-jetek egybe, hadd adom tudtotokra, mi ér benneteket a késő jövőben.

2. Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgas-satok Izráelre, a ti atyátokra.

3. Rúbén, elsőszülöttem vagy te, erőm és tehet-ségem zsengeje, első méltóságra, első hatalomra!

4. De tuláradtál, mint a viz, te légy első, mert föl-szálltál atyád fekvőhelyére, akkor szentségtörő vol-tál — biz' ágyamra szállt föl!

אֶל-אָבִיו לֹא-בָן אָבִי כִי-יָזָה הַבְּכֹר שִׁים
 יִמְנָהּ עַל-רֵאשׁוֹ: ^ט וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר ¹⁹
 יָדַעְתִּי בְנֵי יָדַעְתִּי גַם-הוּא יִהְיֶה-לָעַם וְגַם-
 הוּא יִגְדֵל וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדֵל מִמֶּנּוּ
 וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מִלְּא-הַגּוֹיִם: ^ט וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם ²⁰
 הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׂם
 אֶת-אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה: ^ט וַיֹּאמֶר ²¹
 יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הֲנִי אָנֹכִי מֵת וְהָיָה
 אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ
 אֲבֹתֵיכֶם: ^ט וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שָׂכָם אַחַד ²²
 עַל-אֶחָיֶךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָעַמִּי
 בְּחֶרְבִי וּבְקִשְׁתִּי: פ וַיַּעַ

49. מט.

^ט וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ ¹
 וְאִגְדֶּה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְכֶם
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: ^ט הַקְּבֹצוּ וּשְׁמְעוּ בְנֵי ²
 יַעֲקֹב וּשְׁמְעוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵיכֶם:
^ט רְאוּבֵן בְּכָרִי אַתָּה כַּחַי וְרֵאשִׁית אוֹנִי ³
 יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָו: ^ט פָּחַז כַּמַּיִם אֶל- ⁴
 תוֹתֵר כִּי עָדִית מִשְׁכְּבִי אֶבְיָךְ אִזּו חֲלַלְתָּ
 יְצוּעֵי עָלָה: פ

5. Simon és Lévi testvérek, erőszakosság eszközei az ő fegyvereik.

6. Tanácsukba ne jusson lelkem, gyülekezetükkel ne egyesüljön becsületem; mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak.

7. Átkozott az ő haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izráelben.

8. Júda te, téged dicsőítenek testvéreid — kezéd ellenségeid nyakán! Előtted leborulnak atyád fiai.

9. Fialat oroszlán Júda; zsákmánylásból jöttél fel, fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és nőtény-oroszlán, ki kelti föl őt!

10. Nem távozik a jogar Júdából és a törvénytálcza lábai közül, míg nem eljő Silóba és az övé a népek hódolata.

11. Odaköti a szőlőtőhöz csikáját, a venyigéhez szamarának vehét; borban mossa öltözetét és szőlővérben ruháját.

12. Piros szemű a bortól, fehér fogu a tejtől.

13. Zebulun tengerek partján lakik, ő a hajók révénél és oldala Czidónnál.

14. Isszáchár csontos szamár, hever a cserények között;

15. látta a nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta a teherhordásra és lett adófizető szolgává.

16. Dán ítél majd népe fölött, mint bármelyike Izráel törzseinek.

17. Dán kigyó lesz az úton, vipera az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy hátrabukik lovása.

18. Segítségedet remélem, Örökkévaló.

19. Gád csapat csődül ellene, de ő sarkába csap.

5 שְׁמַעוֹן וְלֵוִי אֶחָיִם כָּלֵי חַמָּס מִכַּרְתֵּיהֶם;
6 בְּסֶדֶם אֶל־תָּבֹא נַפְשִׁי בְּקִהְלָם אֶל־
תַּחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאִפְסֵם הִרְגוּ אִישׁ וּבְרַצְנָם
7 עֲקְרוּ־שׁוֹר: אָרוּר אִפְסֵם כִּי עָזוּ וְעִבְרָתָם
כִּי קָשְׁתָה אֶחְלָקָם בְּיַעֲקֹב וְאִסְיָצוּם
בְּיִשְׂרָאֵל: פ

8 יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אֶחָיִךְ יִדָּךְ בְּעַרְףְךָ
9 אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ: ש נִוֹר
אַרְיֵה יְהוּדָה מִטָּרֶף בְּנֵי עֲלִיַת כָּרַע רַבֵּץ
10 כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֵנו: לֹא־יִסּוֹר
שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֶק מִבֵּין רַגְלָיו עַד
11 כִּי־יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְרַת עַמִּים: אִסְרֵי
לְנַפְסָן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אַתְנֹו כַבֵּם
בְּיַיִן לְבָשׁוּ וּבְדָם־עֲנָבִים סִיתָה:
12 חֲכֵלֵלֵי עֵינַיִם מֵיַיִן וּלְבָן־שֵׁנִים מִחֶלֶב: פ
13 זְבוּלֹן לַחֹף יָמִים יִשְׁכֵּן וְהוּא לַחֹף
אַנְיָת וַיִּרְכָּתוּ עַל־צִידָן: פ

14 יִשָּׁשְׁבֵר חֲמַר נָגַם רַבֵּץ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים:
15 וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי
נָעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסַבֵּל וַיְהִי לְמַס־עֶבֶד: ס
16 הֵן יִדָּן עַמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל:
17 יְהוּדָן נָחַשׁ עַל־דָּרֶךְ שְׁפִיפֹן עַל־יֶאֱרָח
הַנַּשֶּׁף עֲקָבֵי־סוּם וַיִּפֹּל רַכְבוֹ אַחֹור:
18 לִישׁוּעָתָה קִנִּיתִי יְהוּדָה: חֲמִישׁ ס יֵשׁ נָגַד
19

20. Ásérnek kövér a kenyere és δ ad királyi csemegeket.
21. Náftáli szabadjára eresztett szarvasünő; δ ad szép szózatokat.
22. Termő sarjadék József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra.
23. Azért keserítették, lövöldözték és gyűlölték a nyilasok,
24. de megmaradt mereven az ijja, megizmosodtak kezeinek karjai, Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izráel pásztorától, szirtjétől;
25. atyád Istenétől, a ki megsegít téged, a Mindenhatótól, a ki megáld téged, az egek áldásával felülről, a mélység áldásával, mely alant honol, az emlékek és az anyaméh áldásával.
26. Atyád áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az örök halmok határáig, szálljanak József fejére, fejetetejére testvérei koszorúzottjának.
27. Benjámin farkas, mely széjjelszagat; reggel fölemésztí a ragadmányt és este oszt zsákmányt.
28. Mindezek Izráel törzsei, tizenkettő és ez az, a mit szólt hozzájuk atyjuk, midőn megáldotta őket; mindegyiket a maga áldása szerint áldotta meg.
29. És megparancsolta nekik és mondta nekik: Én eltakarítottam népemhez, temesetek el engem atyáim mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van;
30. a barlangba, — mely Máchpéla mezejében, mely Mámré előtt van Kanaán országában — a melyet megvett Ábrahám mezőstül Efróntól, a chittitől sirnak való birtokul.
31. Ott temették el Ábrahámot és Sárát, az δ fele-

גָּדוֹד יגודנו והוא יגד עֵקֶב: ׀ מֵאֲשֶׁר
 שָׁמְנָה קָחְמוֹ וְהוּא יִתֵּן מֵעַד נֵי־מֶלֶךְ: ׀ ׀
 (כא) נִפְתָּחֵנִי אֵילָה שְׁלָחָה הַנֹּתֵן אִמְרֵי־
 שִׁפְרָ: ׀ ׀ (כב) בֵּין פֶּרֶת יוֹסֵף בֵּין פֶּרֶת
 עֵינֵי־עֵינִי בְנוֹת צַעֲדָה עַל־יְשׁוּר: (כג) וַיִּמְרָרוּ
 וְרָבוּ וַיִּשְׁטְמֵהוּ בְּעֵינֵי חַצִּים: (כד) וַתֵּשֶׁב
 בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרַעֵי יָדָיו מִיַּד אָבִיר
 יַעֲקֹב מִשֵּׁם רָעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל: (כה) מֵאֵל
 אָבִיר וַיַּעֲזֹרֶךְ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בְּרִכַּת
 שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רַבְצַת תַּחַת
 בְּרִכַּת שָׂדִים וְרַחֵם: (כו) בְּרִכַּת אָבִיר
 נִבְרוּ עַל־בְּרִכַּת הוֹרֵי עַד־תַּאֲוֹת גִּבְעַת
 עוֹלָם תִּהְיֶינָה קְרָאֵשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נְזִיר
 אַחִיו: פ שֵׁשׁ (כז) בְּנִימִין זֶאֱבִי יִטְרֹף בְּבִקְרֹ
 יֹאכַל עַד וּלְעֶרֶב יִחַלֵּק שְׁלָל: (כח) כָּל־
 אֲדָה שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְזֹאת
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אָבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם
 אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוֹ בֵּרֶךְ אֹתָם: (כט) וַיַּעַן
 אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי
 קָבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתַי אֶל־הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר
 בְּשֵׂדָה עֶפְרוֹן הַחֲתִי: (ל) בַּמַּעֲרָה אֲשֶׁר
 בְּשֵׂדָה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי מַמְרָה
 בְּאֶרֶץ בְּנֵעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־
 הַשֵּׂדָה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי קִאֲחוֹת־קָבְרִי:
 (לא) שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה

ségét, ott temették el Izsákot és Rebekát, az ő feleségét és oda temettem el Léát.

32. Megvett birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chész fiaitól.

33. Midőn végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak, fölszedte lábait az ágyra; kimult és elta-
karítottott népéhez.

50. fejezet.

1. És ráborult József az ő atyja arczára és sirt rajta és megcsókolta őt.

2. És megparancsolta József az ő szolgálóinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be atyját; és az orvosok bebalzsamozták Izráelt.

3. És betelt számára negyven nap, mert így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az egyiptomiak hetven napig.

4. Midőn elmúltak megsiratásának napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei hallatára, mondván:

5. Atyám megesketett engem, mondván: Ime, én meghalok; siromba, melyet ástam magamnak Kanaán országában, oda temess el engem! Most tehát hadd menjek el, hogy eltemessem atyámat és azután visszatérek.

6. És mondta Fáraó: Menj föl és temesd el atyádat, a mint megesketett téged.

7. És fölment József, hogy eltemesse az ő atyját; és fölmentek vele Fáraó összes szolgálói, házának vénei és Egyptom országának összes vénei;

8. meg József egész háza, testvérei és atyjának háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen földjén.

9. És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor igen nagy volt.

אֶשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֶת רֵבֶקָה
 32 אֶשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבְרָתִי אֶת־לֵאָה׃ (ל) מִקְנֵה
 הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת׃
 33 (ל) וַיְבַר יַעֲקֹב לְצִוּוֹת אֶת־בָּנָיו וַיֹּאסֶף
 בְּרַגְלָיו אֶל־הַמִּטָּה וַיָּגֹעַ וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוּי׃

Cap. 50. נ.

1 וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אָבִיו וַיִּבְכֶּה עָלָיו וַיִּשְׁק
 2 לוֹ׃ 3 וַיִּצַו יוֹסֵף אֶת־עַבְדָּיו אֶת־הַרְפָּאִים
 לְחַנֵּט אֶת־אָבִיו וַיַּחְנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת־
 3 יִשְׂרָאֵל׃ 4 וַיִּמְלְאוּ־לוֹ אַרְבַּעַיִם יוֹם נֶיֶם
 יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנֻטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצְרַיִם
 4 שִׁבְעִים יוֹם׃ 5 וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיִּדְבַר
 יוֹסֵף אֶל־בֵּית פַּרְעֹה לֵאמֹר אִם־נָא מָצֵאתִי
 חַן בְּעֵינֵיכֶם דַּבְּרוּ־נָא בְּאָזְנֵי פַרְעֹה לֵאמֹר׃
 5 אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת
 בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר קָרַיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה
 תִּקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱדֶה־נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת־
 6 אָבִי וְאֶשׁוּבָה׃ 7 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲדָה וְקַבֵּר
 7 אֶת־אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעָךָ׃ 8 וַיַּעַל יוֹסֵף
 לְקַבֵּר אֶת־אָבִיו וַיַּעֲדוּ אֹתוֹ כָּל־עַבְדָּיו
 פַּרְעֹה וְקָנִי בֵיתוֹ וְכָל זְקֵנֵי אֶרֶץ־מִצְרַיִם׃
 9 וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחָיו וּבֵית אָבִיו וְכָל
 טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עֹזְבוֹ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן׃
 10 וַיַּעַל עִמּוֹ גַּם־רֶכֶב גַּם־פָּרָשִׁים וַיְהִי

10. Elérkeztek Ótod szerűjéig, mely a Jordánon túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászossal; és tartott atyjáért hét napi gyászt.

11. Midőn látta az ország lakója, a Kanaáni, a gyászt Ótod szerűjében, mondta: Súlyos gyász ez Egyiptomnak; azért nevezték el Óvél-Miczrájim (Egyiptom gyásza), mely a Jordánon túl van.

12. És fiai úgy cselekedtek vele, a mint megparancsolta nekik.

13. És elvitték őt fiai Kanaán országába és eltemették őt a Máchpéla mezejének barlangjába, a melyet megvett Ábrahám mezőstül sírnak való birtokul Efrón-tól, a chittitől, Mámré előtt.

14. József pedig visszatért Egyiptomba, ő és testvérei, meg mind, a kik fölmentek vele, hogy eltemessék atyját, miután eltemette az atyját.

15. Midőn látták József testvérei, hogy atyjuk meghalt, mondták: Hátha gyűlölni fog bennünket József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk vele.

16. Azért izentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagyta halála előtt, mondván:

17. Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert rosszat követtek el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk, hűtlenségét a te atyáid Istene szolgáinak! József pedig sirt, midőn szóltak hozzá.

18. El is mentek testvérei és leborultak előtte és mondták: Itt vagyunk szolgáidul.

19. De József mondta nekik: Ne féljetek, mert vajjon Isten helyében vagyok-e én?

20. Ti ugyan rosszat gondoltatok ellenem de Isten

10 המהנה כְּבֵד מְאֹד: וַיָּבֵאוּ עַד-נַחֲרָן
הָאֵשֶׁר אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם
מִסְפָּד גָּדוֹל וּכְבֵד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֲבֵל
11 שְׁבַע יָמִים: (א) וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
אֶת-הָאֲבֵל בְּנֵי הָאֵשֶׁר וַיֹּאמְרוּ אֲבֵל
כְּבֵד זֶה לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אֲבֵל
12 מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: (ב) וַיַּעַשׂוּ
13 בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם: (ג) וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ
בָנָיו אֶרֶץ כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת
שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת-
הַשְּׂדֵה לְאַחֵזת-קֶבֶר מֵאֵת עַפְרֹן הַחִתִּי
14 עַל-פְּנֵי מִמְרָא. (ד) וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה
הוּא וְאָחִיו וְכָל-הָעֲלִיִּים אֹתוֹ לְקַבֵּר אֶת-
15 אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת-אָבִיו: (ה) וַיֵּרָא
אֲחֵי-יוֹסֵף כִּי-מָת אַבְיָהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ
יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהֵשֶׁב יֹשִׁיב לָנוּ אֶת-כָּל-
16 הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: (ו) וַיַּצִּוּ אֵל-
יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לְפָנָי מוֹתוֹ לֵאמֹר:
17 (ז) כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָא שָׂא נָא פֶשַׁע
אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי-רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה
שָׂא נָא לְפֶשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבְכֶּה
18 יוֹסֵף בְּדַבָּרָם אֵלָיו: (ח) וַיֵּלְכוּ גַם-אָחִיו
וַיִּפְּלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ הֲנֵנוּ לְךָ לְעַבְדִּים:
19 (ט) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל-תִּירָאוּ כִּי
20 הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי: (י) וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם

jóra gondolta, hogy tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet.

21. Most tehát ne féljete, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket; megvigasztalta őket és szivükre beszélt.

22. És lakott József Egyiptomban, ő és atyja háza; és élt József száztiz évig.

23. És látott József Efráimtól harmadiziglen való utódokat; Móchir, Menásse fiának fiai is József térdein születtek.

24. És mondta József az ő testvéreinek: En meghalok; Isten pedig majd gondol rátok és fölvisz benneket ebből az országból amaz országba, melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak.

25. És megeskette József Izráel fiait, mondván: Isten gondol majd rátok és akkor vigyétek föl innen csontjaimat.

26. És meghalt József száztiz éves korában; bebalzsamozták őt és koporsóba tették Egyiptomban.

עָלַי רָעָה אֱלֹהִים הַשְׁבָּה לְטַבָּה לְמַעַן
 עֲשֵׂה כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיוֹת עִם-רַבִּי שְׁנֵי
 21 (כא) וְעַתָּה אֵל-תִּירָאוּ אֲנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
 וְאֶת-טַפְכֶם וַיְנַחֵם אוֹתָם וַיִּדְבֹּר עַל-לִבָּם;
 22 (כב) וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו
 23 (כג) וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים: מִמְּצִיר (כט) וַיִּרְא
 יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר
 24 (כד) בֶּן-מְנַשֶּׁה יָקְרוּ עַל-בְּרֵכֵי יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר
 יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד
 יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֵעֲלָה אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
 25 (כה) לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת-
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים
 26 אֶתְכֶם וְהֵעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה: (כו) וַיָּמָת
 יוֹסֵף בֶּן-מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים וַיַּחְנֹטוּ אֹתוֹ
 וַיִּשֶׂם בְּאֵרוֹן בְּמִצְרַיִם:

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

Országos Rabbiképző - Zsidó Egyetem Könyvtára

